

PERSONER
nämnda i domböcker på gården
ÅNNERÖD
LUR

Dombok-sida	Namn	Anteckning.
1662-	(Påfwell Nielsson uppbjuder 1½ tunna skyld)	
1664-22	(Påfwell Nielsson har haft pant i gården från Bryniell) Bryniell o Oluf Skomakare Joel Olufsson	Bryniell är Olofs wärfader uppger, att fadern vill inlösa. Tvist om priset.
1665-2	Bryniells arvingar Bryniells arvingar, hans dotter o måg mfl	Om samma tvist. Påfwell måste bevisa att han har mer att kräva. Arvingarna behåller jorden i Ånneröd
1665-7	(Thore Persson har brukat Ånneröd i ? sn	Hans o Niells i Båleröd äger)
1665-9	Oluf och hh:s syster Helgia Bryniellsdotter i Ånnerödh Ev. Helgas barn	System skall under sin livstid få bo på en plats i Ånnerödh skogen- Helga har barn
1666-16	Oluf i Ånnerödh	Lägret hade stått vid Ånnerödh. Gällde en häst
1668-8	Oluf i Ånnerödh	Besåg den döde Stamme-Thore
1669-2	(Erick Asbjörnsson i Ånnerödh i trol. Hogdal socken)	
1669-3	(Ingebor, Larsdotter, Gunners hustru i Ånnerö? i ? socken)	
1669-9	(Erick Assbjörnsson i Ånnerödh i trol. Hogdal socken)	
1670-14	Oluf i Ånnerödh	Slagit en granne
1671-6	Olof i Ånnerö	Slagit Helge i Lursäng-obegripligt vad som menades med en del av texten
1672-1	(Pedher Hansson i Ånnerödh i trol. Hogdal)	
1672-4	Olof i Ånnerö	Vittne
1680-1	Oluf på Ånnerödh	var med i båt vid Bastholmen, Rossö-området
1680-3	Olof Olofsson i Ånnerödh	om föregående mål
1680-33	Oluf i Ånnerödh	vaktade en fångslad, som rymde
1681-2	(Mårthens gård i Ånneröed i Skee- tillhör en piga Barbro i Norge. Hennes halvbror är Truls i Knarrevik i Skee sn)	
1682-4	(Joel Hansson i Ånneröed i ? socken	Lägersmål. med Karin Rassmusdr)
1682-26	(Johan i Ånneröed i ? socken	ang. dito)
1684-12	Oluf i Ånneröed	lönskeläge med Karin Joenssdotter
1684-1 I.Lantz	(Mårten i Ånneröd i Skee sn	skattevrak)
1684-3 I.Lantz	(Troen Torkelsson, Björn Gudesson	begär få upptaga gården Ånneröd, som är hemfallen till skattevrak)
1684-6 I.Lantz	(Nils i Ånneröd i Skee sn	dito)
1685-23	(Förmyndaren Hans Hansson i Tegen, Bullaren Lur tillhörigt hans sahl: Broderon Hans Pärsson)	begär uppbud av halva hemmanet Ånneröd i <i>FAR- PÄR HANSSON</i>
1685?	Ofullständigt prot. som har samband med Ånneröd- Tarall i Slön bl.a. omnämns- se 1694-1	COLLA TEXTEN broders son
1686-9	förmyndaren för Hans i Tegens son	uppbud
1688-2	Oluf Ollsson i Ånnerödh den äldre	varit de Norskas KunskapsMan i sista kriget. Han hade rymt till Norge.
1688-8	Oluf Ollsson i Ånnerödh den äldre	man "bannlyser" honom
1690-3	Cristen Halfworsson i Ånnerud	om sin köpte o. inpantade jord i Lursäng
1693-9	Oluf Olufsson i Ånnerödh flytt till Norge	men varit gäst hos Albrecht i Östby- om ett slagsmål med och hos grannen vid ett gästabad där bl.a. Tarall Olufsson i Slön var gäst.
	<i>TROL. SÖNER T. OLLUF OLUFSSON (JON SÖLPPÄREN)</i>	-Albrekt har samband med 992-Nils Haraldsson
1694-1	Oluf Olufson från Ånneröd	om samma slagsmål- han var gift med syster till Tarald i Slön.
1697-20	Christen Halfwardsson och hh i Ånnerudh Hans Persson i Ånneröd o hh Runnou Olufsdr	Christens hustru är Oluf Olufssons syster hustruns styvfar Engelbrekt Haraldsson i Ris- ängen krävs på inestående arv från hustruns far, farfar och farmor. En syster till hennes far lever fortfarande men är ej namngiven.

1700-9	Hans Persson i Ånnerud (Modern dog för 4 år sedan)	instämt sin fars syster änkan Ingebor Hansdr i Rörane för några jordpenningar i Rörane, som hans far Peder Hansson, skulle vara berättigad till
1702	(Ett mål betr. Olof Taralsson i Slön. som var besläktad med Ånneröd-folket)	
1704-2	(Nils Olsson i Annerödh i ? socken Samband med Nygård, Floängen och Björke)	"härkommen af halfmodersystren Kierstin"
1704-4 I Lantz	Nils Olsson i Ånneröd	han var Tore Olssons i Björnims hustrus farfars bror.
1704-28 Lantz	Hans Persson av Ånneröd	tvisten mellan prästerna i Skee och Tanum om skogshygge
1706-20	Åborna	Runou var omyndig 1689 och bosatt i Folke- stad. Förmyndaren Engebrickt Haraldsson i Torgonö hade lånat ut hennes pengar och fått pant i Tågeröd.
1706-25	1697 Runno Olsdotters fordran hade betalats till hennes man Hans Pehrsson i Ånnerudh	Vittne
1707-26	drängen Hans Joensson i Ånnerödh	
1707-31	(Oluf Taralsson i Tågeröd o hans bror Oluf i Slöön äger odelsjord i Ånneröd efter sin avlidna mor)	
1708	(Om Taral och Oluf Taralson- samband med Ånneröd)	
1710-4	Hans Padersson i Ånnerudh Christen Halfwordzson på en platz under Ånnerudh, men i samma prot. står det något, som tyder på att Christen bor på Treje med sin son Olof.- Christen uppges vara gammal	Varit gift med Ingebor Olufsd, Hans Paders- son mor. Arvskifte efter henne hölls 1697. Olof Olofsson på Fredrikshald var Ingebors far. Halvsyskon till Hans P. var Halfword Christensson o. Amfridh Christensdr i Treje. Helbror var Päder Christensson som vistas i Norge Ett vargskinn uppvisas
1712-20	Hans Päderson i Annerudh	
1713-14	Hans Andersson i Annerudh	
1714-12	Hans Padersson i Annerud	ang. köpet av 19 set-landskyld i Ånneröd från sin <u>svärfar</u> , och från helbroder och halv- syskon.- uppbud
1714-33	dito	dito
1714-47	dito	dito
1716T-1	Hans Andersson o hh Anna Jacobsdotter i Åneröd	om en fordran från Oluf Nilsson i Ranebo
1722T 6 juni	Hans Olufsson i Ånneröd	begäran om att få svedja
1750TB-18	Olof Hansson i Ånneröd	har köpt av sina syskon jord i Ånneröd = 122
1757TB-3	Olof Hansson på Ånneröd	brodern med samma namn Oluf Hansson på Norr Galtö lovar att inte sälja sin del i Å. till någon annan än sin bror, när han en gång vill avyttra den

Åmåt
Lur

Gård/Ort/Trakt/Område	Socken/Landskap/Land	Tingsdag	Sida
Åmåt	Hogdal	1713-10-08	41
Åmåt	Lommeland	1713-01-30	11
Åmåts strand	Hogdal	1682-12-18	28
Åmåtsälven	Hogdal	1710-10-03	30
Ån	Bullarens hd	1703-06-01	25
Ånneröd	?	1665-01-09	2
Ånneröd	?	1665-06-07	7
Ånneröd	?	1682-03-21	4
Ånneröd	?	1682-12-18	26
Ånneröd	?	1686-06-14	9
Ånneröd	?	1702-09-30	40
Ånneröd	Hogdal	1704-01-26	6
Ånneröd	Hogdal	1707-05-13	20
Ånneröd	Lur	1668-05-01	8
Ånneröd	Lur	1669-12-17	14
Ånneröd	Lur	1671-09-11	6
Ånneröd	Lur	1680-01-12	1
Ånneröd	Lur	1680-01-12	3
Ånneröd	Lur	1680-01-12	3
Ånneröd	Lur	1680-11-09	33
Ånneröd	Lur	1684-12-09	17
Ånneröd	Lur	1685-12-07	23
Ånneröd	Lur	1688-02-13	2
Ånneröd	Lur	1688-09-06	8
Ånneröd	Lur	1690-02-17	3
Ånneröd	Lur	1693-11-20	9
Ånneröd	Lur	1694-02-05	1
Ånneröd	Lur	1697-10-05	20
Ånneröd	Lur	1700-05-11	9
Ånneröd	Lur	1704-10-13	33
Ånneröd	Lur	1706-10-08	25
Ånneröd	Lur	1706-10-10	20
Ånneröd	Lur	1707-10-07	26
Ånneröd	Lur	1707-10-15	31
Ånneröd	Lur	1710-02-03	4
Ånneröd	Lur	1712-05-06	20
Ånneröd	Lur	1713-02-03	14
Ånneröd	Lur	1714-01-21	12
Ånneröd	Lur	1714-06-07	33
Ånneröd	Lur	1714-10-05	47
Ånneröd	Lur trol.	1672-05-21	4
Ånneröd	Skee	1681-03-14	2
Ånneröd	Skee	1681-10-10	22
Ånneröd	Skee	1683-10-22	29
Ånneröd	Skee	1686-09-10	16
Ånneröd	Skee	1701-02-18	4
Årbo	Skee	1703-05-28	20
Årbovattnet	Skee	1702-09-30	30
Åremark	Norge	1666-12-17	16
Åsaka sn	Id, Norge	1670-09-30	13
Åsarp	Västergötl.	1681-06-03	13
Åseröd	Skee	1665-10-03	9
Åseröd	Skee	1666-01-15	1
Åseröd	Skee	1667-04-19	4
Åseröd	Skee	1667-11-25	12
Åseröd	Skee	1668-09-17	14
Åseröd	Skee	1672-07-01	6
Åseröd	Skee	1674-08-04	10
Åseröd	Skee	1674-08-04	10

16

+ 26

+ 1600 + 1700
+ 26

Gård/Ort/Trakt/Område	Socken/Landskap/Land	Tingsdag	Sida
Akershus	Norge	1681-12-06	33
Akershus län	Norge	1662-06-02	4
Akershus län	Norge	1662-06-06	8
Akershus län	Norge	1662-10-29	10
Akershus län	Norge	1662-10-29	11
Akershus län	Norge	1663-07-09	9
Akershus län	Norge	1664-01-15	3
Akershus län	Norge	1664-01-15	4
Akershus län	Norge	1664-04-18	7
Akershus län	Norge	1664-04-18	7
Akershus län	Norge	1664-04-18	9
Akershus län	Norge	1664-04-18	9
Akershus län	Norge	1664-07-16	15
Akershus län	Norge	1664-07-25	16
Akershus län	Norge	1664-10-17	20
Akershus län	Norge	1665-06-07	7
Akershus län	Norge	1665-10-03	9
Akershus län	Norge	1666-07-20	12
Akershus län	Norge	1669-06-16	5
Akershus län	Norge	1680-08-12	21
Akershus län	Norge	1684-09-09	9
Allemarken	Skee	1683-03-12	4
Allemarken	Skee	1691-02-26	4
Allemarken	Skee	1711-10-02	24
Allemarken	Skee	1712-05-05	9
Allemarken	Skee	1714-01-27	15
Allestorp	Kville	1662-06-02	5
Allestorp	Kville	1702-02-20	11
Alnäs	Kville	1710-05-10	20
Alsklävan	Tjärnö	1707-01-28	8
Amberg	Näsinge/Lommeland	1682-08-16	15
Amdal	Hogdal	1705-10-18	30
Amdal	Kville	1684-09-09	11
Amdal	Lur	1660-10-01	1
Amdal	Lur	1665-06-07	6
Amdal	Lur	1701-10-04	21
Amdal	Lur	1713-06-04	27
Amoltt	?	1663-01-16	1
Amsterdam	Holland	1702-02-10	3
Amunderöd	Lur	1661-12-14	5
Amunderöd	Lur	1664-04-18	7
Amunderöd	Lur	1664-04-18	8
Amunderöd	Lur	1664-10-17	21
Amunderöd	Lur	1699-01-16	1
Amunderöd	Lur	1699-01-23	10
Amunderöd	Lur	1706-05-21	13
Amunderöd	Naverstad	1706-10-11	22
Amunderöd	Tanum?	1664-01-15	4
Amundholmen	Tanum	1680-12-10	41
Anberg	Näsinge/Lommeland	1682-08-16	15
Andal	Tanum	1713-02-03	14
Andalen	?	1697-02-11	5
Anerö?	?	1669-01-15	3 ✓
Aneröd	?	1665-10-03	9 ✓
Aneröd	?	1666-12-17	16 ✓
Anerödh	?	1662-10-31	12 ✓
Anerödh	?	1664-10-17	22 ✓
Anneröd	?	1704-01-26	2 ✓
Anneröd	Hogdal	1668-03-11	2

Gård/Ort/Trakt/Område	Socken/Landskap/Land	Tingsdag	Sida
Anneröd	Hogdal	1669-01-15	2
Anneröd	Hogdal	1669-09-17	9
Anneröd	Hogdal	1702-02-10	7
Anneröd	Hogdal	1703-09-30	45
Anneröd	Hogdal	1704-01-26	6
Anneröd	Hogdal	1704-05-03	15
Anneröd	Hogdal	1705-02-04	6
Anneröd	Hogdal	1705-02-04	10
Anneröd	Hogdal	1705-05-12	17
Anneröd	Hogdal	1705-10-17	25
Anneröd	Hogdal	1709-01-22	10
Anneröd	Hogdal	1710-05-02	16
Anneröd	Hogdal	1712-10-08	26
Anneröd	Hogdal	1712-10-08	27
Anneröd	Hogdal	1712-10-08	28
Anneröd	Hogdal	1713-10-06	37
Anneröd	Hogdal	1714-01-19	7
Anneröd	Hogdal	1714-06-02	19
Anneröd	Hogdal trol.	1672-04-15	1
Anrås	Tanum	1661-06-17	3
Anrås	Tanum	1680-12-10	41
Anrås	Tanum	1706-10-08	19
Anrås	Tanum	1714-09-30	36
Anrås Lilla	Tanum	1680-12-10	41
Anrås Lilla	Tanum	1681-03-21	8
Anrås Lilla	Tanum	1711-01-20	7
Anrås Stora	Tanum	1664-10-10	18
Anrås Stora	Tanum	1686-11-15	19
Anrås Stora	Tanum	1694-06-08	19
Anrås Stora	Tanum	1711-01-20	7
Anrås Stora	Tanum	1713-10-15	44
Anrås Stora	Tanum	1714-10-25	51
Apelhult	Mo	1714-06-16	34
Apelsäter	Lur	1664-04-20	10
Apelsäter	Lur	1665-01-13	4
Apelsäter	Lur	1665-01-13	4
Apelsäter	Lur	1667-04-19	5
Apelsäter	Lur	1674-10-12	13
Apelsäter	Lur	1680-01-12	3
Apelsäter	Lur	1680-01-14	11
Apelsäter	Lur	1680-08-09	15
Apelsäter	Lur	1682-03-21	3
Apelsäter	Lur	1684-12-09	17
Apelsäter	Lur	1685-03-10	7
Apelsäter	Lur	1690-11-06	12
Apelsäter	Lur	1692-10-27	16
Apelsäter	Lur	1692-10-27	16
Apelsäter	Lur	1692-10-27	16
Apelsäter	Lur	1697-06-09	14
Apelsäter	Lur	1706-10-08	16
Apelsäter	Lur	1706-10-10	20
Apelsäter	Lur	1710-05-05	19
Apelsäter	Lur	1711-05-03	13
Arboplatsen	Skee	1702-09-30	30
Arendal	Tanum	1662-10-31	12
Arendal	Tanum	1663-07-06	7
Arendal	Tanum	1663-07-06	7
Arendal	Tanum	1665-01-13	4
Arendal	Tanum	1680-11-05	31

ÅNNERÖD
utredning
som berör bl.a. 122 Olof Hansson

KOMPLETTERA SENARE
SAMMANSTÄLLNING

Följande om Ånneröd i Lur har jag hittills hittat i domböckerna.

I domböckerna står inte alltid vilken Ånneröd-gård, som avses. Dvs om den ligger i Skee eller Lur eller någon annanstans. Jag tar med de som jag vet och de jag tror kan visa sig avse Ånneröd i Lur. Vidare jämförelser mm kommer nog att visa om det är rätt Ånneröd.

1684 jan. Gården har hemfallit till skattevrak.

Troen Torkelsson och Björn Gudesson begär att få uppta gården ur öde-tillståndet

1685 jan(Aé) (Ofullständigt domsutdrag- berör Tarall Olsson i Slön, som senare visar sig ha samband med Ånneröd)

1639 + 1719

1702 maj(Aé) (Berör Olof Taralsson och Björn Gudesson i Slöön, som har viss anknytning till Ånneröd)

xx

1704 febr.(IL) Nils Olsson bor i Ånneröd. Han uppges vara Tore Olssons i Björnims hustrus farfars bror.

Peder Torkelsson i Hästhem uppges vara Tore Olssons värbroder. PEDER O.M. MARTELBOER.

8 Tore är gift med Gunilla Hansdotter (I OLOFSSON)

Här omnämnes också Anders Jonsson i Hoveröd, som varit gift med Guro Hansdotter.

Tore Olssons "berörde svärmor" var syster till Guro Hansdotter.

Även nämns att Siuhl Gulbrandsson i Siverbo är gift med Tora Hansdotter, som ägde odel i Björnim.

1704 okt (IL) Hans Persson uppges som åbo i Ånneröd

1707 okt (Aé) Olof Taralssons i Tågeröd och Olufs i Slön sal. moder (namnet ej angivet) hade odel i Ånneröd som hon sålt till Christen Halfwardsson.

1708 jan (IL) Ånneröd omnämns i samband med rätt att hugga i skogen. (Peder Torkelsson uppges bo i Lilla Hästum

Tol/Tore och Gunnar uppges vara jordägare i Björnim

1708 okt (Aé) (Berör Olof Taralsson i Tågeröd)

1709 maj (IL) (Avser Tore Olofsson i Björnim- Hans mors systrar hette Ingrid och Kirstin Hansdotter)

1710 febr (Aé) Hans Padersson bor i Ånneröd. Hans mor hette Ingebor Olsdotter, är avliden. Hans morfar heter Olof Olofsson och bor i Fredrikshald. mm

1722 juni (Aé) Hans Olufsson bor i Ånneröd

8 Vagn AIA 19
OLLOFSSON

xx Sm. Björn 6 = GURU Björnsson + 1719 20301

Åberg, Lommeland?

1709 V 272/19

Åmot, ?

1689 VT 143/2
 1704 V 316?/2
 1707 V 96/7, 97/7
 1713 V 398/4, 404/6, 404/7, 405/7

Åmot, Hogdal

1706 V 525/4
 1713 V 423-424/12, 445/20

Ånneröd, ?

1707 T 47/4 *dräve (innan JOHANSSON)*
 1713 T 438/2 (Ånnerudh, trol. Tanum)

Ånneröd, Hogdal

1704 V 316?/3

Ånneröd, Lur

1693 VT 314/3 *SLAGS MÅL*
 1707 V 125/12
 1710 T 248/1 *KOPIA UTANOM*
 1712 T 395/7 *VÄRDESLIV*
 1714 T 520/3, 538/5, 555/9 *UPPBUD*

Ånneröd, Skee

1686TB 424/9 *FÖRMEDL*
 1688 VT 90/1

Åserud, ?

1706 V 537/5
 1707 V 98/7, 101/8, 108/9, 136/14
 1714 V 514/11

Åseröd, Tanum

1711 T 306/1

Älgö, Tjärnö

1682Vmfl 94/5
 1684Vmfl 229/1
 1686TB 371/3
 1688 VT 110/3
 1690 VT 207/9
 1691 VT 221/2, 265/6, 165/6
 1699V 503/2 (uppbud), 521/6 (uppbud)
 1704 V 341/8
 1705 V 502/5
 1709 T 195/2
 1713 T 473/6
 1714 V 453/1, 520/13

Äng, ?

1688 VT 115/4
 1712 V 350/7

Äng, Skee

1713 V 398/4, 422/11, 423/12, 429/16

Åbrått Sörgård, Kville

1726V-separat utskrift- inventering av tjänstelösa 421-449/2-21

Åhdählet, Naverstad

1726V-separat utskrift- inventering av tjänstelösa 421-449/2-21

Åmot (Åmått), Hogdal

1728 V 798/11

Ånneröd, ?

1720 V 301/15(Nils i Å.)

1722 V 412/11

1735TB 321/18

Ånneröd, Hogdal1728 V 701/5 (spydde i Lommelands kyrka), 710/6 (dito mål), 727/8 (dito mål),
733/8, 769/11, 777/11

1730TB 28/4, 34/6, 35/6

1735TB 497/23, 498/23, 508/23

Ånneröd, Lur

1730TB 154/15 ✓

1734TB 16/1(Ånnerödplatsen)

1735 TB 548/24

Ånneröd, Skee

1726V-separat utskrift- inventering av tjänstelösa 421-449/2-21

1727 V 584/11

1727 T 366/10

1734TB 441/30

Ånneröd dahlen, Hogdal

1728 T 542/10

Årrewijckan (trol. u Överby, Lur)

1720 V 297/13

Åseröd, Sörbygdens härad

1730TB 220/17

Åseröd, Skee

1721 V 353/13

1724 V 620/12

Åseröd Lilla, Skee

1727 V 636/14

1728 V 689/3

*ÄNNERÖD, SKEE
& HOGDAL
& LUR
TANUM*

Åberg, Lommeland?

1709 V 272/19

Åmot, ?

1689 VT 143/2
1704 V 316?/2
1707 V 96/7, 97/7
1713 V 398/4, 404/6, 404/7, 405/7

Åmot, Hogdal

1706 V 525/4
1713 V 423-424/12, 445/20

Änneröd, ?

1707 T 47/4 (DÅNIG HANS JOHANSSON)
1713 T 438/2(Ännerudh,trol.Tanum)

Änneröd, Hogdal

1704 V 316?/3

Änneröd, Lur

1693 VT 314/3 SLÄSSMÅN
1707 V 125/12
1710 T 248/1
1712 T 395/7 VÄRGSJÖN
1714 T 520/3(uppbud), 538/5(uppbud), 555/9(uppbud)

Änneröd, Skee

1686TB 424/9 (FÖRMEDELH)
1688 VT 90/1

Äserud, ?

1706 V 537/5
1707 V 98/7, 101/8, 108/9, 136/14
1714 V 514/11

Äseröd, Tanum

1711 T 306/1

Älgö,Tjärnö

1682Vmfl 94/5
1684Vmfl 229/1
1686TB 371/3
1688 VT 110/3
1690 VT 207/9
1691 VT 221/2, 265/6, 165/6
1699V 503/2 (uppbud), 521/6(uppbud)
1704 V 341/8
1705 V 502/5
1709 T 195/2
1713 T 473/6
1714 V 453/1, 520/13

Äng, ?

1688 VT 115/4
1712 V 350/7

Äng, Skee

1713 V 398/4, 422/11, 423/12, 429/16

Åbrått Sörgård, Kville

1726V-separat utskrift- inventering av tjänstelösa 421-449/2-21

Åhdählet, Naverstad

1726V-separat utskrift- inventering av tjänstelösa 421-449/2-21

Åmot (Åmått), Hogdal

1728 V 798/11

Ånneröd, ?

1735TB 321/18

Ånneröd, Hogdal1728 V 701/5 (spydde i Lommelands kyrka), 710/6 (dito mål), 727/8 (dito mål),
733/8, 769/11, 777/11

1730TB 28/4, 34/6, 35/6

1735TB 497/23, 498/23, 508/23

Ånneröd, Lur

1720 V 301/15(Nils i Å.)

1722 V 412/11

1730TB 154/15

1734TB 16/1(Ånnerödplatsen)

1735 TB 548/24

Ånneröd, Skee

1726V-separat utskrift- inventering av tjänstelösa 421-449/2-21

1727 V 584/11

1727 T 366/10

1734TB 441/30

Ånneröd dahlen, Hogdal

1728 T 542/10

Årrewijckan (trol. u Överby, Lur)

1720 V 297/13

Åseröd, Sörbygdens härad

1730TB 220/17

Åseröd, Skee

1721 V 353/13

1724 V 620/12

Åseröd Lilla, Skee

1727 V 636/14

1728 V 689/3

GÅRD el. dylikt
Sockenangivelserna osäkra
de flesta troligen i Tanum-
om ej annat anges

	År	Mån	§	Sid	Ant.
Å					
ÅBERG	1691	okt	§16	14	
	1691	okt	§17	15	
ÅBY	1725	maj	§3	13	
ÅLBORG, Danmark	1708	jan	§8	5	strandat fartyg
ÅMOTT	1685	mars	§13	4	
	1687	dec	§32	12	
	1690	nov	§6	8	Nm
	1691	okt	§2	13	
	1691	okt	§18	15	
	1693	feb	§12	3	
	1693	feb	§13	3	
	1693	feb	§15	3	
	1693	feb	§19	4	Nm
ÅNNERÖD	1684	jan	§7	3	
	1704	feb	§14	4	
ÅNNERÖD, Hogdal	1687	dec	§32	12	
	1688	juni	§34	6	
ÅNNERÖD, Lur	1704	okt	§31	28	
	1708	maj	§2	11	
ÅNNERÖD, Skee	1684	jan	§3	1	
	1684	juni	§15	6	
ÅSEN, Skållerud, Dalsland	1705	okt	§18	21	
ÅSERÖD	1666	jan	§18	3	
	1668	mars	§1	1	
	1672	apr	§4	1	
	1672	juni	§1	2	
	1672	okt	§3	3	
	1672	okt	§7	3	
	1673	juli	§6	2	
	1681	mars	§29	2	
	1687	dec	§25	11	
	1687	dec	§41	12	
	1688	juni	§20	4	
	1691	feb	§26	5	
	1695	feb	§9	1	ölsalu
	1704	maj	§17	17	
	1705	jan	§7	4	
	1725	okt	§34	32	uppbud

A!a:2

Häfte i konvolut 2. Häftet har följande utanskrift:

**Tahnum Häradtz protocol och
Doombock
Pro
1660:= 1661 och 1662**

forts. år 1662

Sid 20

5.

Befaldningzmannen, begiärer uthi Tingbookan måtte införas, huru wijda han fordrar aff Per Oelsson i Arendahl hans innehåldne skatt och uthlagor, efftersom han hoos gouverneuren hafwer beklagat sigh, det honom mehr kräfwes, ähn som skyldigh är för 1661 bewijsser Befl:nen honom restera 24 d:r S:M:tt 19 öhre och 9 rst:r dess föruthan begrafningzpengar 3 d:r S:M:tt för 662 innestår hoos honom 32 d:r 31 öhre och 9 rst:r? dher till skohle och bödelspeng:r 8 skilling Per Oelsson nekadhe icke detta, bekänner dher hooss i frakt för något kiödt hafwa bekommet åtta Rdr som han medh Befal:n war förlikter om:

Sid 21

8:

Påfwell Niellsson upbiudher gårdhen Anerödh, huaruthi han äger 1½ Tunna skyldh:

*Anerödh ?
Tyol. Anerödh, Leer*

Ting den 17 oktober 1664 uthi Wätte häradt å gårdhen Grålöss. – Fortsättning

Kollekind Nöddö Kollekind Hjälmsstad Grålös Båleröd Bö Bärby i Akershus län Hjältsgård	Skee Tjärnö Skee Skee Skee Skee Skee Norge Skee	15: Kollekindhz arfwinger, Engelbret i Nödhöen , Lars i Kollekindh och Oluf i Hiellmstadh , begära närskrefne mens ordh och witnesmål i Tingbookan måtte införas, om den halffue Tunna skylldh i Grålös , som dhe medh Bålrödhz arfuinger omtuista: Östen Sifweresson een gammell ärligh mand, säger att hans Fadher Sifwer, brukte dhen gårdh i Grålös, som dhen halff Tunna ligger undher, huilken Kollekindhz och Bålrödhz arfuinger trätta om, han gaf Landskylldh dher aff till Amundh i Böe , och Hallfwor i Bärby , uthi Akershus lähn boendes, och är wedh pass 60 år sedhan; Swen i Hiellsgårdhz hustru Giertrudh Bardinusdotter, Een gammall ährligh Quinna sampt Martha Berdinusdotter, betyga, öfuer 40 år sedhan bodde deras Föräldrar på samme Gårdh Grålös, då gåfuo dhe aff denne ½ Tunna skylldh, Landskylldh till Amundh i Böe och Hallfwor i Bärby, uthan någott klander; Joen Ingebretsson i Grålös, witner, att han sågh då Amundh i Böe Ladhe pantepenger till Oluf i Bålrödh, men huarföre weet han ey egenttlich: desse witnesfolkk ladhe händher å book, och badhe sigh så santt Gudh hiellpa som dhe sanheet witnatt hafwa:
Rällen Nordby Sundby	Skee Hogdal Hogdal	16: Jakob i Rällen och Ifwer i Norby , Förmyndare för dheres sahl: brodhers Joen Oellssons effterlätne omyndige barn i Sundby , panttsättia brukeligen samme barns Oluf Joenssons och Anna Joensdotters odellsiordh i Sundby liggendes 15 sett:r skylldh till dheres brodher Nills Joensson för 45 Rd:r in till han inlösses igien:
Sundby	Hogdal?	17: Item pantsätter och Kierstin Jörensdotter bem:te Niells Joenssons modher, honom sin lössn iordh i Sundbye 3½ settingh för 25 Rixd:r
Anerödth Kleva <i>Ankeröds</i>	? Tanum <i>Leck</i>	18: Påfwell Niellsson, kärer, att han hafwer hafft i pant dhen gårdh Anerödth aff Bryniell, Oluf Skomakares wärfadher, som boor på gårdhen: Samme gårdh har be:te Oluff wehlat igen inlösssa, och lefwererat dher på 50 Rd:r men Påfwell Niellsson säger, att dett ännu Resterar 22 Rd:r Oluf suarar, att dett ey mehr skulle återstå ähn som 6 Rd:r pantepenger. Bryniells sohn Joen framstår och säger, att han icke weet Jordhen högra wara uthsatt ähn som för 56 Rd:r; Påfwell Niellsson Exciperar, att Bryniell hafuer taget någre penningar på sin och sin brodherbarns wegner, och förplikter medh edh sin icke kräfua orätt, framwijsser och en kladdebook dher uthi han sådant har antäknadt: Oluf säger när han får pantebrefuet igien, så will han betahla dhe 6 Rd:r som han weet ännu innestå: Påfwell Niellsson suarar, att panttebrefuet, är änten förkommet eller borttaget dhen tidh dhe nårske Krigzfolkk plundradhe hans huus, och iblandt annat, och togho medh sigh många hans breff och skriffter; Parterne kundhe ey förenes, dy sades dhem emellan, att Oluf skulle sökia sigh till näste Tingh widhare skiäll, att drifwa Actoris prætion, och får han icke pantepengarne igien tillfyllest, så kan han intet breff eller Quitans gifwa Oluff, eller måste han Påfwell Niellsson betahla effter hans Räkenskapzbook ännu 22 Rixdahler p:

Aé: Ovanstående är det kompletta protokollet

Fortsättning år 1665

9:

Befalingzmannen andrager, at Tromslager Peder Joensson skohlat sagdt, hurussom han hadhe slaget profwiantet undher sigh, dhen tidh han war proviant Commissarius uthi Oddewalldh, huilket båtzman

Sid 4

Båtzman Hallfwor Joensson effter aflagdh edh witnadhe sigh hafwa hördt: Item insinuerade Befalingzmannen Chlass Påfwellssons skrifftelige Attest, dher uthi Chlaess betygar sigh hafwa hördt Pedher Tromslager tahla desse ordh; Per Andersson och Jakob Niellsson witnadhe sigh hafwa hördt Chlaes Påfwellsson och säya desse Pedher Tromslagers ordh om Befalinghzmannen; för dhem Pedher Joensson protesterade, att Chlaess Påfwellson sielf måtte mötha tillstädhes, Ty han kan bewijssa, dett Chlaess icke har sagdt detta: Saken upsattes till een annor tidh:

10:

Påfwell Niellsson upbiudher nu förste gången en Tunna skylldh pantteiorde i Neenbärgh:

11:

Påfwell Niellsson kårar, at Bryniells arfwinger i Anerödh äro honom skylldige ähn 22 Rd:r dhem han hafwa will, för ähn han panteiorde i Anerödh släpper; Oluf i Anerödh, Bryniells mågh, och hans hustrues medarfwinger säya, at Påfwell Niellsson ey mehr resterar ähn som 6 Rixd:r på Jordhen, och bewijsser Oluff sigh hafwa kiöpt Jordhen, och betallt Påfwell Niellsson på sine panttepenningar 50 Rixd:r dhe Sex återstå, endhe lefwereradhe han nu Påfwell Niellsson, som dhem annammadhe: Afsadhes det Oluf behåller iorden i Anerödh, in till des Påfwell Niellsson medh panttebrefwet eller Laglige witne bewijsser sigh fleere panttepenningar skohla haffwa: *Ny s. 2*

12:

Hans Niellsson bewijsser sigh hafwa pantet 3 set:r skylldh i Wälle, af Oluf i Smebärgh och Askell i Sundby:

13:

Oluf i Hiellmstadh kårar, at Befalinghzmannen kräfwere 5 Tunner Landskylldh af det heele Cronohemman Hiellmstadh som han påboer, oansedt tillförendhe alldrigh mehr geck i Landskylldh af samme gårdh än som 4 Tunner: Befal:n säger, at han rättar sigh effter sin fångne Jordhebook: Oluf framförer witne, Hans i Maslebärgh, Erick och Carll ibm: Assmundh i Nyseröd, och Thron i Höysta, biudha sigh medh sin edh wehla stadfästa, det af samme Cronogårdh Hiellmstadh geck alldrigh mehr Landskylldh än som 4 Tunnor: Befalingzmannen berättar, at Förrige Foughdens Påfwell Niellssons Jordhebook innehåller dett samma:

Sid 5

14:

Böndherne på begge Rissengzgårdher, bewijssa medh bygsell zedell och 2:e wittne Ifwer på Galltöe och Ölfuer på Hollmestrandh, at af huar dhe gårdher ey mehr Landskylldh gifwen är, än som 3 Tunner, och nu kräfwes 4 Tunnor:

15:

Bengdt i Fiella, bewijsser medh ett breff aff dhen opbördhzman, som rättigheeten tillförandhe har taget af Fiella, Item Oluf i Lifwerödh, och Ifwer i Norby, at Fiella ey mehr skyllet hafwer än som 2 Tunnor, men nu kräfwes 3 Tunnor:

16:

Gudhe i Heeby, betygar edheligen, at han gaff 3 skin af dhen ödhegårdh Skiellröer, som ligger undher Kitterödh, till Wärne Kloster i dhe danskes tidh, då han boedde på Kitterödh:

Fortsättning år 1665

3:

Lars i Jörlöff, sigter sin granquinna Marit Thorsdotter hafwa taget och stuhlet ifrå honom een säk höö om nätten, dher medh han henne på färske gärning beträdde; Marit nekadhe ey dher till: Och dömbdes bötha till Cronan som för tageboth 3 mark söllf:

4:

Karin Andersdotter, besofwen af Gunner Andherrsön i Grälöss, som är i Akershuslähn; Karin ordkadhe ey both, straffadhes på sin Kropp för Tingzhusett:

5:

Anna Torstensdotter besofwen af Issraell Tromslager, orkadhe ey bothum, straffades på sin Kropp:

Sid 10

6:

Hans i Skodne war instämpt af Befalingzmannen wäll:tt Raatke Sätth, för det han resterat medh någre åhrs skatter, och icke betallt; Item wara tillfören dhe resolverat, at han för nästafledne ploghtidh skulle förskaffa sigh löffte för skatternes afbetallningh, eller måtte Oluf Joensson i Hiellmstadh som mästedeulen i Skodne panttat hafwer, bruka sin panttejord, och Hansses dher iempte, Men Hans förmår huarken sättia löffte eller betahla restantien: Afsadhes, dett Befalingzmannen må förskaffa en annor Leiledingh på gårdhen, som bådhe Hansses resterande uthlagor kan tillfyllest giöra och skatta widhare för gårdhen, och Hans Oellsson wijka dher ifrån, men stände Hans igen fritt före att infrellssa sin gårdh medh sine egne penningar igen, så wijdha som dhe resterande åhrs skatter belöpa sigh:

7:

Ragnella Börgersdotter panttsätter brukeligen till sin syster Ellin Börgersdotter ½ T:a skyldh i Hiellmsta, för 12 Rdr till iordhen lösses igen:

8:

Hans och Niells i Bållrödh kära, at Thore Persson brukte dheras skattehemman Anerödh, och skulle betahla Cronan sin rättigheet deraff, och dhe efterlät honom derföre 5 Rdr i Landskyldh, som dhe bewijste medh Per i Anerödh; Partherne lades emellan, at Thore betahler skatten som är 5 Rdr och afkortes 2 Rixd:r för Thore oprättellsse på hussen:

Soculen?

Ny s. 7

9:

Erick i Bållerödh föreladhes betahla Oluf i Hiellmsta 50 Rixd:r medh 2:e åhrs rästerandhe räntta, det han wedgår, innan Mikaelis dagh förstkommendes, eller lidha derföre uthwärdheringh:

10:

Ifwer i Norby, för Löktandhe, en orth till Cronan:

11:

Jens i Kiballdh, bewijster, at år 1661: lågh all Kiballdh ödhe, och måste han betahla sin Tydske Rytter wedh afdankningen hallfwe skatten för samme år, nu kräfwet Befalinghsmannen den andre hallfue skatt, och begäradhe han dher om Tinghzwittne:

12:

Hellgie i Hedengen icke angifwet ibm: 4 pengesbohljordh, kiendhes undher Cronan p:

Aé: Ovanstående är det kompletta protokollet

Fortsättning år 1665

Sid 11

Den 3 Octob:r Hölltz Hembtingh uthi Wätte häradt å Gårdhen Neenbärgh medh Nämbdhen, Engelbret i Nödhöen, Jakob i Rällen, Anundh i Eigst, Torgier i Helle och Jörgen i Torgundhöen; Hosswarandhe Cronans Befalingzman wäll:tt Raatke Sæth, Lensmannen Lars Persson och meenige Tingzallmoghe:

1:

Olluf i Anerödh framstoedh, tillika medh sin hustru syster Hellgia Bryniellsdotter, dhe sadhe sigh medh huar andre, såledhes wara förente, det Hellgia skall hafwa och besittia sin Lifs tidh en platz i Anerödh skogen, och gifwa Oluf dher uthaff en Rixdahl:r Men Hellgias barn effter hennes dödh skohla ingen rätt hafwa till samma platz:

SACKE
EL.
LAP.
(sid 9 nya)

2:

Issrael Larsson Tromslager, wedgår nu haffwa besofwet 2:e Löske qwinfolck, Anna Andersdotter, och Anna Torstensdotter, derföre han effter Recessen inge both orkadhe: Dy dömbdes han att löpa gattulop, och Excecutionen hänställes till hans officerar att skie låtha: Dett ene quinfolk Anna Andersdotter är borte, den andra Anna Torstensdotter, uthstoedh sit straff på Berie Tingh sidst hållet.

3:

Hans i Åsserödh, bekommer sigh haffwa stuket Gunner Niellsson, dock är skadhan ey stor: Hans orkadhe ey both, straffadhes medh handklöfwers påläggande:

4:

Olluf Juellsson skogwakter, sigter Hans i Kellewijk hafwa hugget een Eek; Hans säger han trängdhe till en båth, efftersom han söker sin näringh till siöes medh fiskerie: Pröfwades det Hans ey orkar mehr both än som Nijo dahl:r S:My:tt

5:

Kiell Rassmusson i Biörke, sigtes för en nedfällt Eek, han bewijsser han höghz för 5 åhr sedhan: Kiell är en gammall siukligh man och ingen both förmåtte:

6:

Ähn sigtes Biörke böndher för en liten färsk Ek som ligger huggen i dheres mark, dhe afladhe sin edh, at dhe dhen ey hugget haffwa, eller wetha huem det hafwer giordt:

7:

Item sigtes Hans Oelsson i Hiellmbärgh för en Eek som huggen är i hans skogh: Hans bewijsser att solldatter ifrån Hallen haffwa honom oweet:

Sid 12

owetandes hugget en Eek och bordtfördt, förpliktar sigh han ey weet huem som har äntå hugget en Eek, som finnes liggandhe dher i hans skough och skeer sådant offta:

8:

Hans Andersson GräntzeTullbetienter, kärar, at Torwalldh Gudhesson i Slöen och Håkan Oellsson, reeste Tullplatzen förbij medh något Tobak, nästförledne fastelaghtidh; Hwilket dhe begge ey neka kundhe och kommo dher medh ifrån Akerhuslähn; dhe kiendes at bötha effter Tobakspatentet hwar 8 dahl:r S:My:tt

9:

Wäll:tt Påfwell Niellsson upbiudher en T:a skylldh i Neenbärgh panteiordh, näste odelsfolk at inlössa:

10:

Hl:e Pedher Jakobsson soknehärdhe till Nässingh giellldh kårade, at hans Förman haffwer hafft bygsellrättigheet af dhen ödhegårdh Ingeborödh undher dhen gårdh Skafweröd liggandhe; Jämbwäll har han ey fått sin Landskylldh dher af på någre åhr; Ingebor och Ifwer i Norby framwijste ett breff at dhenne ödhegårdh sedan är kiöpt, derföre har prästen ey behållet bygsellen:

Fortsättning år 1666

Sid 37

Den 17 Decem:r Hölztz Hembtingh uthi Wätte härat å Gårdhen Grålöss medh Nämndhen etc: Hosswarande Cronans Befalingzman Wäll:t Raatke Sæth:

1:

Niells Lassesson i Hoghen, Kärådhe, at han af Hederligh man H:r Andhers Christensson soknehärdhen i Åremark uthi Akershuslähn, hafwer Kiöpt 3 T:r skyldh i Strängen gårdh, här i Skie sokn; huilket han uthwijste medh be:te Kyrkieherdhes honom gifne Zedell: Hallfwor Joensson som åbor samme gårdh Strängen, säger sigh för Leiledingh hafwa besuttet, brukt och skattat för dette hemman många åhr, förmeenar medhan Niells icke præsterar sigh wara odellsberättigat till samme hemman, at han skall wara så när till Kiöpa desse 3 T:r skyldh som Niells är, och bewijster Hallfwor sigh och hafwa warit i Cronans tjenst för denne gårdh: Tingzrätten tillsadhe at Hallfwor må niutta Kiöpet för Niells upå samme hemman, och dher om förlijkes medh sælliaren:

2:

Oluf i Anerödth begäradhe, at effterskrefne mäns witnesmål afhöres måtte, och i Tingboken föras, angående en häst, för huilken Oluf beskylles skohla brista hemmell: Pedher i Biörke sadhe, nästförledne Krightidhen, geck han uth en dagh, och war et stycke på wägen för Oluf, då fant han denne häst, som Oluf blef sigtat före, och fördhe dhen up till Biörke, hua rest hästen geck 14 dagar, samme häst badh Pedher Oluf skulle taga till sigh, och låtha hästen gå wedh Anerödth, efftersom Lågret haffwa stådt dher: Anull i Biörke, sadhe at han spordhe, Pedher då han kom fram till gården medh hästen, huar han togh hästen: Pedher suaradhe han geck dher neder i hytterne, der som hästerne stoedho, som Rytterne tillhördhe

My s. 16

Sid 38

3:

Signa Gudhes quinna i Bastekiär, beklager sigh nu som tillförendhe, at Befal:nen Raatke Sæth, hafuer sagt henne ifrån sin gårdhz bruk i Bastekiär, huarföre och hennes man för någon tidh sedhan är gången ifrån henne och barnen, och hon i åhr warit huswilldh, begärer få behålla samme gårdhebruk i bruk igen, så kunne och hennes man åter komma heem till henne, eller om Befal:nen wille skaffa henne någon Lägenheet på andra städher till sit undherhålldh, eller hon må niuta det Anders i Bastekiär hafuer: Befal:n suarar, när han får igen huadh som han på Bastekiärs gårdh och bruk kostadt haffwer, och Signa sätter Löffte, at hon Kan bruka och skatta för samma hemman, så will han gårdhen afstå: Signa påstår hon will något bruk hafwa igen, och söker sin bekostnadt: Befl:n sadhe, at Gudhe intet Kunne skaffa sigh Löffte för dhen skatt han war skyldigh Cronan för Bastekiär, derföre förligtes han med Gudhe, han skulle flytta ifrån Bastekiär:

Och skaffadhe honom på en annan gårdh Kitterödth at boo och bruka: Samme bruk måtte Gudhe lijka så öfwergifwa för sin armodh och oförmögenheet skull; Gudhez? brödre, Truells i Ysterödth och Rasmus i Stahre; berättar at dhe länge uthladhe skatten för Gudhe, derföre han dhenn ännu är skyldigh: Resolverades: Efftersom befinnes det Signa för sin armodh skull, likwäll at hon må skaffa sigh Löfftesmän innan förstkommandes Kyndersmese, at hon bruka skall och skatta derföre, sampt hålla gårdhen wedh makt: Förmår hon det ey göra, då skall Befal:n Låtha henne niuta en platz undher hemmanet, som godho män till henne Kunne uthsee, eller skaffa henne en platz på andre orther, medh huss öfwer sigh och hennes barn:

4:

Gudhe Rassmusson Klagar, at Sifwer Swensson husman undher Flögholtt, hafwer uthsat en Fälle Stock i marken, wedh en giärdhzgårdh, Undher huilken ståk hans sohn Jakob Gudhesson, war Ungefähr, 13 el:r 14 åhr gammall war Kommen oförmodandhes, när han sine ärandhe geck genom marken, och blef af stoken ihiellslagen: Sifwer bekendhe sigh hafua uthsat stoken, och dhen icke Låtet uplyssa effter Lagen.

Resol:tio Medhan noghsampt pröfwes detta icke wara skeedt medh willie, och i Uthemark; Ehuruwäll Sifwer sigh haffwa förseedt och

Sid 39

och ey Låth Lyssa det gille han giordt hadhe: dy afsadhes at Sifwer bötha till dhen dödhes arfwinge 5 mark Söllf. Landhzleib: 56 Cap:

5:

Måns på Langöen sigtes hafwa hugget en Ek, han förplikter sigh dhen icke hafwa hugget eller weet huem det giordt haffwer: Nämndemannen Anundh i Eigst, säger Eken synes, icke wara huggen på et åhrs tidh, men Länger, och Måns icke mehr ähn som et åhr dher boedt haffwer:

Fortsättning år 1668

Sid 31

Den 1 Majj: Hölitz Extraordin: Tingh åther i Wijck, Undher HäradhZNämbdhen af Wätte häradt och Tanumb Sckib:e blef ransakat om föreskrefne Thore Hanssons afgång, som nu är igen funnen:

Andhers Persson i Neenbärgh, ungh dräng, berättar at för 3 wekor sedhan, om mårgonen, kiördhe han i marken, at hempta heem

Sid 32

heem giärdhzell fång, da blef han warse en påsse dher liggandhes, och när han sågh sigh om, förnam han en dödh menniskio Kropp liggandes strax dher hoos, litet stycke ifrån skoghwägen, wedh pas 4 måhlestänger långdt, uthmedh en litan myr, undher et fureträ, som windhen hadhe fällt i en gran, Kroppen lågh framstupa, brystet och ansiktet nedh till iordhen, dhen ene armen lågh uthräkt, dhen andre handen och armen lågh undher honom, detta gaff han tilkenna strax han heemkom, dher efter blef hastigdt budh i bygdhen uthgiordt, kommo så dijt synsmän, Nämbl: Nämbdhemännen Engelbret i Nödhöen, Jakob i Rällen, Anundh i Eigst och Jörgen i Torgundhöen, samt annat gådt folk dher omkringh, huilke berättadhe, at Thore Hanssons dödh Kropp, befunno de så liggiandes i marken som Anders Persson föresagdt hadhe, på hans ansiktes högre sidhe war et hull och ögat det ene borte; Oluf i Anerödth och Swendh på Renshogen, betygadhe, dhe woro hos då dhen döfundne bars till Neenbärgh, lades på Logen och waskades, dhe sågo en blånad på hans bryst, och när dhe togo honom up i skogen, lågh blodh och blodleffwer, undher ansiktet, men at tändherne på then högre sidhan i munnen skulle wara borte som föregifues, sågo dhe icke: Reer i Hougen, Anders i Baka och Anundh i Torball, sadhe sigh hafwa syndt dhen dödh Kropp, förän han sattes i grafwen, då woro tänderne borte ofuan i mundhen:

Jakob i Rällen och Anundh i Eigst witna, at det slagh och hull som syntes på Thores ansigte, war undher höger öret; Pillten Christen Knutsson i Ellesängh, berättar och bekenner, han redh dhen wägh till Thores hus samme dagh effter honom, då Thore war i Ellesängh, reste dhen wägen åther tilbakes heem åth igen men förnam icke Thore, huarken då han reste fram eller tilbakes: Gästgifwaren Jakob Sörenss: Sid 33

Sörensson i Wijck, betyger at Christen Knutsson kom dhen onsdagh ridandes genom Wijcksgårdh frågadhe honom, om han hadhe förnummet Stamme Thore; Jakob sadhe Ney: Strax redh Christen fort södher åth, och som Christen kundhe wara wedh pas litet mehr, ähn som et Musketeskätt ifrån gårdhen Wijck, kom Thore gåendes effter honom, gek in i stufwan, badh Jakob wille emottaga en boek om han sende dijt boken antingen dhen affton eller mårgonen tiligh; Jakob suarade ia, huem skall hafwa boken; Thore sadhe pilten i Ellesängh: Jakob suaradhe, rät nu redh han förbij genom gårdhen, strax lopp Thore uth samme wägh effter Christen; Emellan Wijck och dher Thores dödh Kropp blef funnen är wedh pas fiärdeparthen af en fierdingzmihl. Christen påstår, at han ey sågh Thore, huarken då han reste effter honom till hans hus, eller da han reste dher ifrån tilbakes igen, menar han hadhe gådt genstigen up ifrå Wijck, och han redh Kongzwägen: Ifwer Börgeßon i Sällten ährligh Karll, afladhe sin edh, och berättadhe, at han samme onsdagh mötte Christen wedh gårdhen Wijck, och han redh Kongzwägen, och Christen spordhe, om han hadhe seedt Thore, han suaradhe ney, Christen redh så strax fort, och hadhe en swart häst: När Ifwer kom litet stycke på Nordhersijdhän om Wijck, gek han af Kongzwägen, up åth en gångestijgh till Sällten, och wedh han kom up åth berget, stannadhe han, hördhe en kom ridandes neder på Kongzwägen i fullt traff, och dhen öek eller häst karlen redh upå war swart; Mannen hadhe grå Klädher på sigh, och som han tyckte gråaktigt skiägg: Hästen kundhe han förnimma war skodder, ty han hördhe dhen slå i stenene på wägen, då mannen redh, och sågh han nogh effter mannen, men kundhe intet kiänna honom igen: och så långdt kunde han see mannen, som up emoth Kongzstallen wedh Wijck i baken, sedhan wändhe Ifwer Sid 34

Ifwer sigh och geck heemåth: Jakob i Wijck säger at hans folk ginge uthe på marken, sedhan Christen redh dher ifrå, han hafwer af dhem förnummet, at dhe intet hafwa seedt sådan man ridha genom gårdhen, som Ifwer omtahler, uthan han har redet bak wedh stallen, up åth Kloffwan en bärgstijgh, huilken wägh och löper dijt åth, dher Thore funnen bleff; Knudt i Ellesängh, begärer, at någre hans hährwarandhe witnen afhöres måtte, at han dhen onsdagh sedhan han kom ifrå Kyrkian, war icke ifrån sit hus, ty han hafwer spordt ömell? skulle gå i bygdhen, at han war dhen samme man, som Ifwer sågh ridha, och skohlet rest effter Thore: Christen i Hedengen, Andhers på Korsnäs, Oluf i Hustyft, Jakob Sniker, och Olough Olsdotter, alle oberyktadhe och oskyldhe folk, afladhe dheres edh, och witnadhe som effterföllier: Christen i Hedengen, berättar, at dhen onsdagh, som dette föreskrefne skall skeedt wara, folgdhe han Knudt ifrån Tiernöe Kyrkia till Hedengen, hans sohn Hans Christensson bad Knudt in till måltidhz medh sigh, effter han hadhe fåt madt, sat Knudt hos dhem en hallf times tidh, sedhan gek han heemåth, och Christen folgdhe honom et stycke på wägen;

Anders Erlandsson på Korsnäs föredrogh, at sedan han samme onsdagh kom ifrån Tiernöe Kyrkia, war han hemma wedh sit hus, och feck sigh madt, geck så strax till Ellesängh, och skulle hempta något miöhl som Knut hadhe Låfwat honom; När han war kommen till Ellesängh, war Knudt intet hemma, men

Ny s. 8

Fortsättning år 1668

Stamme Thore sat i stufwan och fek sigh madt, och ingen annan fremmet förnam han wara dher i gårdhen och i huset; Knuts hustru gaf Anders ½ kanna eller en potta

Sid 35

potta öhl, badh honom bidha till Knudt kom heem, han suaradhe, sigh gerna wehla skyndha hemåth, ty Issen war suagh, Knudts hustru gaf honom och så madt, medlertidh kom Knudt heem, och war det middaghztidh, och som dhe hadhe tahlet medh hwar andre, drak Knudt en pipa toback, ladhe sigh så i sin säng, at sofwa, hans hustru feck honom miöhlet, dher medh geck Andhers uth, bödh fara wäll, och Knudt swaradhe honom intet, om han soff, weet Anders icke: Men förän Knudt heemkom war Thore Hansson nyligen bortgången, takadhe för maten, när han geck sin wägh, och hadhe sine wanter allenast i handhen, då han gek uthur stufwan:

Joén Andersson i Biörke, som på nästförledne Tingh afladhe sin edh, berättar, at Thore mötte honom dhen onsdagen på gångestijgen, wedh pas et bösseskott ifrån Ellesängh, hadhe en posse på Ryggen, och et skin undher armen, badh Joén icke säya för någon i Ellesängh at han mötte honom: Joén gek så till Ellesängh tallte först medh qwinfolken i Ladhen, som gingo och gåfwo Fäet, när han geck ifrån dhem mötte honom wedh husdören Knudtz sohn Simon som kom ifrån Skie Kyrkia, medh honom geck han in i stufwan, men Anders på Korsnäs förnam han icke, när han inkom i stufwan, lågh Knudt i sängen, om han sof weet han icke, ty han tahladhe icke medh honom, Knudts hustru gaff honom och Simon madt, dher till medh gaff hustrun honom miölk medh sigh heem till barnen, geck så bort dher ifrån, och Knudt lågh och sof i sängen, och war Knudt icke uthur sitt hus, så länge han war i Ellesängh samme gångh: då han kom et stycke nordhan före Ellesängh wedh grindhen, mötte han Oluf i Hustyfft, och tallte någre ordh medh honom: Frågades Joén, hui han så hadhe sagdt Sid 36

sagdt för Oluf i Hemmen och Andhers i Tågeröd, at Knudt reeste samme tidh ifrån sit huus: Joén suaradhe; at Mårthen Skraddare, som nu är dödh, då han lefdhe, sadhe han det för honom, uthi Bryngells stufwa i Biörke, som Oluf Anullfsson och Kerstin Ifwersdotter ibm hördhe: Bryngell i Biörke säger, at Mårten då han lefde och hördhe desse ordh af Joén wara om honom tallte, bekendhe i sin dödhztundh, at han det alldrigh sagdt hadhe, som nu Joén föredrager: Anders på Korssnäs, säger, at han ey heller sågh Joén i Biörke, dhen tidh han war i Ellesängh: ey heller kunne han förnimma något folk komma ifrån Skie Kyrkia: Oluf i Hustyfft witner, at dhenne onsdagh, sedhan han war heemkommen ifrån Skie Kyrkia, feck han sigh madt, och emoth mitafftons tidh, gick han till Ellesängh, och wille läna någon Råghallm, på wägen nordhan för grindhen, mötte honom Joén Andersson i Biörke, han spordhe Joén, om Knudt i Ellesängh war hemma, Joén suaradhe han ligger hemma i sin säng, och berättadhe, at Thore mötte honom söndhen för Ellesängh, hadhe et skin undher armen, och sadhe han hadhe dett medh hemma ifrån, badh Joén intet säya i Ellesängh, at han mötte honom och pilten, Christen redh effter honom Thore, och icke wille at hans Fadher skulle wetha det; När Oluf kom till Ellesängh, lågh Knudt i sin säng och soff, hans hustru wäckte honom up, Jakob Sniker kom och ingåendes; Knudt och dhe druko tilsammen en gångh, geck så Oluff uth, och togh emoth Långhallmen, folgdhe Knudt in igen, Jakob Sniker geck så bort, och han blef sittiandes quar hos Knudt till mörkt bleff på afftonen, geck så heem igen; Jakob tillstår det sandt wara, som Oluf om honom berättadt hadhe: Olough Ollssdotter

Sid 37

dotter på Rönnöe, betygadhe, at hon kom samme affton till Ellesängh, då Folket gaf Fodher till Fäet om afftonen, då sätte Oluf i Hustyfft och Jakob Sniker hos Knudt, när dhe gingo bort, satte Knudt sigh wedh skårstenen, och tallte medh sine små barn, der ifrån gek han till sin bordändhe, satte sigh och säng någre Psallmer, feck sigh så madt, och sedhan ladhe sigh i sin säng, och han war dher i huset till näste mårgon på dagen dher effter wedh Frukostetidh: Olough sampt dhe förrighe Witnesmän gifwa tillkenna, at Knudt intet war bortrester ifrån sit huss och sin gårdh, så länge som dhe huar woro i Ellesängh hos honom: Hans i Jörlöff säger han reeste södher åth Sällten samme onsdagh, och hinte Christen pilten på Ellesängh mark, han spordhe, huart Christen skulle tagha wägen, men Christen suaradhe honom icke et ordh, uthan redh fort söder åth; och Hans redh till Sällten: Jakob i Wijck berättar at då Thore och Christen tahladhe medh honom i Wijck, war det en liten stundh effter middagh:

3:

Erik i Mahralls qwinna, Thora Andersdotter, kom nu för Rätten, hadhe gådt folk med sigh, som henne wille Lagfrija sigh ey för Rytter Hans Oberstes tillmål, dhe sadhe sigh ey wetha annat, ähn ähro och gådt medh Thora, och ey wehla giöra medh henne edh, förrän dhe dher om få bättre betänkia sigh till en annor tidh p:

Aé: Ovanstående är det kompletta protokollet

Fortsätn. år 1669

6:

Thora Andersdotter, Erick i Mardahls qwinna, Kom för Rätten, och sielf tollffte? med

Sid 5

medh ärlige bofaste och oskyldhe dannemän lagwärdhe sigh Rytter Hans Oberts till måhl och beskyldningh, så at hon aldrig medh honom haft lägersmåhl, eller på olofligt sätt at beställa, antingen på et eller annat ställe, men war aldeles frij för sådan hordombs last, och han skamligen och osanfärdeligen henne derföre angifwet och beliuget:

Hwarföre Hans Oberst och bleff tilldömbder bötha till Cronan för obewijsligh beskyldningh 4 mark sölff: Manhb: 21 Cap: Item skall gifwa 8 ört: och 13 mark halfparthen till sokne Kyrkian, och dhen andre halfwe dehl till husfattige i soknet: För bötherne Caverade Rytter Erick Olsson och Påfwell Casimir skohla betahlas, innan 2:e månaders dagh:

7:

Erick Asbiörnsson i Anerödh, bewijste medh Fougdhens Raatke Sätzh quitans, at han hafwer betallt Cronans rästerandhe skatt för Anerödh för A:o 1661 och 1662: som rästeradhe och dher medh frällst hemmanet ifrån Cronan:

*SOUVER
HOGDAL
Ny s. 2*

8:

Skougwaktaren Oluf Juelsson, sigter Ifuer på Galltöe för et styke Eek han hugget hafwer till en båth at fly medh: Nämndemannen Jörgen i Torgundöen witnar han hafwer besedt Eekestubben, war odugligh: Alltså tillsadhes Ifwer skulle planta 2:e Eker i stället igen:

9:

Juell Gudhesson dräng, besofwet et ogiffit Qwinfolk Ingrie Halfworsdotter, det dhe bådhe bekenna:

Item bekänner Juell sigh hafwa aflat oäkta barn med en löske Kona Boel be:nd som nu är ey tillstādhes, och hon tilförendhe warit besofwen: Juell sakfältes skohla bötha för Ingrie 12 rdr och för Boell 6 rixd:r: Ingrie straffas på sin Kropp, ty hon ey hadhe at bötha medh:

Sid 6

10:

Anna Andersdotter, Andersses hustru i Sälten, kom för Rätten och pantsatte brukel: till sin brodher Oluf Andersson, all sin odell och iordh i Langöen i Sörbögden för 6 slette d:r till iordhen lösses igen:

11:

Een piga Marin Hansdotter, Klagar at Matz Thorsson i Mardahl, slaget henne för en Koo hon ey skohlat wäll ansat för honom, ty hon iätte hans Fää tillicka medh sin husbondhes Creatur: Matz suaradhe han slogh henne, ty hon brukte en slem mundh: Matz sackfältes till en mark sölff gifwa Cronan:

12:

Befal:n angifwer at Halfwor och Asslagh i Wäsby, hafwa det år 1667 icke rätteligen ansagdt sin Tijondhe, huar medh dhe äro beslagne, hafua fortegat 6½ tiugh af sin afwell, dher till dhe ey neka Kundhe: Sakfältes till 9 Tun:r och 2 slette d:r för huar tunna at betahla, som är halfparten af det förtegne Korn, effter Kongl: Resolution, licka som för denne gångh fleere niutet haffwer: låfwadhe betahla innan 3 weckor:

13:

Licka således hafwer Anders Ifwersson i Mälby, försedt sigh med tijondens angifwandhe, som han ey neka Kan; Sakfältes, till 2 Tun:r å 2 slette rdr: Tunnan:

14:

Befal:n anlagadhe Jörgen Elliesson och Anders Knutsson Swarfware, för det dhe icke warit i Kyrkian, nästförledne 3 Juledagar, men andre dagh Juell druket och slagetz tillsammen; Item hadhe swarfuaren slaget et Jörens barn illa: dhe bekenna sigh ey warit i Kyrkian, druket och perlementerat: dy afsades, dhe huar skohla bötha 3 mark sölff, för huar Juledagh dhe ey woro i Kyrkian, och 8 ört: sampt 13 marker för slagzmahlet och Julefredz bråth: Manhb: 10 Cap: Swarfwaren orkadhe ey both, straffades på sin Kropp medh gatulopp, löpandes 2 gånger fram, och 2 gånger tilbakes:

15:

Biöne? (Aé:Skada) i Hee öfwerthygas kommet druken i kyrkian

Sid 7

Kyrkian och hållet sigh oskikeligen: Sackfältes gifwa 3 mark till Kyrkian:

Fortsättn. år 1669

Sid 7

Kyrkian och hållet sigh oskikeligen:

Sackfälltes gifwa 3 mark till Kyrkian:

16:

Ingebor Larsdotter, Gunners hustru i Anerö? (Aé:hål i papperet) pantsäter brukel: till sin brodher Niells Oelsson all sin odelsiordh i Gunnerödh i Sörbögdhen för 14½ rd:r till iordhen igen inlösset:

*Sackfälltes?
Ny s. 3*

17:

Joel Mikellsson drängh, besofwuet ogiffit qwinfolk Ragnella Andersdotter, som dödhe i barnefödzelen, och Joel betygadhe medh 4 doennequinnor?, at han låfwadhe Ragnella i hennes suagheet wehla äckta henne, om hon bleff wedh lifwet: han sakfältes till 6 rd:r halfboth gifua Cronan:

18:

Niels i Sundbye, för stefnefaldh, emoth Bengdt i Fiälle, bötha en mark S: till Cronan:

19:

Munsterskrifwaren Daniell Kehlberg gifwer tilkenna, at Jakob Leksson, som åbodt hafwer, det hemman Öhne, dragounerne anslaget, förmår ey bruka längre, husen äro af Wådheldh mäst upbrändhe, och gårdhen Kommen i Wanmakt, som godhe män dhen besedt haffua; Nu will en annor mandh dhen uptaga till bruks: Kundhe han någon frijheet niuta för sin bekostnad han göra skall: Efftersom befinnes dette hemman sålundha wara af sigh kommet, dy pröfuadhe Rätten, at Albrekt Iensson?, som det åboo will, bör niuta 3 åhrs Frijheet på sine skatter:

20:

Oluff Nielsson i Spoltorp, Kräfuor Oluf i Bålrödhz arfwinger för något giärders höö, som uthladhe i Krigztidhen för dheras Fadher, och när skiffet stoedh war han ey hemma, och kundhe fordra det, dher till dhe ey neka kundhe: Arfwingarne tilsadhes betahla honom för höet 3 orth:

21:

Änkian Gurin Andersdotter i Strän..? (Aé: Brun fläck) sätter

Sid 8

sätter nu sin odell ibm:

Cronan till försäkring som är 9 sät:r skyldh, för dhen skatt hon för gården

räster till Cronan för 1666: 1667: och 1668: 24 dahl:r 23 öre S:My:nt

läfwar inlössa till Juel

förstkommendes:

räster och tiondhe på 3 år 5 slette dahl:r

22:

Hofwe böndher bewisse nu medh godt folck, at Fiskare hadhe wedh strandhen, lempnat eld effter sigh wedh skougen, huaraf dhen eldhs-kaden uthkommen är, som skogerne öfwergeek dher sammastädhes:

23:

Oluf Lassesson i Biörke, stämpdt för en faldt Eek, han beplikter sigh medh edh, at han det ey giordt haffuer, eller weet huem det giordt hafwer:

24:

dhen båth som Gunner i Medbye, bygd af en olofwandes Eek, skall tillhöra Cronan, effter han borte är, och ingen both förmätte: båthen wårdherat till 3 rd:r

25:

Oluf Reersson, blef tillåtet boo på ödegården under Kampetorp, så länge han finnes odels folken lydigh och ey mothwilligh, och odellsplatzen sielfwe ey drängia at besittia:

26:

Nämbden, medh fleere gådt folkk betyga, at dhen ödhegårdh undher Lundh, som är 1/3 part af gårdhen, hafwer af gammell tidh gifuet sin städhzell till Skie präster:

Fortsättn. år 1669

11:

Bengdt i Fiälla som brändt Kass, och dher igenom förderfwat en Eek, som eldhen emoth hans willie itendt, sakfältt till halfboth 6 dr S:My:nt till Cronan:

12:

Anna Truelsdotter ogiffit, bekenner sigh wara besofuen af Christen Halfworsson ungh drängh, som icke är tillstädes: hon bötha 6 rixd:r betalte strax 3 rdr: och satte löffte Halfwor i Warp för dhe andre 3 rixd:r

13:

Erick Assbiörnsson i Anerödh tilsades må bruka sin och sine syskons iordh ibm: som han ifrån Cronan frälst haffwer och Fougdens Raatke Sæth quitens, uthwijsser till des hans syskon wederläggier huar sin anpart i samme penningar:

*Saken?
HOBEL
Nys. 9*

Sid 15

14: Detta nummer saknas; det i Göta Hovrätt förvarade exemplaret har justerats, så att de följande målen i stället för att ha nr 15 och 16 där har fått rätt nummerföljd, dvs 14 och 15

15: (rätteligen 14)

Hanss Oelsson i Skodne, för stefnefalldh, emoth Nysterödh arfwinger, bötha till Cronan en mark söllff:

16: (rätteligen 15)

Lars Oelsson i Warp, och hans brodher Bryniel (Aé: Det står så) Oelsson i Holtt, förentes såledhes, at Lars sin Lifstidh brukar och behållar Bryniels odelsiordh 10! set: i Warp, och Bryniell sin Lifstidh behåller Larsses Kiöpeiordh en Tunna skyldh i Holtt p:

Fortsätn. år 1669

11:

Truells klagadhe item, at Tullnären och fleere i Strömmen olofwandes hugga i hans skogh begärandhe dher på Fredliussningh:

12:

Hanss i Lien, Per ibm: Erick i Walex, Oluf i Treye och Wetle i Hemmen, föredraga at en Kiöpman som höllt till wedh Strömmen Nielss Persson ben:dh fraktadhe et skeep dher medh trälust, och feek en dehl af dhem som han ey betallte, men dhem owetandes bortreste, och så gådt som rymbdhe: Nu hafwer Tullnären Månss Heeman?, till sigh taget hans effterlätne godhz, Mena dheruthi böra wara

Sid 21

wara betallte och sökia rättens hiällp: Månss Heeman, framwijste Niells Perssons sigh gifne obligation in Junijo 1668: at han då öfwerdraga honom sit godhz, och et Contract dhem emellom giordt, Dat: in Augusto 1669 litet för han bortreste, dheruthi han Transporterar honom sit effterlätne godhz och det Specificerar, emoth lånte peng: af Månss nämbl: 88 rixdahl:r Afsadhes, at godhzet skall af godhe män mätas och öfwersees, sedhan uthläggias Månss och böndherne der aff:

13:

Erick i Walex klagar, at Tullnären Månss hadhe honom owetandes såldt 18 al:r biälkar som honom tilhördhe, och sitia i Per Joenssons huss, märket kiänner han igen: dhertill Månss nekar:

14:

Niels Krook den unge, säger, då Rättens Citation war läst uthi Tullnärens frånwaru, och han hemkom, hadhe han sagdt, han skohlat gifuet dhen som läste stefningen et slagh af en yxehammere, om han warit hemma, och Truelss i Ysterödh berättar, att Tullnären brukte en ondh mundh på hans dräng, som läste stäfningsn

15:

Asmundh i Smårijss, Klagar, at Oluf i Anerödh hadhe hugget nedh hans giärdhe och Kiört igenom, icke wehlat kiört wägen: dher till kommet till honom dher han stoedh och högg på en biälke, slaget honom undher sigh och illa Tracterat, som han medh gådt folk bewijste, dher till högg Oluf biälken midt af för honom: Oluf nekar ey han högg nedh giärdet, och högg aff biälken, och säger at Asmundh ref honom: Rätten pröfwadhe noghsampt Oluf hafwa öfwerfallet och slaget Asmundh, dher han stoedh och gjorde sit arbethe, dy sakfältes han för slaghmåhlet 5 mark sölf till Cronan och

Sid 22

och för han af Nidigheet högg biälken af en marck sölf till Cronan, och för han reff nedh giärdet, en mark söllf till Cronan

16:

Thore och Knudt Halfwarssöner i Pilegård för stefnefaldh emoth Wincens ibm: bötha till Cronan en mark söllff:

/17: Aé: Detta nummer finns inte/

18:

Ifwer i Tiösta, Kärar, at Oluf Oelsson brukar $\frac{1}{2}$ odelshemman Grålöss, dheruthi Ifwers hustru medh sine syskon, hafwer i odell och panteiordh till 21 set:r och Olufs Fadher Oluf i Torgundhöe äger dher $4\frac{1}{2}$ set:gh skyldh, som han bortpantat haf:r till Hans i Amoth: Nu begärar Ifwer siällf bruka sin hustrues och hennes syskons iordh som dhe och förünne honom, efftersom Oluf Olsson gårdhen illa brukar och omboar: Oluf Olsson medh sin Fader meente at han må bruka sit eget odel fast det är bortpantat: Partherne sades emellan, at Ifwer brukar sin hustrues och hennes syskons iordh i Grålöss och Oluf Olsson sin Faders odell, hus och egendomb skifttes dhem emellan af godhe män, och huadh Oluf låtet förfalla dhen tidh han besuttet gårdhen: wederlägger effter godhe mänss skiön:

19:

H:r Öfwersten Swendh Ranks tiänare, begärar protocolleras må, at hans herre will lössa någon frällssegårdher, som uthanrijkes ofrijfolk, Nämbl: Per Nielsson på Stombärghz arfwinger här i Lähnet possiderar och tilhörar, huilke Päfwel Nielsson ofrij Mandh sigh tilpantat haffwer. p:

Aé: Ovanstående är det kompletta protokollet

Ny sida

hafur intet at betahla medh; begäradhe tingzvitne och bevjs om theres armodh.

7)

Förrige Cappellanen i Skee Her Larss Christoffersson, som åboor et Rytt/terhemman Hielmstadh, blef beviliat afkortningh på innevarande åhrs skat, 10 dal:r sölf: M: eftersom gården lågh osådder, medan prästen war siukligh och afsinnigh? blefuen, och Rytaren skall låtha sigh benöya medh 38 dal:r sölf. M. dhen öfrige räntan af gården.

8)

Kyrkherdhen i Skee Mester Olof Bergh, blef upå sin begäran beviliat, at Klockargårdhen, som af gammal tidh hafur varit bruk? undher prästegårdhen Skee, för prästegårdens ringa åkerbruk skull, skall blifua vedh sine gamble ränter och det igen? vara ...ou...ret? som Landmätaren tilökt:

9)

Thore Suensson bondhen i Sotorp, klagat dhe hafua lagt 2:e dragouner inpå? honom, oansedt halfue gårdhen ådeligger: blef afsagt at han ej vidhare skall besväres än för dhen dehl han brukar:

10)

Pedher Nielsson i Bråholt, tildömbdes skohla niuta? och behålla bygselen på gårdhen som af gammal tidh varit hafuer, medhan bondhen äger i gårdhen 1½ ? set. skyldh och Cronan allenast 10 se..? som en Ryttare anslaget är, landzlei?balk:n 1 cap:

11)

Olof i Anröö, slaget Helgie i Lursängh, det han ey nekar, bötha till Cronan 2 mark sölf: Och dhen setingh som Olof inmält Kyrkones tiondhe medh och lånt af Halfuor? i Lursängh befinnes orichtigh, tilsades Länssmannen skohla honom sönderslå:?

My s 6

12)

Resolverades at dhen ränta som uthanrikes Man Isak Larsson skyldigh är för sin gårdh Rödh 160 dal:r 23 öre sölf.M. skall optages af hans andre gårdars räntor, och dhe så långt seqvestererh:?

13)

Torkel Andersson blef beviliat 3 åhrs frjheet för ! dragounegårdh Tägneby han optaget hafvam som länge ödelegat:

Aé: Detta var det kompletta protokollet

A1a:2

Häfte i konvolut 3. Häftet har följande utanskrift:

**Wätte Häradtz
protocoll och Doomboock
Pro Annis
1671: och 1672:**

År 1672

Sid 15

Anno 1672 dhen 15 och 16 Aprilis Höltz Laga Tingh i Wätte häradt å gårdhen Wijk: Hoswarandes Befalningzmannen Wäll:tt Anders Juterbock Medh Häradz Nämnden; Jakob i Rällen; Anundh i Eest; Torgier i Heller; Jörgen i Torgundöe; Lydert i Össbye:

1:

Pedher Hansson i Annerödh; betygar effter Ollof Juelssons begäran at han hadhe hördt af Ollofz brodher Jakob Juelsson i Drammen säyes, det hans afödhe brodher Jens Juelsson Lempnat effter sigh till 80 Rixdr arfuegodz till sin Fadher, som hans Rätte arfuinge ähr:

*T. J. HOGDAL
Nys. 1*

2:

Lenssmannen Lars Persson och Nämndemännen Jakob i Rällen och Anundh i Eest berätta at dhe effter Befalningzmannens Rätke Sätzh begäran hafua besichtat dhen gårdh Bastekiär, som Befalningzmanen Någre åhr brukt hafuer; Hussen på samme gårdh äro Mycket Rotne och förfaldne dher på tillhåller een quinna Signa, som Mycket dher uthj Wållandes är; och een dehl Nedrefuet och opbrändt: Befalningzmanen besuärar sigh gårdhen för hennes skull ey Längre kunne bruka eller få Någon annan dhen honom antaga will så Längre hon dher sitter:

3:

Gunner i Rössholt klagar at Hendrick i Mörck skurit honom i Anssichtet medh een knif; Framwijste ähret: Item skurit honom i Axelen; doch syntes det på klädherne men icke på Kroppen: Händrick föregifuer at Gunner togh först till sin knif; Händrick böthe till Cronan Sex mark sölf: Wederparthen sadhe sigh inge Rätte böther begära:

4:

Ollof Knudtsson och Ollof Andersson i Tryen bewijste medh Befalningzmanens Ratke Sätzh dhem gifne Sid 16

gifne quitans Dateret dhen 24 Majj 671 at dhe for Anders Håkensson ibidem uthlagt Cronens skat for åhr 661-10 dahl:r 27 öre sölf:r mynt:

5:

Gunner i Mörk befrijer sigh medh edh at han icke hugget eller weet een annan som det giordt dhen Eek skogewachtaren Ollof Juelsson honom sigter före:

6:

Ollof Joensson i Skådne opbiuder 1 skieppa skyldh till Odelsfälcken Hans i Skådne; Huilcket Närwarandes hördhe Hansses hustru och söhn:

7:

Wilhelm Dragon som äger een giffingzquina till Odelsgården Sundby, Frågar om han ey Må bruka dhen Ödegårdh under Sundby som Lantmätaren skatlagt hafuer; Och Befalningzmanen Ratke Sätzh bortfäst till Bengdt i Fiälle: Honom suarades at Befalningzmanen först Må åthspöries huadh skiähl han haft hafuer till at bortfästa ödhegården; Jembwäll skall samme ödhegård besichtiges:

Fortsättn. år 1672

Sid 24

Den 21 Majj Höltz Extraordinarie Tingh i Wijk Då insinuerades hans Excel:z H:r Rikz Rådetz och Gouverneurens skriffthligh befalningh och begäran at desse effterskrefne, Ollof i Annerö, Matthies och Jackob i Hesslandh, Anders i Hielmbergh, Halfuor i Lurssengh medh Flere godhe män Mätte edeligen afhöres: Huruledhes dheras vitnesmåll och berättelsse är om det Korn som Inspectoren Niels Krook sigh tilbytte på Cronens tiende skuta i Hafsteensundh in Anno 1665 då Cronens Tiendhe intagen blef: Desse män framstodhe och afladhe dheras edh och giordhe så Nu som tilförrendhe på tinget dheras bekennelelse dherom; Och oansedt Niels Krook ey var tilstädhes; Ty blef dhe Likwäll afhördhe; Aldenstundh Någre af dhem siukligh vore och eliest befarades dödzfall innan dhene sak af Kongl: Hofrätz Commisarien som förwäntendes blefue afdömbder: Då giorde och Befalningzmanen Anders Juterbock och Ollof Nielsson i Spolletorp dheras edh; at dhe hördt hafua Inspectoren Niels Krook säya då Citationen honom förekom, hadhe iagh medh min Jefulike at giöra det vante diefwulen; doch iagh kan troo Konunger Råder intet sielf; knäpte medh badhe Händerne; Säyiandes iagh gifuer dhem diefwulen alla tillhopas; slogh i bordet at hans knifuer fölle af Bordet Nedh på golfwet: p:

Nys Y

Aé: Ovanstående är det kompletta protokollet

7

100

100

•

•

•

... ..

FORTSÄTTNING på mål nr 2 vid ting den 12 januari 1680 i Vik

bucker, gåendhe på Hollmen der han Lågh medh sijn bāth och godz. då badh Olle Hanss tända op et Lius. huilket han tillstodh han giordhe. tillijka medh Olufz Quinna på Basthollmen. och Oluf Olufssons stiuftotter, som der tillijka alle 3 ginge i huuset. och funno alla buckerne behålldne. huilket och Olufz Quinna på Basthollmen. bejakadhe. så wara hendt och skedt: Och som förregifues i Olle Olufssons Inlaga. at den bucken som Hanss Mickellsson frånröfwet war. er intet sant om her till swaradhe Hanss Mickellsson at bucken är bortskrembdh. uthaf krijgzfolkhet. som då om Mårgonen igen fans på öhn. medh mehra inladhe Hanss Mickellsson et skriffteliget Attestum. om hans wittnesbördz förhållandhe. tagit på **Hernör** (*Aé: Det står så, men borde väl avse **Tiernö***) **Kyrkiegårdh** af Pastoren H:r Pedher Tolleson i **Skiede**. som i Rätten opläst blef. då tillspordes yttermeera TingzAllmogen. om dhe hadhe någāt heremoet at säya. om samma Attest. då roopa dhe alle medh een mun. och Confirmerade samma Attest. och gåfwo Hans Mickellsson et gott och ährligit Låfordh. om hans förhållande. at han för een ährligh man. hafuer förhållit och skicket sig ibland dhem. Item tillspordes Oluf Olufsson I lijke motto. om hans förhållande. huilket Allmogen sålunda bejakadhe. intet annat wetta medh honnom. då om Söndag mårgon. effter Oluf Olufsson hadhe mist skrijnet medh Penningarne. som war emoot halffierdhe hundradhe dahler Penningar och Silfuell. huar iblandt war een dehl barnepenningar. kom han op till Hans på Rundhöhn om Ottan. och tillspordhe honnom på Kortwilligheet. Hans har du intet warit neder och gjort migh Pusserij i Natt. då spordhe Hans Mickellsson honnom om det war hans Alfwar. swaradhe Oluf Olufsson iagh spöör effter mitt. Framkom Halfuor i Rundöhn. som witnade. och stogh på een annan sijdh om dören i samme gårdh. at Oluf Olufson taladhe till Hans i Rundöhn och sade. at han sporde effter sitt. der effter gick Halfuor på Rundöhn i sijn stugu och Hanss Mickellsson Lijka så. och Lade sigh och Olof Olofsson gick nedher till sijn bått. Omsijdher betenkte Hanss Mickellsson sigh at Oluf Olufsson kunde hafua een annan Meningh till honnom. at han det sedan skulle hööra och förrekastat blifua. då for han effter sijne tvenne grannar Nills Allbrehtsson i Långöhn och Erik Ersson i Tierneboo. at föllia medh honnom ned till Olof Olofsson at förnimma om han yttermehra will tilleggia honnom någon saak. då Hans Mickellsson kom till Oluf Olofsson. sadhe han iagh troor icke Olof. at i tenker migh någon tingh till. swaradhe Olof Olufsson. at han hadhe intet beskyllat honnom. och der på skiöt Hanss Mickellsson desse bem:te dannemen honnom medföllgde. till witne. Åther tillspordhe Oluf Olufsson om han hadhe emot Hans Mickellsson någāt mehre at proponera. för Rätten. huar till han swaradhe. at han intet hafuer mehr ähn dhet som fins i hans inlagh. och begeradhe Rätten der uthj welle kienna honnom till hans begeran. som han icke sielf will angifua. I lijka motto tillspordes Hanss Mickellsson. om han någāt wijdhare uthj denne saak medh Oluf Olufsson hafuer at Proponera. Huar till swarades. Ney. uthan begge Parterne war doomb begerandes. Hanss Mickellsson i Rundöhn för sittande Rätt ähn ytter mehra tillspordhe Oluf Olufsson från Frederikzhall om han honnom något uthj någon måtto hafwer tillagdt eller tilleggia kunne. någon Oehrligh saak. huar till swaradhe Oluf Olufsson. det intet af honom wara skiedt. eller någon saak nu el:r frambdeles kan tilleggia honnom än dhet som Ährligit och gått ähr: Af dhe skiääl In Actis finnas. mellan kieranden Oluf Olufsson af Frederikzhall. och swaranden Hanss Mickellson på Rundöhn. Och som Oluf Olufsson i hanss Inlaga intet angifwer huadh hans meningh är. och ey heller nu för Rätten will sådant gifwa. Altså kan Rätten intet wijdare något uthslaag gifwa Oluf Olufsson i sijn saak. och som Rätten intet finner Oluf Olufsson uthj sijn Inlaga. hafua tillagdt Hans Mickellsson någon oährligh saak. ey heller kan medh Laaga witnen sådant för Rätten bewijsa. som Laagen sejer i 21 Capittel i Manhellgebalken. att huilken någon oärligh saak tillegger. skall dhet medh witten bewijsa. huilket nu för Rätten icke gjort ähr. till medh hafuer Rätten tillsport Oluf Olufsson någre gånger. om han wet någāt oährligit medh Hanss Mickellsson. huartill Oluf Olufsson swaradhe. at han intet annat weet ähn ähra och gått medh Hanss Mickellsson. Alltfördenskuill kienner? Rätten Hanss Mickellsson. för Oluf Olufssons tilltaale. at wara frj nu och frambdeles; Och som Oluf Olufson med sådane otijdige beskyllninger. hafuer beswäret Hanss Mickelson. medh stoor omkåstnad at sökia Tingh. och framdrage witten. huarföre pålägges Oluf Olufsson at betala Hanss Mickellson sijne giordhe Expenser. ener han der om söckes:

Ting den 12 januari 1680 i Vik- fortsättning

Bastholmen Lursäng Ånneröd Älgö Halden Galtö	Tjärnö Lur Lur Tjärnö Norge Lur	3) Framkom för Rätten Olof i Basthollmens hustru, Märta Andersdotter, som kierer till Christen Halfworsson i Luursäng, och Olof Olofsson i Annerödh och Olofz dreng på Elgöhn wedh Nampn Guttorm, huilke henne hafua skollat öfwerfallit i hennes huuss. Förste gången war om Midnattstidh då dhe ankommo och welle twinga henne effter dhe penningar som Oluf Olufsson på Frederikzhall mist hadhe, huar till Märtha swaradhe der uthj wara Oskylldigh, då swaradhe Kirstin Märta, at hon wiste huar dee Låge, Men samma natt war Mertas Man Olof på Bastholmen intet hemma, uthan war bortha och Fiskadhe, då rodde Christen och Olle och sökte effter honnom, som dhe funne honnom Olle i Bastholmen på sistonne, togo dhe honnom och fördhe honnom medh Bååt och Fisk till Elgöhn, När dette bestelt war, kommo dhe een annan Resa igen, och begynte at taala medh Märtha Andersdotter å nyo igen, och sadhe, at Mannen Olle i Bastholmen hadhe skollat sendt sijn hustru budh at hon skall Lefwerera dem samma penningar, då war Märtha i huuset allena hemma, och hadhe hon achtat då at willia gå effter witne, så förmente dhe henne, sedhan ginge dhe bort, och Märtha gick till Elgöhn, då skolle dhe hafua beskyllat hennes Man Olof på Bastholmen för Tiufwer, som Märtha Andersdotters skriffelige Inlaga omförmähler, som blef för Rätten opläasen, mötte så intet Oluf i Elgöhn, derföre H:r Befallningzman Prætenderade, efftersom bewijstes han wara Lagligen Citerat, om han icke andre dagen Comparerade, skulle eller han plichta Een half Rijkzdahler, eller 1 mark Sölf efter Lagh; Men andre dagen dereffter inkom Olof i Bastholmen som hadhe instemt Ofuanbem:te Olof på Elgöhn, för dhett skiällerie, Nu för Rätten stodh Olufz hustru på Bastholmen Märtha Andersdotter, och säger at Oluf på Elgöhn skiälde henne, hemma i hans eget huus, at hon och hennes Man skall betaala dhe Barnepenningar, som war bortkombne i dhett skrijn för Oluf Olufsson på Frederickzhall, her på badh Olof at han skolle föra fram witne på hanss Mun, huilka nu her framroptes, som ähr Oluf Persson, på Galtöhn, kom och witnadhe at han war så drucken, at han icke wiste eller minnes der af et ordh, Och der welle han giöra sijn Eedh på, framkom Guttorm Larsson, och skulle wittna om dhett samme, som war Olufz dreng på Elgöhn, då säger han at han gick uth och in, och achtade så intet effter huadh taalt blef; swaranden Oluf i Elgöhn sadhe sig intet i någon måtto hafua skiält eller talt Olof i Bastholmen och hanss hustru der om till, Mere ordh, föll dhett emellan, Nu tillspordhe Rätten Parterne, om dhe wetta medh huar andra, annadt medh .huar andra än all ähra och gått, huar på dhe gåfwo hender till sammans och förlijktess;
Strömstad Slön Lurs Kyrkogård Össby Apelsäter Vätlandsbro Backa Önneröd Ånneröd Koster	Skee Lur Lur Lur Skee Lur Lur Lur Tjärnö	4) För Rätten framkom Anders Nillsson boende på Strömstadh, som hadhe instemt Tarall Olufsson i Slön och förregaf att han honnom uthanför Luurs Kyrkiegårdh, ungefer 2 ähr sedhan Anno 1678 Effter gudztiensten war ändat, hafuer åffenteligen skiellt honnom för een skiälm, huilket han mehra beroopadhe medh witne at willia bewijsa, som ähr Allbreht i Össby och Gude j Abbellsetter, som då tillstädes woro, och dhett hördhe, swaranden Tarall Olufsson i Slöön, säger at dhen tidhen dhe danske der woro indfalldne om wahren kom Andhers Nillsson till honnom Tarall wedh Wätlandbroo, och war begierandes at han welle giöre honnom den willigheeten, och Leggia dhe Penningar uth för den gårdh Backa i Lur sockn, som Andhers Nillsson hadhe sigh till panttat, då swaradhe Tarall Olufsson, han welle see till huadh han kunne giöra om 3. wekors tidh dereffter i den saak, När dhe 3 wekor woro uth, och dhe danske woro reeste sör omkringh, kom Anders Nillsson till förbenembdhe gårdh Backa, och begäradhe af Jordägaren sijne Penningar igen, så gik Joen i Backa som gårdhen ägdhe, till Tarall i Slöön, och war begiärandhe han welle Leggia Penningarne uth för honnom, till Andhers Nillsson, Tarall swaradhe, Ja om Andhers Nillsson will hålla dhett Löffte han hadhe Låfwat honnom, huar på Tarall war begerandes ett halfft ährs Rännta, af Anders Nillsson, om han dhett skulle giöra, då Reeste Tarall till Strömstadh, och mötte på gattan Andhers Nillsson, och föllgdes åth in i Anders Olufssons huuss i Strömstadh, der Lefwereradhe Tarall i Slöön, Andhers Nillsson 30 Rd Courant Mynt, och der effter så pass som 3. weckors tidh, möttes dhe wedh Luurs Kyrckia då spordhe Andhers Nillsson Tarall åth, om han kunde få dhe penningar igenstodh, swaradhe Tarall Ja, om han har Brefwen för gårdhen medh sigh,

Sid 68

Anno 1680 Den 9 Novemb:r hållet Ordinarij Häradz Tingh medh Wätte häradh i dhen gårdh Wijk,
hooswarandes Cronones Befallningzman Welbe:de Tuure Hansson, häradzskrifwaren wällförståndigh Bengt

Månsson, sampt häradz Nämdbh;

Jon i Torgunerödh

Ammun i Edst

Lytter i Ödzby

Jakob i Rällandh

Knut i Elssrödh

Jon i Åmåth

1)

Bårgare och Inwåhnare af Frederickzhall wällförmemme? Jon Simonsson Angifwer, huru såssom han hafuer een Brodher Sån om 8 åhr gammall, wedh Nambn Simon Andhersson, huilket barn hafwer hafft sijne Förälldrar på Strömstadh, och som barnet hafuer någåt arff effter sijne sahl: Förälldrar som Löper Emoot 100 Rd, Och som Jon Simonsson förregifuer, att detta godzset åhr nedsatt hoos Erick Engebretsson i Wetlandha, altså sattes han till Förmyndhare medh sijn sån Erick Erickson och Andhers Trullsson, och till öf:r Förmyndhare sattes Jon Simonsson och Hanss i Sällten;

2)

H:r Befallningzmannen Låther opläsa och Examinera om ödmåhlet på dhe Ograverade och bespardhe hemman; ¼ C:o H: Lougum i Skiee sokn, ödhe Legat öfwer 6 åhr, och Aldeles afhyst, finnes inga huus, Men Ligger någre sträckar? nederruttne, och intet höat i åhr;

Sid 69

Ödhegårdhen undher Kiöstadh Ligger aldeles ödhe, så wäll som gårdhen, och i åhr intet blefwet höet;

1/8 C:o H: Andhers i Kiältorp i Hougdaahl S:n ödhe och opränt A:o 1675.

3)

H:r Befallningzman angifuer Lendzmannen Thomass Kiep för een Tiuf som war angrepen af någre Strömbstadh boer, på H:r welb: Ranckens grundh på Nordre sijdhan på Strömstadh, som hörer undher Blommersholm, tiufuen hafuer stullet på Frederikzhall, ifrån een Enka hustru i Een Pungh 40 Rd Een 60 Rd, samme tiuf blef sedhan grepen som Melt är, Och så Lätt Befallningzmannen medh wacht och handklöfwer på, Lefwerera honnom till Lendzmannen på Lundhen? i Skiee Skiee (Aé: Det står 2 ggr) sokn, Befallningzmannen förregifwer dhet Tiufwen hadhe 7 Rd Contant Mynt på sigh, Befallningzmannen förregifuer Lendzmannen tagit Penningarne, her emot Lendzmannen swarar, att han togh af samme penning:r och underholt Tiufwen medh, 18 dagers tijdh, Befallningzmannen framdrogh tuenne Män som wachtadhe öf:r tiufwen, Andhers i Hee och Larss i Hogen, Andherss seyer på een Söndagh effter Messan, war han på wacht, då togh Lendzmannen tiufwen, som kallar sigh Andhers Pedhersson, och iblandh Andhers Nilsson, medh sigh till skougz, huarest tiufwen skulle hafua giömt desse penningar, först han blef grepen på Strömbstadh, då hadhe han kommit in till Marens huuss, och suddt och drucket, då satt Befallningzmannens Brodher Jöran, medh Tullbetienten Swen Twillingh, och Gunnar Befallningzmannens dreng in for och drucko

Sid 70

drucko, då kom tiufwen in och kiöpte sigh för 4 p?(Aé: Ser eg. ut ungefär som ss-tecken) Maat, och kiöpte så een Kanna öhl, som han nu fick sigh Maat, frågadhe Jöran och Sören Twillingh honnom, huar han war kommen ifrån, sadhe han ifrån Lysekijhl, och han hafuer warit medh bref hoos H:r Pedher i Skiee, der fick han 2 mark: Silf:r M:t för dhet brefwet, dhe frågadhe honnom mehr, om han hadhe Pass, och j dhet han satt gik han uth, och som han kom uth, genast flydde han till skougz, och då sambladhe dhe sigh effter honnom, och fick honnom så fast grepet, och sadhe till dhe 2:e som grep honnom, huadh welle i migh, och dermedh fördhe dhe honnom till Strömmen, gaf så budh till Befallningzmannen och befallningzman gaf Lendzman Ordre att taga Tiufwen, i dhet som tiufwen satt någon tijdh af dhet ryltet, som kom af honnom, kom denne hustru ifrån Hall och kiendhe tiufwen, och medh mehra hadhe han et mercke på Näåsan som han fick, då han stahl Penningarne, Lendzmannen förregifuer, att warit dhen tijdh tiufwen Rymbdhe hoos befallningzman på Kieröö, och dhen tijdh wachtadhe tiufwen, Oluf i Åhnrödh, och Christen i Luursängh, Oluf i Åhneröödh tillstår, att hafua Legt en på i sitt stelle på wacht, Hellie Björnsson i Lurssängh, den andre som Legdh war, Olof Sörensson wedh nampn, Legdes af Assmundh i Småriss och Andhers i Söboo, Hellgie och Oluf Swensson framfördhe för rätten och seja at dhe om Måndagh kommo till honnom på wacht om Medagztijdh, då kom tiufwen medh wachten ifrån Befallningzman ifrån Strömbstadh och war full då förregifuer Befallningzman medh wittne, att Lendz-

Sid 71

mannen hadhe stelt honnom dijt, Hellgie och Oluf säjer att tiufwen war full dhen tijdhen, han kom ifrån Strömbstadh, då gick han i Lendzmannens huuss, och blef så dher den natten öfwer, Andre dagen som war om een tissdag, satt han och bandh på een Åhletijna för Lendzmannen, och som han satt och bandt, gick han till skougz medh wachten och hemthe bär, mor sadhe Hellgie till Lendzmans hustru, nu går tiufwen till skougz, iaa sadhe hon, han plägar så giöra, då fullde wachten medh honnom, och dhe pläckadhe bär, så fullde tiufwen dhem

hem igen, och war Låst medh den ene handhen i handklöfwar, gick så i et Lijtet Hööhuus, och Ladhe sigh uth medh stufwuweggen, och dhet war så pass som midafftons tijdh, och då den andre wachten kom, at Löösa dhem af, war tiufwen sijn kooss, opsattes till Måndagh att komma för Rätta;

4)

Skougfougden Oluf Juullsson kiärer till Oluf och Hanss i Ängh, för 3 stycken Eker dhe hafua hugget och sålt till Oluf på Ellgö, Oluf och Hanss i Ängh seja at samma 3 Eker stodh på deres Egendoom, huarest skougEeldh nu i Krjget hafuer öfwergått, och förbrent Eekarne, dhe i Ängh seja, att dhe i Råmbne och Erick i Tormossröddh, Rödd en Kaass straxt der wedh, skougfougden förregifwer, att dhee är mycken skough och Eek förderfwadt; Erick mötte och sejer att han sågh brannen Men wiste intet huem som uthsatte Elldhen;

5)

Wetle i Staale medh sijn hustru Grurj? Jonssdotter, kierer till Lendzmannen Thomas Kiep, för dhet hans sän Brynnell blef bortte på Strömswattnet, nu i Månadt, som war medh och redho op åth Wätlanne Elf, och dher togo dhe någre dählar*, då war Hanss Ifversson een gässe om 10 el:r 11 år gammall, som tiener Hanss i Lunss ödhe- Sid 72

Lundz ödhegårdh, war medh och rodde i een Eeka, då säger gässen Hanss, att dhe Ladhe in någre dähler j Ekeståcken, och Ladhe dem Långz effter Ekan, så Ladhe dhe j den andre Ekan, som Brynnell war inne, Lijka som i den andre, och då rodde Brynnell för uth åth Elfwen, och Lenssmannen war inne hooss honnom, då Lågh dhe och huijladhe sigh i Elfwenunnen?, och så kom gässen Hans till, och som dhe Lijtet hadhe Legat och huijlat sigh, rodde då Bryngell förre medh Lendzmannen uth på siöön, så stegh Lendzmannen till gässen Hans, effter som Brynnells Eka war mehra Ladd; då rodde Brynnell förre ett gått stycke, och som dhe så rodde, kom een stark storm emoot dhem, då kom Brynnell och skätte sijn Eka tillbaka igen, och ner han skätte sijn Eka tillbakers igen, war han et Långt stycke ifrån dhen Ekan som Lendzmannen war inne; då taltte Lendzmannen till Brynnell någre gånger, huij roor du intet, då swarte Bryngell, iagh kan intet, Ekan åhr för full medh wattn, och intet badh Brynnell om hielp, Män som rodde och skätte een stu/n/dh tillbakers, sadhe gässen Hanss, och see nu blef Brynnell, då sadhe Lendzmannen, RijssMarin pröfwar, och då satt Lendzmannen och öste medh sijn Myssa, och der medh sachtadhe wedret littet, som dhe kom undher Landhet, och den andra war bortho, kastadhe Lendzmannen uth een hoop medh dähler, och då Lendzmannen kom på Landhet, giemradhe han sigh, Lendzmannen inkaldes och berättar, att han hadhe oppe i Elfwen 18 stycken brädher, då kom han till Wetles sän, Brynnell, som fördhe honnom öfuer, och badh honnom han welle föllia medh effter hanss brädher, gik så Lendz- Sid 73

mannen ifrån strandhen till Wätle op, som bor Lijtet ifrån strandhen, och badh honnom at få hanss sän till hielp, effter dhe brädher, huilket Wetle effterlät, och flydde dem så een wedie at bindha dällerne effter Ekan, som dhe kommo till strandhen, och ett stycke på siöön, badh Brynnell Lendzmannen welle roo till Ödhegårdhen, der kom drengen, dhem Ekan till hielp medh, huilket dhe giordhe, som dhe kom nu der wegen, rodde dhe alt i Kapp, det war heel gått och stilla wädher, och Ladhe så 10 brädher i Brynnells Eka, och 8 i gässens Hanses Eka, så rodde dhe uth som sagdt war, och Lendzmannen war då hoos Brynnell, Men som Lendzmannen tyckte Brynnells Eka war för ladd, gick han in till Hanss, och rodde så Brynnell för uth, som sagdt åhr, och kom på Lijka sätt tillbaka som refererat åhr, då kastadhe Lendzmannen genast sijn dählar uth, i dhen mehningh, tenkt att huilpit honnom, då gaf han sigh uthur Ekan och på någre brädher, och som Lendzmannen satt och Kaste och öste medh sijn Karpuus wattnet uth, blef då alle wahr att Brynnell war undkommen, då rodde han sigh åth Landhet, inkallades Wettle, och welle nehtat till att icke gifuit sijn sän Låf, Men Lendzmannen skulle tagit honnom medh wälldh, då kallades Lendzmannen in och öfwertygadhe så Wättle, att han Lånthe honnom sijn sän, wredh och een widia och fik Lendzmannen som för är mählt, inkallades Wetle hustru Grj, och beroopadhe sigh på witnen på Oluf Hanson i Rougstadh, som berettar effter sijn hustrus ordh som Ligger i Barns säng, att hon och Feltwebellens Larss Arfwedsonss dreng war på den Flätte som Sid 74

som dhe fergadhe öfuer medh; Stallesundh?, då war denne Brynnell och fergadhe öfuer, då kom Lendzmannen j allo? dhe rijdandes och ropte at måtte föllia öfwer medh, I dhet dhe kom undher wägen, frågadhe Lendzmannen huar har du Ekan, då swarte Brynnell och sadhe, han ligger her bortho, och som Lendzmannen Kom öfuer, reste han hem, och kom så genaste igen, till Wätle som för är sagdt, Modern Grj till gässen föregifwer, 8 dagar tillförendhe war Lendzmannen der och Jagadhe hennes Man om Kring alle hussen, högh och hennes sän denne Brynnell i öhrat, ett Lijtet skrämandhe genast inkallades Wetle och säger dhet war intet om, uthan Lendzmannens narrj, giordhe ey heller någon skadha, Modheren Grj påstår altfort i detta måhl, att Lendzmannen igenom sijn skrembsell och trugssell, hafuer tagit hennes barn ifrån henne, och är så skyldigh i hennes sänss döddh, den 10 hujus kom Wätle på sijn och sijn hustrus Grj Jonssdotters wägnar, effterlåter och tillgifwer på sijn sijdh Lendzmannen all des målssrätt i detta måhl, sampt dher hoos bedia för hanss förseelse i så måhl, måå ey tillreknas;

* Dählar= plankor, bräder enl. Svenskt Dialektlexikon

A1a:5

DOMBOK WÄTTE 1681

Aé: Protokollen är skadade i kanterna. Delar är borta.

Det finns konceptexemplar till detta protokoll i volym A1a:6. Med hjälp av detta kan jag fylla i en del av de saknade eller oläsliga partierna. (Delar av konceptprotokollen har jag skrivit av för många år sedan)

Sid 211

Anno 1681 Den 14 Martij hölltz Laga ordinarie Tingh å rettan Tinghställe Giästgifwaregården Wijck medh Wätte heradh, hooswarandes Cronones Befaldningzman welbetrodde Anders Börgeßon, Lenzmannen Tommas Kiepp (Aé: Det ser ut att stå Kiepp), Nembden, Jacob i Rälland Knuut i Ellssängh Jöran i Torgunneröed Lytter i Ystby Anund i Est Joen i Åhmoedt

1.

Borghmestaren welbetrodde Anders Gieterboock (Aé: Jutterboock i konceptprotokollet), Låt i dagh opläsa Hans Höga Excell:tz H:r Fältmarskalken och General Gouverneurens ordre af Dato Giöteborg den 23 Feb: Anno 1681, hwar uthinnan Hans Excell:tz anbefaller Borgmestaren Gieterboock, at uthan drögmåhl giöra redha före Odells hallfwe Opbördsell för alle åhren honom Befaldningzmans tiensten war anförtrodd,

2.

Borgmestaren Gieterboock, begiärade ock af allmogen skottzmåhl, om sitt förhållande, den tijdh han Befaldningzmans tiensten her hafwer förrättat. Då gåfwo dee honom sampteligen et gott Loford om hans förhållande emot dem.

3.

Borgmestaren Tuure Hansson i Strömstad, låt i rätten opläsa dee betientes af Staten aflöninger Mädan han befalningzmannen tiensten A:o 1680 förwaltadh?, som dem nådigst beståås, hwilke alle sampteligen tillståå at hafwa samma Löhn åtniutet.

4.

Uthi Mårtens gård i Åhneröed är gifwet under Cronan 2 T:r 7½ Settingh, och 4½ Sättingh är behollet som tillhörer een Piga wed namn Barbro Anderssdotter som hafwer sitt tillhold uthi Norgie Och Sid 212

Och som Seccn? för A:o 1680 till Befaldningzmannen Tuure Hanss. är betallter, men skatten rester, Altså af rätten pålades Pigan Barbro halfbrooder Truulls i Knarrewijck i Skee sochn gifwa sin syster buud, at hon innan neste tingh betaler des afgående skatt, eller Jorden skrifwes under Cronan.

5.

¼ Cronohemman, Lars på Hellssöhn i Skee soch n, är förarmat och kan intet betala dee 5 rdr 19 öre S:r M:t betyger Nembden med samptelige Allmogen,

6.

¼ Cronohemman Måns på Långhöhn, är aldeles Öde och obesutit

7.

¼ Cronohemman Aslagh Ibidem är förarmad, hustrun ligger Sänghledes, och barnen gåå at tiggia, Kunna intet betala dee 5 rdr 19 öre S:r M:t

8.

Ödegården under Tiöstadh, ligger aldeles Öde och för fääfoot renter 2 rdr 28½ öre S:M:t

9.

Befaldningzmannen Tuure Hansson som nu är till Borghmestare Transporterat begierer af allmoogen sitt skottzmåhl om sitt förhållande, hwilke dee sampteligen gifwa honom et gott Loford om sitt förhållande.

i annat Ecktenskap och Oluf Bryngellsson at ståå sitt straff, såsom sedan annammas till Herrans högwerdiga Nattward, Sergianten Lars Arfwedsson berättar, åhret der efter, gingo ther i winter qwarter åth Östergjötland igen, då hade konan kommet efter, och gått till dess Regementz Präst H:r Oluf, då hon talte medh honom i den meningh, at fått Corporalen igen, men han wiste henne sin wäagh, och bad henne aldrigh fråga der efter meer, Corporalen Cassimir säger sigh aldrigh sedt eller taallt medh henne sedan, mycket mindre hafwa haft samläge medh henne, Resolutio, Dömbdes så Dragonen Oluf Bryngellsson at plichta 40 dr Silfwermynt efter Hennes May:t drotningh Christine Straffordningh och som intet fans at plichta med så lööpe gatuloop giönom compagniet som her i Landet ståår och hwadh Ecktenskapet angåår med Corporalen Cassimir, då remitteras detta till det höghwardige Consistorium, hwarest hans wyrdighet Probsten säger sigh saken allereedo hafwa angifwet och Dragon Oluf Bryngellsson at stå sin kyrko Disiplin till

Sid 279

5.

Lendzmannen instempt dräng Hallwor Persson i Undersslöös som hafwer lägrat qwinfolket Anna Larssdotter .-..-

6.

Capelan her Hans Persson, andrager huru såsom han hafwer ingått i Eckenskap med Sahl: Herr Nills Stutz efterlefwerska, hwillka hafwa haft tillsamman een Son, som är gifwen efter sin sahl: Fader et för allt uthi arf 300 dr S:r M:t samma penningar will Hr Hans efter förmyndareordningen på Interesse uthfåå till barnetz nytta, och som förmyndareordningen förmår at Prästerskaapet skall sådant emottaga, Alltså bleef hans wyrdighet Probsten i förmågo af förmyndareordningen her om tillkienna gifwet, hwem Prästerskapet han her om will giöra anställningh till,

7.

Lendzmannen instempt Joen Hansson i Åhneröd för Lagerssmåhl medh konan Karin Rassmuussdotter, som för är belägrat i Kriget, af stååthållare Gyllenleus? kuusk, för hwillket första Lagersmåhl hon ey heller förr plichtat hafwer.---

Nys. 4

Sid 280

8.

Borgmestaren Tuure Hansson, kierer till åboerne på Röö, och det andre hemmanet Slöön, förmedellst een ångehaage af fellitz marck, dee hafwa intaaget, der emot RödZ åboer Bryngell och Hans säger at Slöens åboer har intaaget lijcka emot, Hwarföre blef afsagdt der på at hålla Syyn på Åstäden,

9.

Anders i Nordby låt i retten oplåäsa Borghmestaren Tuure Hanssons obligationer på 120 Rdr, för hemmanet Skougar skulle gifwa i Lösn, och den siste penningen at wara betallter Anno 1675, men dess Lanskiöld skall tagas af Skoogar een Tunna, 7 Sättinger i Eigst, och 1½ skinn på Hwaahl, Parterne förlicktes at Borgmestaren skall hafwa åhr och dagh efter detta förloop at betala, och der Borgmestaren det ey fullbordar, då Andhers at träåda till bemelte Tunna i Skoogar, och i medlertijd blifwa wid sin Landskiöld som tillförende,

10.

Dragon Troen Erichsson Ranck, kierer till Hans i Torp, för någon pant, Hans bekienner at Troens SwärModer Ingrj Ollssdotter, hafwer satt till honom een kiortell af Sillke groft grönt, 2 Teenfaat och een Söllfskedh som ståå för 6 dr, Noch hafwer Cornet Eeck satt till honom een kpparkiätell, som gåår 9 sättinger uthi, Een Messingh kiätel, 2 koppergryter som ståå i pant för 4½ Tunna Korn à ½ dr tunnan

11.

Åhn hafwer Dragon Troen Larsson instempt Sifwell Olufsson i Kyrckeryck, som hafwer fått af hans Swärfader Christian Mann een guld kied och der på opbuurit 30 Rdr, hwillken kiedh skohla wäget efter Probstenes Zedell 3 Loodh, samma kied hafwer

Sid 281

hafwer åter Sifwer i Kyrckeryyck satt till Probsten i Tanumb, och för Probsten i Eldebranden borto bleef, då hele Prästegården bleef opbrend och som Cornet Eeck ey mötte blef ey wijdare her wed giort.

Sid 341

Aé: Dokumentet är skadat upptill, varför vissa partier inte går att läsa. Jag tar hjälp av Göta Hovrätts renoverade exemplar av samma protokoll- även när det gäller uppenbara felskrivningar i originalet. (SVAR volym GH EVIIAAAH:10- kort 10/11)

Tyvärr är det renoverade exemplaret inte en ren avskrift av originalet, utan texten har i efterhand friserats till, vilket gör att meningarna kan vara olika sammansatta, men det huvudsakliga innehållet är ändå detsamma. Numreringen av målen kan också vara annorlunda.

Anno 1682 den 18 Decemb: höltz Laaga och allmenneliget Häradztingh medh Tanumbz och Wätte heraders menige allmoogo, hooswarande Befallningzmannen welbetrodde Anders Börgeson, Lenzmannen Swen Tordsson och Tommas Kiegp, med Nembden

Tore i Swandahl

Jacob i Räländ

Lars i Kalleby

Anund i Eigst

Nills i Hougen

Lytter i Ystby

Per i Juhlssröedh

Joen i Åmoedt

Hans på Rundöhn

Hans i Sällten

1.

Lenzmannen Tommas Kiegp, för retten framförde Dragon Bengdt Bengdtsson, under welborne herr Maior Fallkengreens Compagnie för Lönskeläge medh konan Tora Jönssdotter i Mellomgården af Nässinge sochn, Dragonens officerare bekienna han är frij för Ecktenskap, och konan säger, at han detta under Ecktenskapz löfte giort hafwer, hwar på framkalladhes till witne Hans Ersson i Mellomgården, som bekienner han lofwadhe Tora om Juhletijdh, at willia Ehta henne, der welb: Maioren will det Consentera, hwar till Dragonen ey neeka kan, och emedlertijdh hafwer nu Maioren intet warit hemma, hwarföre detta opsättes till neste tingh, om icke Dragonen i medlertijd äckter henne,

2.

Oplästes Kongl: May:tz placat angående alle Dueller

3-6. *Jag skriver inte av- gäller upplästa längder o liknande*

7. (i Göta Hovrätts ex nr 6)

Blef werderet af Nembden efter Befalldningzmannens begieran Tijondebrääderna af Wallex sågh, som Kongl: May:t och Cronan äre tillfalldne, som är pro A:o 1681 16 Tolfter och för 1682 14 Tolfter, blifwer 30 töllfter tillsamman, och som till dhenne såg faller ganska små

Sid 342

små och ringa skoogh at skiäära, hwarföre werderade Nembden samma bräder för 12 öre Tollften,

8.

Lenzmannen låt framfööra konan Karin Rassmussdotter, ogift och besökeren förr detta, och sedan nu af Johan i Åhneröed, som å förra tingh den 21 Martij i Wijk blef dömbd, och hon konan förmedelst hon ey war förlööst kunne ståå sitt straff. blef nu för tingzdören afpiskat, och stå sen sin kyrckeplickt,

Ny s. 26

9.

Oplästes et Pantebreef, angående någon Jord i gården Wolle i Skie sochn som Per på Hougar hafwer inlööst af Sahl: Hans Joenssons arfwinger hwilket breef nu i rätten Confirmerat och med heradzInsegell bekräftat,

10.

För rätten framstogh Jacob Joensson i Neanbergh på sin och sin syster Ingiell Jönssdotters wägner, tillståå at hafwa såållt een Tunna skyld i Neanbergh till Hans Ollsson och Oluf Hallfworsson på Elghöen, hwar på framlades et kiöpebref som till witne war underskrefwet af H:r Per i Skiee, Dat: den 15 Octob: 1681, begiärandhes fördenskulldh Jacob Jönsson at retten her å wille gifwa sitt fäste och skiötebreef, ner hemmanet Lagståndet är,

11.

Heijderijdaren Anders Guttormsson instempdt Hellgie och Hans i Mörk för 11 st:n Eekar dee hafwa skohlat hugget, som wadelld hafwer öfwergådt, detta bleef remitterat till een ny ransakningh, huru många Eeker kan finnas färska och duchtige, och den så gilltigh som retten kan aprobera,

Ala:5
Sid 44

10.

Blef bewilliat Anna Anderssdotter i Lumbytorp at annamma det arf som stäär hoos hennes son Anders Ollsson i Roghstångh, som är 7 dr 12 öre S:M:t hwarföre sonen Anders Ollsson stäär god före, och efter sin Moders död der arfwinger finnes i Lifwe, innehålla så mycket af sin Moders godz at förnögja dem medh

11.

Lieutnampten Plaghman låter opbiuda gården Kletta han åboer, om någon den will taga till bruukz, antingen dess rätta arfwinger eller någon annan,

12.

Lendzmannen Instempt Anders Ollsson i Kyrckeryck gift, för Lägersmåhl med konan Marta Börgiessdotter, ogifft som tillförende i Kriget föregifwer wara wålldaagen af een Norsk Ryttare, Märta stäär nu med Barnet på armen som är födt In Sep: Månadt, och begge tillstå gierningen, men hon tiene een annan bonde der på gården. Af dee skiähl In Actis finnes, dömbdes dee bägge efter straffordningen han till 80 rdr S: M:t och konan till 40 dr S:M:t och stå oppenbara skrift, men efter dee intet hade at plichta med, lop han 6 gånger gatuloop, och konan sleet ryys för tinghdören.

Sid 45

13.

Christen Andersson i Wättlanda, ogift, bedrefwet Lönskeläge med ogifft kona Kirstin Anderssdotter, som förra tingh war för rätten, Och såsom begge tillstå gierningen och Lägersmåhlet, hwarföre dömbdes dee begge at plichta effter wanligheten han 40 mark S:M:t och Konan 20 mark S:M:t och stäär oppenbara skrift,

14.

Oluf i Åhneröed i Luur soch , instembd för Lönskeläge med konan Karin Joenssdotter, begge tillstå Legerssmåhlet, och fich et dödhfött barn om Missommer, Hwarföre dömbdes dee bägge efter wanligheten han till 40 mark och konan till 20 mark S:M:t till treskiftes och stå oppenbara skrift,

Nys 17

15.

Essbiörn Hallfworsson i Kallsröedh af Norgie och Skepper sochn på sine egne, som sin hustru Marj Ollssdotters wägnar, samt på dee andre medsyskones wägnar, Erich och Lars Ollssöner, Gurj och Lifwa Ollssdottrar, bekienna och tillstå at ägia een skieppa skyld i gården Hwallsbäch i Nässinge sochn, hwilken skeppa skyld dee nu sällgia och afhenda till Biörn i Hwallbäch för 8 rdr, ähn bewiste sigh för bemellte Personer at hafwa arft ½ Tunna efter Tohls hustru i Lommeländ som Anund i Lommeländ sigh tillpantat af Anders Erichsson Hwallbäch, hwilken Jordh nu biörn i Hwallbäch, som är rette arfwinge igenlöser för 25 rdr 16 öre

16.

Torgier på Slättet wed Tanumb Kyrcka, Pantsätter till Simmon Hansson, Anders Essbiörnsson och Hans Joensson 2½ setting skyld i Tofwa för 12! rdr á 6 mark på daleren.

17.

Befallningzmannen welbetrodde Anders Börgiesson fullmechtig på hustru Annicka sahl: Heradzhöfdingen Farthers förmedellst Asser i Abellsäter eill kienna sigh i Häre dam framkallades witnen, som war Allbrecht i Össby bekienner för 20 åhr sedan boedt

Sid 46

boedt på Abellsäter i 7 åhr, då Hefda han alldrigh wijdare ähn Asser nu bruukar, det samma witner Sifwerl i Kijhl och på sin hustrus wägnar, och boedt der för 8 åhr sedan; Fullmechtigen præterender at Asser som således framkommer uthan bewijs, må tillbörligen afstraffas, Och som odellsmannen intet war stembd, eller tillkiænna gifwet, blef opsat till neste tingh, då förelades odellsmannen at Comparera med dee skiähl dee hafwa,

18.

Oluf i Helle plichte stembnefall emot Oluf i Bergh 3 mark S:M:t

Anno 1684 den 21 januari ordinarie ting hölls med Tanum och Vätte häraders menige allmoge å gården Vik, närvarande befallningsmannen Anders Börjesson, häradsskrivaren Bengt Månsson, länsmännen Sven Tordsson och Tomas Kiep, nämnden

Jacob i Räländ	Anund i Eigst
Reor i Hougen	Per i Gurseröd
Lytter i Östby	Nils i Hogen
Joen i Åmott	Olof i Hala
Hans på Rundö	Anders i Hud"
Hans i Sälten	Lasse i Kalleby

§1
Ifvar Jörgensson i Elsäng låtet tredje gången uppbjuda hemmanert Elsängen, som de sig in pantat av välborne sal. överste Ferix för 400 riksdaler in specie.

§2
Änka Mari Hansdotter i Kil med sin son Anders Andersson samt till vittne Anders Andersson i Räländ, vilka bekänna varit hos häradshövdingen på Kragenäs, och tillstått att uppdragit och bortsålt all sin odelsrätt i Neanberg i Skee socken, som är en tunna skyld i Neanberg, och fördetta bortpantat av sal. Påvel Nilsson, och nu avhända det till Hans Olsson och Olof Halvardsson på Elgö till ett evärdeligt fast köp och egendom.

§3
Upplästes hans kungl. maj. allernådigste brev till herr generalmajor och landshövdingen om 1679 års halva räntas uppbärande, av dato Kungsör den 2 feb. anno 1681, samt generalmajorens ordertill befallningsmannen, om vad vad uppburit ännu kan uppbäras av den halva 1679 års ränta, på de ograverade hemman för brevet dat. den 18 decemb. 1683.

1 prästbolshemman Lilla Ulveskedi Tanums socken är ett ringa och svagt hemman, öde och nu sedan på frihet upptaget kan intet betala.

½ prästbolshemman Arendal, legat öde sedan 1663 och ännu ligger öde.

1 kronohemman Hovtorp, i kriget alldeles ruinerat, och alltsedan i ödesmål och ligger på slättbygden till.

1 krono Lycke ½ öde, bonden på bruket förarmad av fienden och kan intet betala.

1 kronohemman Skäggeröd, legat i kriget alldeles öde.

1 kronohemman Nord Kärra, varit förarmad, och åboen nu sedan taget på frihet till hemmanets uppkomst.

1 kronohemman Tegneby, helt öde, och legat över 20 år i ödesmål.

1 kronohemman Hoghem i kriget helt ruinerat, och ligger rätt utmed stora landsvägen, och kan intet betala. 1 krono Oppen ½ öde 1679, och nu alldeles av våldeld förbränd.

1 krono Anders i Helland? ½ öde och ½ varit i bruk, och bonden förarmad, kan intet betala mer än för 1/8 mantal.

1 krono Helgeröd, legat öde, och nu sedan taget på frihet.

1 krono helt Sotorp ¾ öde och sedan på frihet upptaget, på den 1/4 bott en blind förarmad man.

1 krono Väster Ryland, alldeles öde och ännu är i ödesmål.

½ kronohemman Väster Säm, ligger vid landsvägen, och av fienden dess åker och äng alldeles förtrampat.

Tvenne kronoängar Ragnilla holmen och Rörängen obbyggda, de norska låtit avbeta gräset.

1 krono Olof i Säm, Postgård, bespart 6 riksdaler för posten, blev av fienden ruinerat som stod på dess åker och äng, så den ej förmådde föra posten längre.

Raftötången, är ålatser, och av lantmätaren skattlagd, åbon finnes förarmade, och kunna intet betala.

Lur socken

¼ skattehemman, Anders i Grifseröd, förarmad och kan intet betala

1 skattehemman Reor och änkan i Hogen, föregivna att vara ruinerat och männen fångne till Halden, för där hava svarat emot utskrivningarna, då fienden utskrev, kunna intet betala mer än för ¼ mantal.

½ Svenning i Torp, haver länge legat öde.

½ Tjärndalen, en ödeplats och obyggd, ligger under Hästum, prostens dess avväxte smör, gården blev uppbränd under kriget.

Vätte härad Skee socken

1 Mårten i Ånneröd, för fallit till skattevrak, och legat öde i hela kriget, och ännu öde.

½ skattehemman Stale, öde och varit fångeman, mannen Vettle död, och kan för armod intet betala.

jan 1684

Lommeland socken

½ Frälsehemman Ringdahl, förarmat och på ? förmedlat kommet.

§4

Nils Hansson på Rundön, instämt Rasmus i Stare för 238 riksdaler varpå Rasmus framviste en del kvittenser, och som parterna som denna saken egentligen angår, icke alla voro tillstädes, var avsagt de att möta nästa ting, och då saken avhjälpas parterna emellan.

§5

Truls i Holkestad på sin son Olof Trulssons vägnar, begärde och anhöll att hans son må upptaga det hela kronohemmanet Tjöstad i Skee socken, som sedan 1675 haver öde legat, så bekände nämnden, att husen är alldeles uppbrända och borta, åker och äng helt ringa och svag, och tillhörande skog uthuggen, mulbete ganska snött, alltså framt detta hemman skall uppodlat bliva, och varda med åbo besuttet, betarvar det förmedling till 1/4 ding i den extra ordinarie räntan, samt 3 års frihet till hemmanets uppkomst.

§6

Olof Olofsson i Neanberg, begär att upptaga det hela till skattevrak hemfallna kronohemmanet Ramshogen som haver öde legat i 16 år, åker och ängganska ringa och svagt, och finnes där ingen den ringaste huse kubb. Nämnden prövade honom betarva till hemmanets uppkomst 3 års frihet, och sedan bliva förmedlat till ½ i alla extra ordinarie räntor.

§7

Troen Torkelsson, Björn Gudesson, begär få upptaga det hela hemmanet Ånneröd, som till skattevrak kronan hemfallet är. Haver uti många år öde legat, och är ett hemman av helt slette konditioner, åker och äng helt ringa och svagt, husen mest nedruttna och förfallna, varför om samma hemman skall besuttet och bebrukat bliva betarvar därtill 3 års frihet, och sedan för dess ägors ringhet skall, bliva förmedlat till ½ i alla de extraordinarie räntor, vilket till hans nåde herr generalmajor och landshövdingens gottfinnande remitteras.

§8

Olof och Per Julssöner begär ett attestatum om det skattehemmanet Gurseröd av vad kondition dess egendom vara kunna, så betygade nämnden att samma hemman är ganska ringa och svagt både i åker och äng.

Anno 1684 den 2 juni ordinarie häradsting hölls med Vette och Tanums menige allmog å gården Hede. Närvarande befallningsman välbetrodde Anders Börjesson, länsmännen Sven Tordsson och Tomas Kiepp, med nämnden.

Anund i Eigst

Lytter i Ystby

Joel i Åmott

Hans på Rundö

Hans i Sälten

Reor i Hogen

Lars i Kalleby

Per i Gurseröd

Nils i Hogen

§1

Nämndemannen Tore i Svandal, låt i rätten för sig insinuera att emedan såsom han förmedelst ålderdoms skröplighet, och i synnerhet han felar på hörseln, nu ej längre förmå tjäna, och sin nämndemanstjänst förvalta, utan anhåller om gunstigt förlov, varför tillsattes i hans ställe skicklig danneman Anders Olsson i Hud, vilken allmogen om sitt förhållande giva ett gott lovord och beröm.

§2

Framfördes ryttaren Jonas Östensson, under välb. ryttmästare Apelbergs kompani, vilken på senaste ting blev anklagad att avlat barn med konan Mari Nilsson, vilka bägge tjänste herr kornett Wolff. Konan blev dömd för lidet år och nu nekar ej Jonas Östensson, utan tillstår att vara barnafader. Item bekänner hans officerare kornetten att han är fri för äktenskap, ty dömdes Jonas Östensson efter vanligheten att plikta 40 mark silvermynt till treskiftes, och stå uppenbara skrift.

§3

Kornetten Jonas Wolff andrager om en ryttare Lorentz Jerpe som begått lägersmål med konan Eli Olofsdotter i Dalen i Lur socken som för tinget räckte hand att vilja äkta henne, och nu håller han sig ifrån. Alltså remitteras de bägge till det lagvörldige konsistorium, om de må skiljas åt.

§4

Befallningsmannen Anders Börjesson, lät uppläsa i rätten, kungl. rådet fältmarskalkens och generalguvernörens exold. den högvälborne herre herr baron Rutgier von Aschebergs nådigste order av dato Malmö den 21 april avgånget till hans nåde generalmajor och landshövdingen högädle och välborne herr Johan Benedict von Schönleben den 29 april 1684, förmälandes att emedan såsom Bohuslän, numera är fastat med Sveriges rike, det andliga lärostandet, med svenska kyrkoordningen och ceremonier vid domstolarna och justians förvaltning med svensk lag och rätt och process, och som nu allenast återstår av detta läns inbyggare inrättas med svensk mål, vikt och mått. Varför hans

Jun 1688

§11

Jöns i Val, kändare, Didrich i Slänge, svarande, för det Didrich haver åbott kändarens gård Slänge i 3 års tid, och ingenting pågården de åren uppbyggt, var igenom gården är bliven bristfällig. Didrich kunde ej emot neka, att hava något byggt, utan föregiver allehanda invändningar och excuser, som intet hjälper till gården uppbyggande, var för var avsagt, att Didrich skall uppbygga ett sådant laga hus, som kan värderas för 3 daler där på Slänge, eller utgiva så många penningar till kändaren, och sedan plikta sin huseröta efter husesyns ordningens 17 punkt 9 mark smt.

§12

Erik i Liveröd, fullmäktig gjord på länsmannens Matts i Snicketorps vägnar i Norge, kändare, Olof i Varp, och änkan i Hult, svarande, angående 8 sättingar 3 $\frac{3}{4}$ skrull korn som är 5 års behållen landskyld Olof i Varp honom skyldig är. Item änkans $\frac{1}{2}$ tunna, vilken landskyld de emotstå och de intet vilja betala. Olof i Varp mötte, men änkan intet, och föregiver sig hava gården frälst i ofreden, och samma landskyld betalt, varför han det nästa ting bevisa skall, och vart denna saken så uppsatt.

§13

Erik i Liveröd inlägger i rätten ett köpebrev, utgivet av, länsmannen i Norge på Idd, Matts Pederson, var i han tillstår att avhända ifrån sig och sina arvingar för ett fullkomligt köp till Erik Assmundsson i Liveröd $\frac{1}{2}$ tunna skyld med byxel i gården Hult i Skee socken, för vilken $\frac{1}{2}$ tunna skyld han Erik i Liveröd haver givit samma länsman 24 daler, begärer alltså Erik här på rättens konfirmation och brevet påskrivs.

§14

Änkan Marit i Budal kändare, Björn ibidem svarande för några plogöcker, som hon änkan besvärar sig över, de hava haft tillsamman i en plog, och hon änkan haver haft flera öcker än han, så bevistes att hon haver $\frac{1}{2}$ häst i 2 år, och 2 hästar i ett år mer än han, och där emot haver svarandens harve makt varit bättre än hennes, varför avsades att svarandens skall betala henne för de 2 åren $1\frac{1}{2}$ markoch det innan en månads dag.

§15

Nils i Ånneröd i Skee socken, begärer att upptaga det hela ograverade kronohemmanet Ånneröd, som är förfallet under kronan till skattevrak, och haver legat öde över 16 år. Nämnden tillspordes huru med samma hemman beskaffat är, så bekändes att det är en ganska ringa gård både på åker och äng, åker av lera, och ängen belägen i en myr, att när våta är bliver höet förruttnat, hus finnes där inga utan utan allenast en gammal lada, för utan tak, ganska nederrutten och fördärvat, skog finnes där ingen utan allena något till gårdsle och

bränne, varför för gårdens bristfällighet och dess ringa egendom skall är den kommen i skattevrak blev och på revisionstinget av hans nåde herr generalmajor och landshövdingen resolverat, att när någon åbo kan vinnas där på, skall den åtnjuta förmedling till $\frac{1}{2}$ i alla ord. Och extra ord. Räntor, sedan prövade nämnden honom att åtnjuta 3 års frihet.

§16

Erik Andersson på Grebbestad, kändare till Per Assmundsson i Elseröd angående 4 daler utlånte penningar för 4 år sedan Erik svaranden lånt haver, jämte ränta 6 m om året som inestår, svaranden kan ej neka skulden, utan föregiver hava satt honom en rock i pant, som blev bortstulen, men efter kändaren icke kunna vårda sitt eget, resolverade rätten att svaranden skall betala samma 4 daler och en riksdaler i ränta innan en månads dag.

§17

Per i Näs haver att fordra efter sal. Anders i Långeby vilken skuldfordran länsmannen betygar riktig vara som är 3 daler ringare än 5 öre, nu är mannen död och hustrun förryckt, samt barnen omyndiga, varför såsom Tormo Larsson är kommen på bruket, vilken skall för barnen vara förmyndare, ty tillstår honom samma skuld att betala, som honom skall gott göras vid barnens myndiga år.

§18

Engbrekt i Gusgård, plikta stämnefall emot Anders i Buar 3 mark.

§19

Kyrkovärden Olof Siuhlsson, lät uppläsa en längd på ödesmålet anno 1683 som befinnes på kyrkans landskyld till Tanum.

§20

Torger i Backa tillstår att hava uppburit 2 daler till förhöjning till de 8 daler, av sin broder Bodolf i Bramseröd på de $1\frac{3}{4}$ skyld han äger där i Bramseröd, efter pantebrevets innehåll den 21 marti 1681 att njuta under pante villkor.

TB 6

AINA ANDRÉ

TB Ala:6

~~SEX ALLIUM
SKORN AV MER
BETTER NO 3~~

~~IL HAR INTE
HEUER MER~~

DOMBOK 1685 EG. KONCEPTPROTOKOLL

(Delvis svårlästa protokoll)

Sid 285

Anno 1685 Den 30 Januarij hölltz Extra ordinarie tingh i Wyyck i Wätte Heradth efter Hans Nåde Herr General Maior och Gouverneurens skriftelige ordres af den 8 huius nestförleden, effter Inspectorens Nills Krookz ansökande, nerwarande i Befalldningzmannens ställe, Lendzmannen Tommas Kiepp medh heradz Edsworne nämbd,

Jacob i Rällandh
Reor i Hougen
Joen i Åmoedt
Nills i Hougen
Anders i Huulldh

Amundh i Eigst
Lasse i Kalleby
Hans på Rundöhn
Hans i Sällten

No 2

Strandrijdarne Hans Ruus och Anders Nilsson hafwer låtit Incitera åboerne på Ellsängh Ifwer ock Oluf, för någon spannemåhl dee uthfört till Fredrichzhall ock gått TullCammaren förby om narsten?? med „4 Tunner Korn, framwiste Kiäranderne Inspectoron(Aé: Det står så) Swen Månssons bref?(partiet är brunfärgat) till begge strandrijdarne, at all spannmåhl skall war.. förbiuden? at uthfööras. Ifwer ock Oluf mötte ock bekiänne at Dancqvart? Påske på Fredrichzhall Sampt Lars Koster hafwer Kiöpt Kornet af dem, och i förleden Sommar hafwa dee opburit dee på „ 22 ?, till deras Skatters ehrläggande ock under samma kiöp woro dee förlickte, at dee skulle för? Kornet till Wadahl een mihl på denne sijdan Tullplatzen, der skulle dee wara frij, ock då dee ditkommo fick dee inga andra hester, uthan motte behålla dee samma till Fredrichzhall, men Danckqvart Påske ock Lars Koster lofwade siellfwe? Clarera Tullen för dem på TullCammaren, ock då dee Kommo till TullCammaren, reste dee bäge fram till Tullenären ock Kiörde dee så fort med Kornet, weeta så ej annat ähn dee Clareradhe Tullen, hwar emot Tullbetienterne sägia at dee intet war framme, hwarcken i fram eller återreesan ock gofwo sigh ann. R^{tio} „ D S ?? Såsom swaranderne sigh beroopa på witne, at lagligen bewijsa det dee skulle wara frij i Wadahl, på denna sijdan Tullplatzen een mihl blef dem af rätten förelagdt at framkomma nesta tingh medh deras skiähl ock bewijs.

No 3

Tarall Ollsson i Slöoen angifwer för rätten, at såsom gud hafwer kallat hans Kiära hustru för twenne åhr sedan, ock han med henne hafwer aflat twenne Söner Oluf ock Oluf Taralldhsöner, och han hafwer afwittrat dem et wist quantum till moderne arf nembl: 120 dr Smt hwardera (Det slutar så här)

Ännaröb-ur-EDN.
122-

Från Göta Hovrätt Volymbeteckning hos SVAR EVIIAAAH:11b kort 6/7	TANUM
---	--------------

Anno 1685 Den 7 Decemb:r hollet ordinarie heradztingh, å gården Heede, medh Tanumbz heradz menige allmoogo, nerwarande Befalldningzmannen welbetrodde Anders Börgeßon Lendzmannen Swen Tordsson medh samptelige Nämnden

Reor i Hougen
Nills i Hougen
Lasse i Kalleby

Per i Juhlssrödh
Anders i Huulldh
Rassmus i Gissleröed

-----19 mål-----

UTDRAG

Hala	Bottna	2. För rätten aflade Nembdemannen Rassmus Arfwesson sin Nämbdemans Eedh, som å förra tingh af allmogen der till blef uthkooat i Olufz ställe i Haala , som för ålledombz swagheet skulld, hafwer taget afträäde ifrån Rätten.
Säm Övre	Tanum	5. För Rätten framfördes Reor och Anders i Öfre Semb samt Troen och Enckian, som intet welat skiutza för betallningh och äre dee lagde under gästgifweriet, hwarföre dömbdes dee effter giestgifwareordningh at plichta hwar 3 mark S:M:t
Strömstad Lursäng	Lur	7. Borgaren och Inwånaren af Strömbstadh Jacob Truullsson, låt i dagh andre gången opbiuda, den förpantningzrätt han äger i Lurssäng , Nembl: det hela hemmanet som Christen och Oluf åboo.
Tegen Ånneröd	Naverstad Lur	9. Förmyndaren Hans Hansson i Teegen af Buularen låtet första gången opbiuda det halfwa hemman Ånneröd i Lur sochn, och tillhörigdt hans sahl: Broderson Hans Pärsson. (5)
Ek Södra Kitteröd	Lur Lur	13. Hallfwor Christophersson i Syndre Eek i Lur sochn på sin hustru Karin Sillfwersdotter wägnar, tillstår at hafwa opbuurit efter Larsson i Kietteröd i Lur sochn, 10 rdr S:M:t, hwarföre han sällgier och afhender 1½ settingh skyld, hans hustrus Jord i Kietteröd och det under Per Larsson och hans hustru Gunnill Söllfwersdotter till ewerdeligh ägendomb.
Möe Grebbeßtads strand Gissleröd	? Tanum Tanum	14. Befalldningzmannen androgh för rätten, huru såsom han nu andre gången låtet Incitera Befalldningzmannen Erich Swensson i Möoe , som är sahl: RichzRådetz och Gouverneurens arfwingers fougde, at swara uthi den saack, honom warit förelagder om Gribbestadz strand som wedh bytet är taget ifrån gårdarne Gissleröd , alltså blef afsagdt, at så framt des fullmecktige ey framkommer till nesta ting då at gå domb i saaken.
Varlös Kalleby Holme- strand	Tanum Tanum Skee	17. Anders Ollsson i Hwarlöö s i Tanumb sochn in för rätten förlicktes medh Engebret Larsson i Kalleby , om dee 14 set. skyld han der sigh tillpantat af Karin Erssdotter och hennes Mågh Nills Eskiellsson boer på Holmestrand i Skiee sochn, at han det opdrager igen på pant till Engebrett Lassesson för 64 daler sillfwermynth, som des gifne Pantebreef uthwijsser, åhr bewiste Anders Ollsson, at hafwa med brefz omkostnat samt i andra Exspensser uthgifwet i et och annat till 6 rdr S:M:t så Summan blifwer 70 daler S:M:t, Hwarföre han Anders Ollsson hemblar Engebret Lassesson, med alla dee Pante Conditioner, dess der å uthgifne bref inneholler, i alla måtto, med dee 16 åhrs Pantedagh igienlööst af rätta Odells follken, Pantebrefwet uthgifwet på ordinarie tingh i Heede den 20 Martij 1685.

Sid 154

8.

Borgaren och Inwånaren af Fredrichzhallen Knut Hanss. kiärande, på sin som sin faders Hans Rassmussons wägnar till Bengdt i Fiälla för 8 rdr Courant lente penningar, hwar på framlades siellfwe Obligationen af Dato Masslebärgh den 3 Majj Anno 1675, hwar på Knut Hansson bekiänner hans fader har opbuurit Anno 1676 een koo om 3 rdr, och rester nu 5 rdr
Her emot mötte Bengdt i Fiälla, och bekienner denne fordran angår honom intet, uthan hans Mågh Oluf Tronsson, och han blef under dee danske uthskrefwen i förlopet Krigh, och om han är i lifwe eller intet weet han ey och nu i medler tijdh är hans hustru dödh Ingri Bengtdzdotter, som sigh efterlembnat twenne barn, hwillka till arfz bör komma efter faderen een Tunna skylldh i Syndre Hööstadh, som Oluf Tronsson sigh tillpantat, hwar af han ingen Lanskylldh allt seen fåadt, men måst betala för gårdsens ödesmåhl Anno 1680, och han der till måst skatta derföre 17½ rdr S:M:t, kan ey neka skullden uthan den wara richtigh, föruthan detta hafwer han hållet Dragonen för sin anpartz bruuk af den tunna skylldh, hafwer och Oluf Troonsson satt till underpant 4 settinger skylldh i Höstadh af bemellte tunna skylldh och der på till öfwerflöddh lefwererat siellfwa sitt pantebref han för bemellte tunna skylldh hafwer af Dato 1614 (Aé: Kontrollerat texten) lydande på 7½ settingh skylldh, Resolutio, af dee skiähl In actis finnes, är för rätta funnet efter Arfwe

Sid 155

arfwe Ballkens 22 Capitel i L:L., at barn bör intet ärfwa, för ähn all witterligh giäldh är betallt, hwarföre Knut Hansson kiännes efter sin obligation at wijcka till dee 4 sättinger honom föreskrefne Jordh i Hööstadh, och giöra den sig så nyttigh som han kan, in till han får sine uthlente 5 rdrs Capital i Corant eller des verdj betallt.

9.

Åboen Lars i Bastekierr, som är anslaget heradz skrifwaren till hemwist, samt Rassmus på Stare medh sin Mågh Erich, kiärande, Joen och Anders på Kollekindh tillhörigt Prästen H:r Per i Skiee swarande, angående om någon Rågångh, kiäranderne förmeena swaranderne gå öfwer med hugge och Mulebete, och som saken ey kan afgiöras förähn Laga Syn, hwarföre är afsagdt alla parterne skohla möta samman å begge sijdor så H:r Per, som häradzskrifwaren.

Aé: Finns även i konceptprotokollet under nr 10

10.

Lendzmannen Tommas Kiegp instemptdt gossen Jöns Anundsson i Skier, om sine 14 eller högst 15 åhr för samläge medh Tiänstepigan Börta Perssdotter begge tillstå samläget iche een gångh, men många gånger titt och ofta, och först bekienner gossen, Börta gick till honom? för nedre bordzändan der han lågh, och hon lågh medh öfwer bordzändan, och detta hent för leden wår weedh Påsketijdh, Resolutio af

Sid 156

Effter föregångne Ransackningh dömbdes dee begge effter wanligheten han at plichta 40 mark, och hon 20 mark Silfwermynt, för drängen satte sigh fadren i löfte, och Kånan sleet rijs, som hon nu fördes uth, kom hennes Brodher Jöns Pärsson, och satte sigh godh för bööterne, och begge at stånda kyrckeplicht.

12.

Båtzmannen Joen Andersson i Tånga, instempt för Lägersmåhl medh Kånan Signa Joenssdotter, som för detta låtet sigh belägra af een ogiffit Ryttare Daniel Nöös?, begge tillstå Lägersmählet, och haft samläge för Juhl i hans Moders huus, som åboer een liten platz under Biörcköö, der han haft sitt tillhåll, och bekienner Signa före Juhl warit hafwande, Resolutio Af dee skiähl In actis finnes afdömbdes dee begge effter wanligheten han at plichta 40 mark S:M:t och hon lijka 40 mark S:M:t, och han för rätten lofwadhe at betala för henne 20 mark för det hon föder barnet den andre 20 mark betalar hon siellf och sedan begge stå kyrckeplicht,

13.

Ifwer Ollsson i Norby tillstår och bekienner, at hafwa anammat
Sid 157

annammat af Oluf Joensson een Summa peninger af 6 rdr 22 öre S:M:t som han hafwer igenlöst den till honom förpantade och tillsatte Jordh, som han och hans syskone Boell, Anna, Marit hafwer till Möderne arf bekommet, som sigh belöper 2 T:r 4½ settingh, den Oluf Joensson skall under Pante Conditioner, niuta, brucka och behålla in till han får sine uthlagde peninger igen betallte,

14.

Bleef i Rätten opbudet Tredie gången ½we gården i Åhneröedh, som står i pant hoos Hans i Tegens Broder son, hwillken han är förmyndare före.

Ny s. 9
sv ?

Anno 1688 den 6,7 och 8 Septemb: hålltz ordinarie Revisions Tingh medh Norrwijckans Fögderie utj giästgifwaregården Rabbasshee. Närwarandes Hans Excell:s Hr General Lieutnanten och Gouverneuren Höghwällborne H:r Baron Johan Benedict von Schönleben, Gouvernaments Cammereraren Höghachtad Ny sida

höghachtadh Andreas Hollst, Befallningzmannen Wällbetrodde Bengt Monsson, Häradzskrifwaren wäll: Jonas Ericksson, Länssmännen Swen Tohrsson, Lars Pehrsson, Jacob Swensson och Tomas Kiep, så och häradernas Eedswohne Nembndh.

Qwille Häradh

Gunnar i Ytterby
Knut i Dahla
Gunnar i Hahla
Bengt i Leersteen
Erich i Bottna
Bodolph i Wijdingen

Wette Häradh

Jackob i Rällen
Anundh i Eigst
Lytter i Östby
Jon i Åmodt
Hans i Sällten
Hans på Runnöö

Tanumbs Häradh

Kasse i Kalleby
Reor i Hougen
Pehr i Gurssrödh
Anders o Huudt
Rassmus i Kragenähs
Nills i Hougen

Bullarns Härad

Hallfwor i Eedsemb
Jon i Flödemarcken
Erich i Esspelundh
Gude i Fagerhullt
Anders i Fresslandh
Oluf i Sundzhollt

-----32 mål-----

4.

Häradzskrifwaren i Sunnerwijckan wällb:de Gregers Kall, framträdde för Rätten och medh sigh hade een Bonde Oluf Jakobsson benemd, den han förmådt willja upptaga dess på Löhn annslaghe hemman här i Fögderiet Ny sida

I fögderiet utj Qwille häradh Swenneby sochn Sohlbräcke benembdt, som warit 1.M:l Crono, som Ao 1666 är förmedlat till ½.....osv

12.

Befallningzmannen påmint om dhett ofrij Frellsse hemmanet Dyne i Hougdahls sochn 1 som här tills wehladt förswahra sigh af den frijheet som Konungen i Dannemarck dher å Donerat, och sedan aff Kongl: Regeringen här i Swerige Confermerat hwar på denne Knut Nillssonosv

17.

Under Jordebookens gienomläsande förekom nu dhett Byte som är giordt medh Ellgöhs åboer i Tiernöö sochn moot Een Tunna Landskyllth som Cronan utan bygssell ägde i Ellgöhn, som gör 3 dr S:M:t, och dher moot gifwitt wederlagh 2 T:r i Neanbergh medh Bygssell som in Alles nu Ränttar till Cronan 10 dr S:M:t hwilcket Byte så wijda af Hans Excell:e Hr Gouvern. är

Ny sida

är på Kongl: May:tz Allernådigste behagh samtyckt men wederböranden /: Hans Excell:s nu Resolverade :/ måste wara omtänckt skaffa Kongl: May:tz Egen Confirmation.

18.

Widh samma tillfälle förekom och några strandsittiare under Blomsholm och gieent öfwer Strömstadh belägne äre, dem Frellssemans betiente icke anngifwitt till Rijckzdagz bewillningh, hwarcken i Fiohl eller Innewarande åhr; fördenskull Resolverade Hans Excell:s Hr Gouverneuren, att Cronones Befallningzmann skall till föllje af Rijckzdagz beslutetz Innehållth 5te Punct uthfordra så af dem, som dheer andre huussmänn betahlt,

21.

Hans Excell: Resolverade och att den afwijckne Oluf Ollsson Ånnerödh den äldre som waritt dee Norskas Kunskaps Man i sidsta Krijgh och wijckit af Landet, skall ey af någrom hysas, utan Allmogen Ny sida

Allmogen wara befallt om han sigh här insmyga skulle, honom fast taga och till BefallningzM:n eller Länssmännen Lefwerera, som honom till Bohuus befordra skohla, skulle någon hysa honom och dhett öfwerbewises, skall den samma efter Hans Excell:s Resolution till Bohuus föhras.

Ny s. 2

Ting den 6-8 september 1688 i Rabbalshede – fortsättning.

Åneröd Norge Bohus fästning	Lur Kungälv	21. Hans Excell: Resolverade och att den afwijckne Oluf Ollsson Åneröd den äldre som waritt dee Norskas Kunsaps Man i sidsta Krijgh och wijckit af Landet, skall ey af någrom hysas, utan Allmogen wara befallt om han sigh här insmyga skulle, honom fast taga och till Befallningz M:n eller Länssmannen Lefwerera, som honom till Bohuus befordre skohla, skulle någon hysa honom och dhet öfwerbewises, skall den samma effter Hans Excell:s Resolution till Bohuus föhras.
Holland Norge		23. Hans Excell:s höghwällborne Hr General Lieutnanten och Gouverneuren Lät framställa följande frågor och påminnelser. 1) Huru Hans Kongl: May:ts för särdehles orsacker haar dher hänn för dheе hållendske Resollverat att Allmogen som hade skougar, skulle nu dem medh Last betiena moot betahlningh, och sådant för den Orsaak att dheе Hållendske Fartten på Norige waritt förbudin; Alltså emedan dheе hållendska nu fädt Fartten på Norige, måste Allmogen spare sambligen omgåss medh skougarne, så dheeras effterkommander något dher af må hafwa, skulle dhe sådant ey betänckia Lärer Hans Kongl: May:tt förorsackas Fartten här alldehles hemma och förbiuda.
	<i>Uppmaning att laga vägar mm</i>	24. Sedan befalltes om Wägarnas upplagande Twenne gånger om Åhret, först om Währen innan dheе tilltaga Åckerbrucket, och sedan om Hösten effter Innbärgningen, dijcken widh Wägen wähl uppgrafwa och hwadh dher uhr Tages Laggia ingenlunda på Wägen, utan Wägen medh sandh uppfylla, från Wägerödnigen skall ingen wara Exempt, utan när dheе annsäyas hörsambligen sigh innfinna, hwilken utheblifwer skall till Tingh stämmas, och plichta för hwar dagh han wägerödnigen försummar 3 Marck sillfwermynt.
	<i>Om jakten på skadedjur</i>	25. Tillspordes om Jägemästaren medh Jägende effter skadediur gör sin flijt som sigh böhr, hwar till swarades Ja och intet öfwer hans Flijt klaga.
	<i>Om att svinen förses med ringar</i>	26. Hans Excell:s förmahnte Allmogen till dheres swijns ringande, hwar dhet ey skieer, skall Länssm:n eller skiudzskaffarne få dem anklaga för tingzRätten, och hafwa hwart fente swijn för sitt Omaack, och Allmogen för Olydna plichta 3 mark.
	<i>Om skjutsandet</i>	27. Hans Excell:z lät förnimma om dheе Kongl: May:tz Placat att wara frij för skiudzande till godo niuta, och om dheе der öfwer hafwa sigh något att beswähra dher till samptel: swarade, att dheе medh skiudzningar icke blifwa beswährade, utan nu sielfwa ehrbiuda sigh Hans Excell:z willja gierna dher med tillhanda gåå, när Hans Excell:z gienom Landet i Kongl: May:tz Tienst måst reesa, hwilcket dem till allz intet beswähr är.
	<i>Om plantering av ekar</i>	28. Huru medh Eekeplanteringen tillgåår, hwar till swarades att dheе nogsampt sådant försökt, men wille bewijsa att Allmogen på dheе ställen som mångastädz kan bewijsas unga Eeker uppwxit, många 1000 opprögd, haar till godh framwäxt nu sedan påbodet kom uppbracht, Landet i framtijden till stoor nytta, hwilcket Hans Excell:z medh godt nöye upptogh, befallte dem änn wijdare dher medh fortfahra, och som skougwachteren ey på alla ställen kan wara, skall Nämndemännen alltijdh dher hoos wara, hwar i dheras Fierdingh, och tillsee att här medh richtigt tillgåår.
	<i>Om anläggande av humle- gårdar</i>	29. Hans Excell:z Lät förnimma om Humblegårdernes anläggande effter Kongl: May:tz påbodh är fullbordat och effterlefwadt, här till swarades att på dheе ställen sådan Jordmohn är, hafwa dheе det giordt, och som dhet är dheras Egen nytta skohla dheе framdehles medh all flijt och nöyeligheet sådant Wäreckställigt giöra.

Ting den 20 november 1693 i Vik – fortsättning.

Össby Döltorp Hogen Blåskog Ånneröd	Lur Skee Skee Skee Lur	11 <i>Aé: Här behandlas ett mål om träta och slagsmål i Östby i Lur. Inblandade eller närvarande var gäster hos Nills Engelbrechtsson i Östby och deras grannar.</i> Crone Befallningz Mannen Well.. Bengt Månsson, oppå Nills Engelbrechtsons i Östbys föregångne Klagan och anmählandh angaf för Retten, huru des Son Jacob Nillsson medh slemma hugg och slagh. är annandagh Pingst öfverfallen, som denna Nillss hade medh sigh från Kyrckian hembudet till giest ---. (<i>Aé: Sådana tecken stod det- jag har inget utelämnat här</i>) 2 ne des söner först Renich i Döltorp medh sin hustru, den andra Jacob i Hougen medh sin hustru, tillijka medh een annan Swåger Nillss Olufsson i Blåskough och som de suto kom een her i Landet födder men sedan förflytt åth Norrige Oluf Olufsson i Ånnerödh ben:dh, hwilcken war till giest hoos Allbrecht i Östby; denne straxt han inkommer sätter sigh opp i bencken. dijt han blef buden, och begynner trätta medh Nillss i Blåskough, denne Nillss som är een stilla Man sprang öfwer bordet och sade dher som ey niuter fridh wille han fly när han war framkommen och hade een stöfwell oppå sigh, kom Oluf Ånnerudh effter från bordet, fick honom Nillss i Blåskoug utj hååret, då wården Nillss i Östbys son Jacob kom emillan, och dem åtskillde, så Nillss i Blåskoug kom uth medh een stöfwell i handen och den andra på sigh, då gick Nillss i Blåskough inn i Allbrechtz Stufwa, lijtet dereffter gick Oluf i Ånnerudh effter åth Allbrechtz Stufwa, då Nillsses yngste son Siuhl gick inn i Allbrechtz Stufwa effter son wille warna Nillss i Blåskough för Oluf i Ånnerudh, då han nu förmärckte at wreedeen allt mehr och mehr tillwexte, gick denna Siuhl Nillsson straxt utur Allbrechtz Stuga, och hem i sin Faders satte stenget för förstugudörren, och gick sedan inn gienast dereffter kom Allbrecht medh Oluf Ånnerudh, och Sonen Oluf Allbrechtson, hwilcka slogo opp dörren, så dörre Järnen afsprungo, men stenget medh dörren war heehl, då Faderen Allbrecht kom före in igenom dörren, Oluf Ånnerudh medh een dragen knijff, men Sonen Oluf Allbrechtson medh een blott hugg wergia, då Oluf Allbrechtson gaf sigh straxt ihoop medh Jacob Nillson, Jacob fick werjan från Oluf, men begge blefwo af Klingan skadade i Händren, sedan kommo dhe tillsamma, då Jacob fick werjan från Oluf Allbrechtson, och kastade bort, så hade Oluf straxt uth sin knijf och skurit honom i pannan ett Lytes märckie, öfwer högre ögat, det andra och ett Lytesmärcke öfwer högra Tinningen, och då han wille rymma undan och på dörren fölgde det tridie Ett Knijfsting i Nacken som och syenes Ärr effter, När denna Jacob kom på dörren och satte hufwudet igenom förstugudörren ståår Olufz Broder Nillss Allbrechtson medh een Sååstång och slåår honom öfwer wenstra skuldran, hwaraf han stupade i marcken, intill han fick hielp och oppreetes, då dhe ledde honom under Armarna hemb till Hougen, hwar effter han een Månadz dagh Lågh till Sängz under Läckiare handh; Ånn fram wiste Jacob sine kläder som förskräckeligt blodige woro, derutj fans på een skindtröya 3 skiärande, såsom af een knijff, men Jacob säger det skiedde af werjan, innan han fick dhen uhr händren på Oluf Allbrechtson. ----- osv <i>Aé: Målet slutar på sid 317 med följande</i> Resolutio: Alldenstundh det af Parternas egen bekenelse nogsampt fulltygadth är, det Allbrecht Jöensson medh sine Söner Oluf och Nillss Allbrechtson, besynnerligen på een så stoor högtijdz fäst, sådan annan Pingesdagh, begådt fullan hemsöckn? williande? skada at giööra, och i det giordt fullom Sårrom blånadh och blodwyte dykiennas dhe af Nembdhen att hafwa Edzöre brutit, effter det 1 Cap. Edzöre B LL och sålunda i föllie af det 35 Capitel i samma Balck, alla desse i flock och Farnöte såsom Faderen Allbrecht, medh begge Sönerne Oluf och Nillss bööra hwar mista dheras högra handh, och dheras Löösa godtz gänga till skiöfling, och skifftas effter det 21. Capitel allt i samma Balck sampt Billtoge wara öfwer allt <u>Sweriges Rijcke</u> , Hwilcket Häradz Tingz Retten, under dhen Höglöf: Kongl Hoffs Rättz högwijsa omdöme aller underdånigst Submitterar.
---	------------------------------------	---

Anno 1694 d. 5 Februarij Wardt Ordin: Ting hållit med Allmogen aff Thanumbz och Wätte Härader uthi Giestgifwaregården Hede. Närwahrandes Cronones BefallningzMan Wellbetrodde Bengt Månsson, Länssmännen Thomas Kiepp och Swen Swensson med häraderne Eedswurne Nembdh som föllier, Nämbl:

Af Thanumz Häradh
Reor Thorsson i Hougen
Peer Giurdsson i Jurdzrödh
Oluf Tronsson i Lyngby
Hans Bryngelsson i Semb
Gude Erichsson i Hågeby
Guttorm i Rongstång

Wätte Häradh
Amundh Olufsson i Eigst, siuk
Lytter Olufsson i Östby
Hans Mickellsson på Runön
Hans Simonsson i Sällten
Jon Olufsson i Åmåth
Anders Andersson i Rällen

-----21 mål-----

Aé: Ett svårläst protokoll, genomslaget från baksidan stör kolossalt.

5.

Såssom den höglofl. Kongl. Giöta Rijkes Hoffrätt medelst des Nådige breff och befallning Daterat Jönkiöping d. 16 Decemb:r

Ny sida

Decemb:r An:o 1693 hafwer i nåder behagadt wäderbörande Häradzhöfdinge Communicera några Momena och observationer som Höghlofl. Kongl. Håffratts Fiscalen Wällbe:de Johan Gunnarsson haar oppsatt, och nödigdt funnit Ytterligare Ransackning att böra underställas angående Allbrecht i Östby medh des söner, Alltså ähr oppå häradzhöfdingens skriftelige begieran Till Hans Excell:s Herr Generall Lieutn: och Landzhöfdingen samma Allbrecht i Östby från Bohuus slott hijt Till Tinget uthsändh, som idag d. 5 Februarij 1694 hålles med Allmogen aff Tanumbs och Wette härader å Rättan Tingstadh uthi Giestgifwaregården Heede, då man för Nämnden först oppläste den Ransakning, som hölltz wid sednaste höst Ting uthi Wijck d. 20 Novemb. A:o 1693, den BefallningzMannen med Nämnden påmintte sig i alla måtto wara sandfärdig, och då så wijda bekiändt och Tillstådt af begge Parterne. och hade då ingen något mehra der uthinnan att säya, ehuruwell man på alt sätt som nogaste det effterfrågade, hwarföre i underdånigste föllia aff Högber:te Kl. Håffratts Ordres, man Tagit saken Till närmare Ransakning.

Först det Nampn Allbräckt Jönsson som uthi häradzdommen ähr innfattadt?, ähr Rätt, men det han uthi häradzhöfdingens Missive kallas Allbreckt Olufsson, är uthaff hastigheet och förseende innslutitt?, och är denna Allbräckt nampn een persson i denna saak.

Uthi förre Ransakningen ähr förmåhlt huru den från Fredrickshaldt hijt öfwer gräntzen komne Oluf Olufson från Annerud war gången uhr Allbrecktz stufwa der han war giestbudin, inn Till grannen Nills Engelbräckss:n som

Ny sida

som beggie ähre boandes oppå een gård, och ungefähr 4 fambnar emillan beggie deras stugor, som stå nästan jemt? mott hwar andra, när han inkom badh de honom sittia neder, som han och satte sig i bänken, men sedan han en? eller? knappt 2ne gånger hade druckit, gaf han sig i Tahl med Nills i Blåskoug och badh Nills om förlåtelse, då swahrade Nills i Blåskoug, Jag will beda Eeder om förlåtelse igen, Jag weet intet i har brutitt mig emot, och så mehnas iag ey heller Eeder emot; Ja, swarade Oluf i Annerud, du äst ändå Nills fittå? i Blåskoug, då Nills i Blåskoug, sade, sådane Ord will Jag intet heller höra, Jag for? min wäg, steeg dermed öfwer bordet, och satte sig på een kijsta och sedan han fådt på sig en stöfwell kom Oluf i Annerud effter farandes och fick Nills i Blåskoug uthi håredt? slog honom i gollfwet, och illa handterade honom, i det kom Allbreckt inn förste gången, räckte Armar och händer uth, säyandes Till Nills i Blåskoug, ästu? någon man förwuxin, will tu ...ka? ett paar Örefijhlar medh mig, dessa orden Allbreckt widhgåår, då kom Nills Engellbrecktssons son Jacob Nillsson i Hougen, emellan Oluf i Annerud och Nills i Blåskoug och Tog frijdh, Jacob satte Oluf i Annerud på kistan, och badh Oluff sittia stilla, och Nills i Blåskoug kom uth på dören, der öfwer Oluf i Annerud änn mehr wredgades för Nills i Blåskoug undslap, gaff fördenskull denna Jacob Nillsson i Hougen Twenne Örefijhlar, som Jacob ey Längre Tåhla kunde, uthan då uthi håår och slagzmåhl Tillsamman begyndte, Allbreckt som hade giestbuditt Oluf i Annerud Till sig, wille fördenskull honom hiälpa då fattade Allbräckt ihoop med den andra Nills Engellbräcktssons son Rennick Nillsson ben:d, hwilka grepo? huar andre i Kraffter? och Riste i kläderne uthi detta? hindrade Jacobs broder Renick Nillsson, Allbreckt, som wille hielpa Oluf i Annerudh, bekienner Allbreckt det alt detta wara sant, och ingen aff dessa

Ny sida

dessa giorde den andre Någon skada, Rennick bekiende det Allbrecht war mycket drucken. Sedan kom Allbrecht, och Oluf i Annerudh uth på dören h...? Till Nills uhr Nillses stuga; Engelbreckt hwar till Nills

ssons (Aé: Det står så här med orden Nills och ssons på 2 olika rader) hustru och des dotter hullpes åth.
Allbrechts hustru Karin her närwahrandes bekiände hon war och sielf inne effter sin Man Allbreckt, och fick honom uthur Nillses stuga.

Sedan nu alt detta war? Passerat då een Lijten stund der effter, som förra Ransakningen Förmähles, blef Nills förstugudören oppslagin, Och berättade klaganderne Nills Engellbrechtsson i Östby med sine söner Jacob och Rennek, att Allbreckt med des son Oluf, och den från Fredrichshald Oluf i Annerudh i föllie inkommo, det betygade de widh deras Siälls Sahligheetz förlust, sant wara, dock gjorde Allbreckt ingen skada, eller Rörde sigh på någon Eehuruwäll uthi förra Ransackningen Allbreckt Tillstodh? med sina söner war inne och i föllie med dem när skadan giordes aff des son Oluf Allbrechtsson; Och fördenskuil den Tijden med gråt och knäfall inn för Rätten badh så för sig som des Barn så näkar nu Allbräckt aff hwaries? inngifwande alldelles derTill att icke war den gången der inne, då skadan aff des son giordes uthan satt uthe på Marken; Een bonde Tarald Ollufsson i Slöön war och gästbudin aff Allbreckt; denna bekiende wid allt detta klammerie han intet rörde sig uhr sitt säte eller gick aff Allbrektes stuga, ey heller såg han Allbräckt wara inne i sin Eigen stuga allt medan detta slagzamähl påstodh; Änn beropade sig Allbräckt på een bonde Christen Halfwardsson i Ännerudh, som äger denn för offtbem:te Oluf Olufsson i Annerudz syster, hwilken skulle wittna i denna saak, hon bekiende att hon fuller war i Nills Engellbräcktssons stuga, och hallp Till att få wärian från Oluf Engellbräcktsson, sedan han den fådt gick han dermed strax på dören och kan ey påminna sig om Allbreckt

Ny sida

Allbräckt eller des swäger Oluf woro der inne; denna ähr een Ostadig Menniska i? sitt Tahl, och hafft? för någon Tijdh och icke Länge sedan een swähr hofwudyra, som Rätten kunde icke? des wittnesbördh Eedelig opptaga, dy denna Christen ähr swäger Till Oluf i Ännerudh Och har des syster. Den förberörde Taraldh i Slööns syster war Oluf i Ännerudz hustu, så att de alla som der närwahrandes woro i skyllskap och swägerlag. Allbreckt hade och sin systers Man Siuhl i Eek giestbudit hwilken med dhe förra Tarald i Slöön och Kristen i Ännerud, ingen kunde med Allbreckt wittna hwar han war, effter som han war ey inne i sin stuga, ey heller sågo de honom uthe på Marken, när dören blef oppslagen och hemgångin giordes. Men Taraldh bekiännde att han satt widh bordet, då Oluf Allbrechtsson inkom, Tog wärian? på wäggen och Lop der medh på dören, desse alle sade och att Allbreckt war mykktet druckin så han sig ey mycket kunde? besinna eller weta hwad han gjorde. Ordsacken Till detta slagzmähl, Och des opprinnelse war intet annadt än dee? Orden som fölle mellan Oluf Olufsson Ännerudh och Bonden Nills i Blåskoug, och sedan dryckenskapen som Allbreckt sielf ey näkar, Allbreckt och des syskonebarn Nills Engelbrechtsson, bekienner? så för sig sielfwe, som elliest Nillses söner her närwahrandes, Tillstå, att alldrig Tillförnde dem emellan warit någon gammal afund, uthan så de som deras Barn, alltijdh som bröder och syskon hafwa förljiktts, och Till all denna Oredan war den Eelaka Mennska Oluf Ollufsson i Annerud från Fredrichshald ordsakan Till; Nills Engellbrechtsson med des söner Renick, Jacob och Siuhl, begiärade måtte deras Förböner innföras, så att desse deras skyldmän måtte Till nådig domb förhielpas, effter som de sig försäkra willia, att näst Gudz hielp alldrig sådan oenigheet dem emellan skall skiee eller hända, Wijdare hade ingen dera Parten

Ny sida

Parten att berätta eller kunde aff Rätten Ransakas i denna saaken.?

Allbräcktz söner Oluf och Nills, hwilka effter undfängin domb kommo? på flykten, och som man säkert spordt haar Oluf Allbreksson så wrijdit sin hand uhr handklöfwerne, att huudh och kiöt föllgd aff handen och Legadt underTäkian?? hans på Fredrichzhald, warandes ännu beggie Allbrechtz söner på Norrska sijdan, Och med deras Supplique Till Hans Excell:s Aff? General Lieutnanten och Landzhöfdingen gjorde berättelse om denna Action, och hembgång, hwilken deras skriffit är af Hans Excell:s Till Häradzhöfdingens Förklarning öfwersändt, så willia de med een och anan sin berättellse, så wrängia? saken, som de der med Tänkia Till sin befrijellsse någorlunda Lända, men Lijqwell bekienner Oluf Allbrechtsson, att han inkommit med wärian, giordt och skada med knifwen Nills Allbrechtsson bekiänner och slagit med een Sästång, förberörde Jacob Nillsson i Hougen.

6.

(Aé: Ett lika svårläst mål. Jag skriver av en del Det handlar om Söhle och Wammen i Skiee socken och om räntor mm som ej erlagts och sedan betalats till fel person.)

.....skrifne bref Dat: Uddwalla d. ...? Januarij A:o 1694 der uthinnan Hr RegementzQuartermästaren gifwet klageligLieutnanten Manhaftig F..ffwed? Dahlbergs fördehls bönder uthi Söhle och Wammen i Skiee sochn, Twärt emot mening? och f..? aff BefalldningzMannen Bengt Månsson oppå Skiee Kyrkiogård den 24 Septemb: nästförljidin sedan des hoos Hl:e RegementzQuartermästare gånöm? Hl:e Capitein Anders Andersson nästförljidin Novembr: fordrade på denna Åbors Ränta, men som Reg:tz Quartermest.berättar då dessa bönder Tredskade, hwarföre Hl:e Reg:tz Qwartermest.:n dem åter Tillskrifwit d. 20 Novembr: 1693 att skohla till honom

19.

Dedh hafwer Hans Persson i Ånneröd innstembdt sin hustrus Runnou Olufzdotters stiuiffader Engellbreckt Haralldsson i RijssEngen för någor dess hustrus Fäderne, så well som effter faderfader och farmoder med een fadersyster hon sig innestående arff, som till een dehl är wordin Clarerat, men effter noga öfverräckningh och liqidation ännu innestår till 46 dr 14 1/9 öre Smt; åstundandes Hans Persson fåå desse penningar, som Länge waritt hoos stiuiffadren frucktLööse; Stiuiffadren kunde omsijder ey näka till skullden, men begiärte dag och stunder att fullgiöra denna skulld

Ny sida

skulldh. Resolutio: Rätten dömbde ded Engellbreckt Haralldsson i Rijssängen, skall till sin Mågh Hans Persson desse 40 dr 14 1/9 öre Smt, betahlas sidst till Martini dag nästkommande, och der till med betahla till Hans Persson Rättegångz Expenser, reese Kåstnadh och Tijdzspilland med Tree dahl:r Sillfwermt.

Ny s 20

20.

För Rätten framträdde een fattig Änkia Marin Nilssdotter, hwars sahl: Man Anders Torbiörnsson för 15 Åhr sedan dödde, med hwillken under warande äcktenskap 4 söner och 2 döttrar hon afladt hafwer, denna hennes sahl. Man haar een Lijten Åttingz platz wid nampn Hougen under Långeby i Tanumbs sochn belägin effter sig Lembnadt, Nu är denna Enkia så uthfattigh, med någre sina små Omyndige Barn, så hon icke mäcktar detta Lilla bruuk häfda el:r föreskatta, Och fördenskull nu förmådt een Man Oluf Wettlesson ben:d, som denna Åttingz platz Hougen Lofwadt i bruuk taga, med den Condition.....osv

Aé: Målet omfattar drygt en sida.

21.

Simon och Sören i Strängen hade innstembdt deras grannar och Åboerne Nills och Anders i Åhsserud, samt Hans, Siuhl och Anders i Mörkebacka, hwillka 3ne hemman hafwa samfällt och Oåthskilld uthmark, ähre och belägne i et trängt och tätt bygdelag; beklagandes sig Åboerne i Strängen, hwillket hemman är mycket swagt och alltijd warit i Lagerwalld, huru desse Åsserudz och Mörkebackas gårdar, hafwa hwardehra gården 2 qwarnar el:r 2ne qwarnefässer, men Strängen der emoot ingen, uthan ded hafwer fuller Strängens bönder Hallfward och Hällgie, wehladt för een 30 Åhr sedan opptagitt ett qwarnestöödh, då Nysterödz, Mörkebackas och Åsserudz Åboer med hugg och slag difwitt dem der ifrån, denna qwarnefäss är Långdt upp i skougen el:r marken belägin, och mycket aflägsse från gården. Mörkebackas och Åsserudz åboor berätta och swahra, att dhe och teeras förmän i Långliga Tijder hafft desse qwarnar och qwarnestöödh, men

Ny sida

men kunde med bref el:r dommar ey bewijsa, om detta fång skall wara Lagligitt el:r Lagfångitt, hållst dedh ingen af desse grannar kan näka Ju qwarnarne och dess fässer Liggia i samfällt Eigendomb. Resol:

Hwarföre Rätten dömbde wara rätt och skiärligitt, att såssom i forna tijder uthan Laga dommar hwar dehra gården effter dess Åboors Mackt, förfordehlat Strängen i dess rätt, dy skall hädan effter dhe 2ne Nysterödz gårdar behålla deeras 2ne qwarnestööd, men Åsserud och Mörkebacka som sig bemäcktigadt fyra qwarnestöödh, skall uthläggia 2ne af dem, hwardehra sitt, så att Strängen ett dehra af dem som uthläggias, och bäst ehracktas blifwer tillagdt. Hwillket Cronones BefalldningzMan medh någre af Nembnden skohla ställa till fullbordan och Exsecution.

22.

Aé: Ett mål vari omnämns bl.a. gårdarna Hwarlöö och Oppen i Tanum.

23.

För Rätten framträdde een Bonde Siuhl Jonsson från Guussrödh.....osv

Aé: gårdar som nämns i detta mål är bl.a. Guussrödh, Fossemb, Torp, Oppen, alla i Tanum

Målet omfattar knappt 2 sidor

24.

Grim Andersson i Hesslandh Låter oppbiuda Femb Settg:r skyldh i Hesslandh 2dra gången

25.

För Rätten framträdde Oluf Gudesson som bekiende sig hafwa med BefalldningzMannens samtycke, innewahrande Åhr opptagitt ett Ödesshemman Torp i Luurs sochn och Tanumbs härad, hwillket och BefallningzMannen her närwarandes besannade, och haar dess fader Gude i Grimmeland för sin son Caverat i detta bruuk.osv

Aé: Målet omfattar ca 2 sidor och innehåller inga släktuppgifter, endast beskrivning av gården.

Anno 1700 den 11 Majj Höltz Ordinarie Laga Währ Ting, medh Allmogen af Wätte Häradh, å rättan Tingstadh giestgifwaregården Wijk, Närwarande Cronones BefalldningzMan wellbet:de Bengt Månsson, Länssmannen Thomas Kiepp, med häraderne Eedsworne Nembdh.

Wätte Häradh
Lyttar Olufsson i Östby Abs, På inn....? med Ekehygget
Joen Hansson i Åmåth
Hans Mickellsson på Runöhn
Hans Simonsson i Sällten
Anders Andersson i Trije
Joen Larsson i Källekindh

Tanumbs Häradh
Reor Tohrsson i Hougen
Pehr Giurdsson i Gurssröd
Oluf Tronsson i Lyngby
Hans Bryngelsson i Semb
Gude Ericksson i Hågeby
Guttorm Gunolfsson i Rångstäng

-----17 mål-----

Effter förrättadt gudztienst utj Tingzsahlen, blef Tinget behörigen Lyst och förkunnat.

1 - 6

Aé: Dessa punkter avser uppläsning och redogörelser för olika längder och förordningar mm

7.

Crone BefalldningsMannen Bengdt Månsson androg för Rätten, huru Hans Knutsson som brukadt een 3die part utj den halfwa gården Röd, belägin i Wätte härad Tiernöö sochn, är Bonden så uthfattig, ded han förlidne åhret ey förmådt betahla fullt sin skatt uthan återstår 2 dr 19 öre 9 ..? Sillfwermynt, till hwilkes betahlning alltzingen tillgång finnes, samma Hans Knutsson har tagitt wärffningzpenningar af Ammiralitetz Capiteinen Oluf Knape, och är nu afmarcherat med fleere wärffwade för Matross; Öfwer denna afkortning

Ny sida

kortning begiärade BefalldningzMannen häradzTingzRättens attest, så i sanning wara, ded och bekiendes så beskaffat, hwarföre sådan afkoortning, under hans Excellens Hr Gouverneurens och ammirallens approbation, remitterar.

8.

Hans Andersson i Fladeby, framwijsade för Rätten een obligation, uthgifwin af Halfward och Tohl i Follckestad, för Lante Barnepenningar 165 dr Smt, som dhe innlagdt till Jordelössn utj Follckestad, hwaremoot desse Halfward och Tohl, all deeras Odellzjord i Follckestad, i försäkring och underpant Lembnat, och skohla gifwa af hwarje Rdr eller 6 mark 2½ öre Smt i Åhrlig Rännta.

9.

Såssom Hans Persson i Ånnerud af Lurs sochn har till Rabbasshee Ting innstembdt sin Farsyster Enckian Ingebor Hanssdotter i Rörane, förnehnandes att hafwa någre Jordepenningar till 50 Rdr utj Rörane i Nafwerstadh soch n belägit, warandes denne Hans Perssons fader Peder Hansson död utj dess Barndom, och drucknade i Bullarnewattnet för 26 år sedan, då denna Hans Persson kunde wara wid pas 1½ Åhr gammall. Alltså har denna Enkian hijt nu innfordrat, Cristen Halfwardson nu boendes i Trije i Skiee sochn, som utj nästförlidne Ofrid kom i äcktenskap medh denna

Ny sida

denna Hans Perssons Moder Ingebor Ollssdotter, som dödde för 4 år sedan, och begiärade Enckian i Rörane, att Cristen Halfwardsson såssom Hans Perssons stiuffader, wille på sin sanningzEed wittna, hwad han af sin sahl. hustru hörde om denna giellid och fordrandh och der utj intet döllja eller förtija.

Effter aflagd Eedh, wittnade Cristen Halfwarsson, att sedan han med sin sahl. hustru war kommin i Äcktenskap, då sade hon för honom, som skulle der något återstå på Jorde och Panttepenningarne i Rörane, hwarföre Cristen en gång utj ett giestebudh, som stodh i Bullarne byn hoos Länssmannen Lars Persson, tilltahlade sahl. Gunnar i Rörane, då fick han stackette och snubbotte swahr, säyandes han dem öfwer betahlt, och ey under, hwar med tystnade Cristen; Ett Åhrs Tijd derefter, for Cristen med sin hustru dijt upp till Gunnar i Rörane, då frågades och derefter af Cristens hustru, då swarade Gunnar, att der stod een 6 dr Smt igien, dem meente han dyrt nog förtient, med dedh han sacknade eller sökte effter hennes man och sin swäger des hustrors Broder, een Lång Tijd, ifrån 4de dag Juhl inn till annan dag Påsk, då han honom upptog, och lät utj Nafwerstad Kyrckia begrafwa. Sedan hörde Cristen sin hustru alldrig wijdare tahla der om. Hans

Ny sida

Hans Persson är nu wid pass 27 år eller något deröfwer, des Moder dödde för 4 år sedan, och Gunnar i Rörane dödde för 7 år sedan. Hans Persson begiärade att Qwittantz måtte wijsas för Penningarne. Hwar med effter denna Cristens berättellsse saaken (Aé: Det står egentligen "skaken") uppskiutes till hösten på Rabbasshee Tingh.

Ny s-9
175
2 7 1/2
+ 1750-8 9
* 1666.
COLLA
STAR
MICA
TYOLOG
1/12
MEN
BISCHOP

[illegible][illegible]

TILLÄGG

BEK. EV.
1702 ANNEDÖ

Sid 6

S dag trädde för rätten Oluf Taaralson i Slöön af Skiee Socken, ock äskade på sine egne och broders Olufz wägnar, af sin fader Taaral Olufsson Ibidem, att dee effter tingz resolutionen af den 30 Januarij 1685, måtte lefreras deras Möderne a (Aé: Det står bara så) 240 dr S r, med dess ränta: emedan deras fader hafwer lofwat sina barn, att han af egne medel skulle bekosta, hwad som upgåendes wordo till deras scholegång ock ungdoms uptuchtelse: skulle ock der hans tillika med formyndaren Christen i Luurs Äng, låta samma Penningar Åhrligen Åhrs förräntade blifwa. Taaral Olufsson swarade, sig gärna betalla hwad Capital han sina barn tillsagdt, men icke förmente sig skyldig erläggia sid 7

erläggia derföre någon ränta, emedan han sina söner både upfödt, ock för dem skatten eller Mantalsp: ne och bewillningarna betalt, a 1 rdr årligen uti 3ne år. Hwilcket, nämbl: n skatten, Oluf Taaralson ey nekade, att låta på sin fordringh korta, ehuru wäll han sin fader utj hans huus dienst hafwer, ock således för honom borde oberäcknad utläggia slije utgifter. Taaral förmente sina söner ey ännu till de år kombne wara, att de sina egne medel kunde Di(s)ponera; dock war den äldre på tillfrågan 23 år, ock den andra 1½ år yngre. Resolutio Såsom det befinnes af byttesbrefwet de Ao 1685 d: 30 Januarij, hwilcket med häradz Sigill ock häradzhöfdingens sahl. Hr Johan Wettermans underskrift på Tingzrättens wägnar är stadfäst, det Taaral Olufson i Slöön, utj Skiee socken, lofwat sina söner bäggie Oluf benämde, hwardera 120 dr Smt utj Möderne, hwilcka Penningar han effter eget tillstående, ännu hoos sig innehafwer: warandes den äldre sonen 23 år nästkommande Mickelsmässo, ock den andra 1½ år yngre. Fördenskulld emedan de nu bäggie äre till sina Myndige år kombne, ock sådant nu påstå ock begiära: Ty påläggies Taarald Olufzson, berörde deras Möderne Capital fordorsamst, till sine söner ärläggia ock betala. Kunnandes för det Öfriga Rätten der utj någon ändringh intet giöra, att ju bäggie sönerna, för ärmälte sitt moderne, måge niuta ett billigt interesse a 5 proCentum, emedan fadern Taaral Olufzson hafwer, som ermälte skiftes instrument betyger, belofwat af egne medel bekosta, hwad till hans söners Scholegång ock ungdombz upptuchtelse kunde användas, ock der hoos, att han tillijcka med förmyndaren Christen Halfwardzson i Luursäng, skohla årligen åhrs, låta desse Penningar förränta. Öfwer hwilket han till Liquidation under gode Män, kan med sine söner trada, ock då låta afföra det, som utj Mantals Penningar ock Contributioner, han för sina söner uthlagt, hwilket Oluf Taaralson den äldre, tillåtet ock bewilliat, der emot att affskrifwa låta.

Sist?: emedan sonen Oluf Taaralson lofwat af räntan eller interessen någon dehl icke påstå att åthniuta

Sid 8

åthniuta, för än effter fadrens död, af hans då befintelige qwarlåtenskap; så låter och rätten der wid beroo, så wijda Taaral sielf det skulle begiära ock åstunda.

Sid 18.

§ 5

S: dag anklagades af Ländzmannen Wällförståndige Thomas Kiäpp, gamla Mannen Biörn Gudesson i Slön utj Skieesocken på Gymnatij Gotheburgensis Frälss godz boende för det han hafwer för 5 weekor sedan Nämbl n den 26 Augustij hysat 2ne förrymbde soldater af Capit: Spalldinghz Compagnie under Giöteborgs Garnisonen och sedan igenom des inhysses man Christen Mickelsson benämnd, till Böö i samma sochen närmare åth gräntzen förfordrat, och wägen om Nattetijdh wijsa Låtit, och begiärte alt derföre att honom måtte plickta, effter han så medelst sigh för brutit, emot athskillig

deras Excellencers herrar Gouverneurernes förbud och publicationer som förmå att slijcka karlar icke skohla Lembnas otilltalte som uttan pas ankomma utan antastas, och till Sid 19

till Cronones Befallningsman föres, och till wijdare beskieed anhållas. Biörn swarade att desse Karlar intet warit inne utj hans stugu: dock omsijder bekiände, att den ena af dem warit der inne och 2do sade sig intet wetta deras namn och 3tio ey heller sedt utj mörckret huru danne deras Kläder warit. 4tio uhrsäcktade han sig, att han intet sändt sin inhysses man med dem, utan sagdt när de begiärte fåå någon som skulle wijsa dem vägen, att han hade ingen, till att sända med dem, om icke denne Christen wille föllia med dem. 5to Men Christen sade, att han på Biörns begiäran, föllgt med dem om Natten till Böös giärdes gård, deräst de söckte sin Modersyster hust: Anna lwardotter, hwars mann Måns berättades wara siuck, som och nämbden betygade sandt wara. Hust Anna tillfrågades, huruledes hon utj sitt huus, kom till att emottaga herbergera och döllia slijka personer, som hon wäll kunde see, wara uppå ett orätt ährende! Swarade hon berättades 1mo att de kommit om natten när hon war till sängen gångin; och 2do Ehuruwäll den ena war hennes systerson, och ofta tillförne warit hoos henne, så kunde hon lijckwäll intet kiänna honom, uttan förmente i förstonne, att det warit Borgmästarens uthskickade från Uddewalla, som uptaga skulle Landzskylden, eller och en Rusthållare från Qwille socken, som tager der af uthlagarna: Men 3tio enär han kom in, kiände hon omsijder honom igen, och befant att det war hennes systers Hurudz? son Torckil Torckilsson: då hon skall wijst honom sin wäg, för den och den. Och skall han begiärt af henne dricka: det hon lått honom

Sid 20

lått honom bekomma; hwarpå han begiärte, att han kunde fåå inkalla sin föllieslagere.

Då den kom in, berättade hon sig sagdt, förståendes att de woro på orätta vägar; den karlen du har med dig, har bedragit dig! och 4to när de fåå dricken, som war en blanneskåhl, och druckit den uth, sade hon att de gådt på dörren, och hon wijste intet, att de sig utj hennes huus hade fördölgt, 5te andra dagen reeste hon till Strömstadh, och när hon der ifrån kom hem, befant hon att de sig utj fordret hade giömbdt öfwer Natten och den dagen. 6to och begiärte Torckil af henne då maat, som hon och omsijder gaf dem, nämb. smör och bröd, det de der ute i huusen emottogo och spijsade sig med. Sedan sade hon 7mo att hon wijste åter intet hwart de togo vägen, dock war det bewijssligit, att de der drögde den dagen, och om natten näst der effter, begofwo sig närmare åth gräntzen, då de wid Wättelanda Broo, som strax der hoos är belägin, blefwo fasttagne således; att när den der wid bäggie Brooändarna utsatte och fördolde, wackten, både framman före och på ryggen dem angreppo, hoppade desse uthføre Bron i Elfwen, Men blefwo dock af wackten wid de kommo i Land fasttagne. Rätten tillsporde hwem som med dem hade handlat, om ett paar byxor och en hatt! Hon swarade att hennes dräng Trulls Nilsson, den dagen mädan hon war åth Strömstadh, med dem handlat, och fått af dem, 1 par byxor och en hatt. Derföre han gifwet dem igen, ett par andra byxor och en mössa eller Lufwa, och penningar emillan. Rätten påminte henne, huruledes hon obilligt tahlat, i det hon sade sig intet wettat att de woro qwar i gården emedan

Sid 21

emedan de utj hennes huus handlade och bytte med hennes dräng Kläder? Men hon sade det skiedt mädan hon war i Strömstad. Der på kom drängen före hwilken tillstod sig undfått af dem ett par blåå Klädes byxor och en hatt, hwilka hörde deras Mundering till, och gifwet dem derföre ett par andra gambla byxor af skinn, och en Lufwa, samt 16 öre Smt, emillan. Häradzskrifwaren förmälte, att Cronones Befallningsman hade fått ordres ifrån Hans Excell:ce Gouverneuren, om desse förrymdes upwachtande; och hade jämbwäll en Sergent, af Capitin Spalldingz Compagnie, ankommit till Wättelanda, att efftersöckia desse Karlar; då Befallningsmannen på alla Wäger låtit uthsända budkaflar,

att dem effter spaana, men ingen dem uppenbarat, förr än på 3die Natten, sedan som Sergenten war kommin då de blefwo på Wättelanda Broo fasttagne; och påstod, att der desse skulle Lembnas onäffste, blefe icke allenaste deras Excellentiers herrar Gouveneurnes förbud emot oförpassade Karlars befordrande, lembnade utj föracht; uttan och gifwes der igenom skallkar och boofwar tillfälle, sedan de det elackt är och oförswarligit, giordt, härigenom Jurisdictionen, sin wäg och passagie taga och onäffste att undkomma. Rätten staden fördenskulld på detta utj fölliande slut. Resolutio. Emedan det icke kan förneekas, att Biörn Gudesson utj Slön i Skiee socken, hafwer Natten till nästförledne d: 26 Augustij, igenom sin inhysses man Christen Mickelsson, låtet beledsaaga 2ne förrymde och oförpassade soldater af Giöteborgs garnisonen, och hr Capiteinen Spalldings Compagnie, till deras Modersyster hust: Anna Ifwersdotter utj Böö i Skiee socken / hwars mann både då och ännu warit och är siuck, och wed sängen liggande / hwilken dem om natten både emottagit, och sedan dagen der effter, hafft fördolda utj sitt huus och bespijsat

Sid 22

spijsat, oansedt hon nogsampt see och erfara kunde, att de icke woro rätta utj sina erender: Men ingendera hoos Cronones Befallningsman, som dem på det nogaste effterspanat, derom det ringaste till kiänna gifwet. Ey kunnandes häller det beneekas, att iu åtskillige publicationer och förbud under deras Excellentiers Högwällborne Herrar Gouverneurernas händer, här utj provintien skieedde ähro, som förbiuda slijcke oföropassade Personar att hyssa, döllia, eller befordra till sitt olofliga upsätz fullkomnande; fordenskulld, warda desse, sig sielfwa till straff, och androm till åthwarning, saackfälte; Biörn Gudesson till sina 40 marks plickt, och i lijcka måtto hust: Anna Ifwersdotter i Böö till sina 40 marks böter för det de slijcka oförpassade och förrymde soldater åth gräntzen förfordrat, och fördolde utj sitt huus hafft, derigenom de sig upsåteligen, emot högbemälte förbud, förbrutet hafwa. Börandes för det öfriga drängen Trulls Nilsson effter Kongel. M:ttz placat af d: 18 Maij 1696, undergåå det straff som den 115 pten utj Krigs articklarna innehåller och förmåår, för det han ett par blåå böxor af de förberörde afrymde soldaters beklädningh sampt en hatt sig af dem tillbytt hafwer.

Ting den 30 september – 3 oktober 1702 i Vik – fortsättning.

Utängen Daftö Rundö- tängen	Skee Tjärnö Tjärnö	(27) S: dag förekom Skougwachteren Rassmus Höök i Uthängen , Klagandes att på Dafftöön 2ne Eeckar för några pass 4 åhr sedan ähro huggne, hwarföre han begiärar, det måtte Dafftööboerna Jöran Biörnsson och Jöns Persson Ibidem; dertill swara: emedan de ettdehra sielfwa eller igenom sitt folck Lära slijckt hafwa wärckställt; emedan utan dehras wettskap, ingen Kunde sådant der föröfwa, dem owettandes. bäggie desse neekade att hafwa huggit berörde Eeckar. Jöran tillstod omsijder, att 2ne Eeckar äro huggne der sammantädes, en utj smidie Klåfwan, och den andra Söder på Runnöötängen , hwilket och Jöns Persson änteligen å sijd Lytomer? ,måste bekiänna; fast bäggie i förstonne sade sig intet wetta, om der några Eeckar woro huggne. Giorde dock bäggie höga Contestationer, att de intet wetta hwem som är bannemannen der till, eller dem huggit hafwer. Jöran sade att han hördt sägies, det Jönsses drängiar, skohlat huggit den ena i smidie Klåfwan: hwilken och skougwachteren sade med jord wara öfwerhöllgd; Men kan intet minnas, hwilken dheraf dem som honom tient, det skulle warit, eller hwad des nampn war. der om icke heller af Jöns, någon Kundskap Kunde erhållas, hwem den drängen war, och des nampn som honom då tiente, hwilket han sade sig ey Kunna påminna. Resolutio Rätten finner skiähligt, att till näste Tingh, skougwachteren Rassmus Höök införskaffar nöiachtige bewijs hwilken de omtwistade Eeckar skall på Dafftöön huggit hafwa : Jöran eller Jöns ibidem eller och deras folck; och om den ena Eekestubben, finnes med jord öfwerhöllgd. Till hwilken tijd och de drängiar, som på några åhr tillbaka, tient Jöns på Dafftöön, och så måste inciteras på hwilken Göran på Dafftön haf r bekiänt, att dee den ena Eecken hafwa nederfält.
Uppbud		
Hälle Buvall Uddevalla Långö Bodalen Änneröd	Lommeland Skee Tjärnö Lommeland ?	(Aé: Någon har med blyerts numrerat uppbuden. Jag skriver i huvudsak endast gårdsnamnet) 1 betr. Hälle i Lommeland 2 4 Tolfftingar Skyld uti Buwall i Skiee socken försålde af hust: Margreta Sahl. Thorger Willhelms för 12 rdr Courrent blefwo effter derå undfångit Kiöpebref daterat Uddewalla d: 22 Septemb: 1702, för Sören Mattzsson på Långöön upbudne 1 gnn 3 betr. Boodahlen i Lommeland 4 betr. Ännerud - socken ej angiven 5 betr. Boodahlen i Lommelands sn 6 betr. samma Boodahlen 7 dito

Aé: Ovanstående visar samtliga mål i protokollet.

Således som föreskrifwet finnes, wara agerat, tahlat och swarat, ransaakat, befunnit, resolverat och dömbdt, betygar underteknadh medh mitt nampns och Sigills undersättiande. Acctum Ao loco et tempore ut Supra

Gudmundus Nordhbergh
Sigill

Ting den 26-27 januari 1704 i Vik – fortsättning.

Öddö	Tjärnö	(2)
Nygård	Lur	S.dagh förekom Torger Hansson på Öddön . begiärandes han att måtte få Låta
Floängen	Tjärnö	Eedeligen afhöra 2ne wittnen, som skohla hördt hafwa. det hans sahl. hustru
Björke	Skee	Kierstin Jöransdotter, som dödde nästförledne åhr. 8 dagar effter Petri Pauli Tijdh.
Anneröd	?	hafwer honom på sitt yttersta, gifwet och testamenterat, all des qwarlåtenskap, som
Strömstad		bestodh utj Löö's ägendomb: på det han hädan effter, må otilltahlter, blifwa om
Gullnäs	Tjärnö	något arf. af hennes arfwingar, helst emedan hans sahl. hustrus släckt nämbl:n
		Ammundh i Nygårdh syskonebarn widh des afdödde hustru härkommin af den
		dödas Moderbroder Pehr Jonsson i Nygårdh , och Joen Pehrsson i FloEngen samt
		Ifwer Pedersson i Biörke af samma Man härkombne. TehsLijckast Nils Ollsson i
		Annerudh , härkommin af halfmoder systren Kierstin: nu alle effter undfångin Laga
		stämbningh tillstades woro. Infunno och sigh nu Jämbwäll berörde wittnen som
		woro Rådmannen i Strömstadh Wällachtat Anders Nilsson och dannemannen
		Anders Halfwardsson på Öddön; emoth hwilka effter ingen exception af Torgers
		wederparter giordes. de aflade sin Eedh med handh å boock, effter undfångin trogen
		förmaningh hwadh Eedgångh hade till betyga: Och berättade sedan Hr
		Rådmannen Anders Nilsson på Gullnäs des Odelshemman under tiden wijstande.
		erskilt förhörder, att nästförledne åhr 8 dagar effter St Hanses tijdh, war han budin
		af sin granne Erich Nilsson på Öddön till Måltijdhz och då han der hade fått
		maath, kom hans granne Torger Hansson in till dem i den stugun och begiärte att
		han wille komma in utj hans stugu, och höra på hans siuka hustrus ordh: war och
		Anders Halfwardzsson då samma gångh inne hoos Erich: derpå fölgde de bäggie utj
		Torgers stugu och när de kommo der in satt hans hustru uppe i Sängen, och
		beklagade sigh högt öfwer sin siuckdomb. då sporde hennes Man henne, och sade:
		effter iagh seer att det är olyckt till någon förbättringh med Eder, om så skulle wara.
		att Gudh behagar kalla Eder hädan ifrån werden: Hwem willien i unna det Lilla som
		är effter Eder? Der på swarade hon, digh och ingen annan; emedan ingen af min
		släckt haf:r under min swagheet sedt till migh. Allenaste att i hielpen min Lekamen
		till sin hwijhlostadh. Mehra hade han ey till att sägia. Sedan inkom
		Anders Halfwardsson och berättade Lijckaledes, att han war utj Erichs huus på
		Öddön näst förledne åhr 8 dagar effter St Hansses Tijdh. då gick han på Torgers
		anmodan in utj Torgers stugu; Och när som han kom der in, frågade Torger sin
		hustru, hwem hon undte sin qwarlåtenskap, om Gudh behagar henne hädankalla?
		Då swarade hon Eder min kiäre fader och ingen annan: och hielpe migh Gudh så
		sandh både snart och wähl, som iagh will att du och ingen annan skall det samma
		hafwa; och hölt hon up bäggie sina händer när hon det sade. Resolutio. Såsom
		Torger Hansson på Öddön, utj sin sahl. hustrus samptel. Erfwingars Ammundh
		Perssons i Nygårdh Joen Perssons i FloEngen, Ifwars och Nils Ollssons i Biörke
		nährwaro, igenom 2ne opartijske reedelige och beskiedelige wittnen, nämbl:n
		Rådmannen Wällaktat Anders Nilsson i Strömstadh och Anders Halfwardsson på
		Öddön, bewist och intygat, att hans sahl: hustru Kierstin Jöransdotter nästförledne
		åhr. 14 dager för än hon senst in Julio afledh. gaf, testamenterade och förordnade
		att hennes Man Torger Hansson, skulle effter hennes dödh behålla all hennes
		effterlåtenskap: Emedan han haft stort beswär för henne under hennes Långsamma
		siuckdomb. och der hoos ingen af hennes fränder, under hennes swagheet, henne
		besöckt. Altderföre blifwer Toger Hansson widh samma hennes testamenterliga
		Disposition om Lössa bijbehållin så att han, uttan hennes Erfwingars åtahl och
		insprååk, må samma ägendomb, sigh till Nytto få behålla, och der med effter egit
		behagh, nu och framdehles disponera och ställa.

Från Ala:9 <i>Målen är onumrerade. Någon har efteråt med blyerts numrerat målen men hoppat över ett mål och gett två mål samma nummer. Jag numrerar men sätter numren inom parentes</i>	TANUM
--	-------

Anno 1704 d. 10, 11, 12 och 13 oktober blev ordinarie laga ting hållit med allmogen av Tanums härad, å rätten tingstad gästgivargården Hede-----

-----31 mål och 1 uppbud-----

UTDRAG

Se Ingemar Lantz' material, som innehåller alla målen i sin helhet utom mål nr 31, varav han gjort utdrag men det målet har jag skrivit av komplett.

Se mitt gårdsregister för hans material.

10-12 oktober

13 Oktober

Skee prästgård Lurs sn Tanums prästgård Överby Söby Ön Tågeröd Bro sn Foss sn Björnim Änneröd Välle Hessland Småris Tormoseröd Torseröd Elofsröd Hoveröd Galtö Södra Galtö Norra Öhrmählet Blåupp Hee Hällings- backa Rånähs Kodebackan Grårad Öddö Korsnäs Nockeröd Backa Naverstads kyrka	Skee Tanum Lur Lur Lur Lur Lur Lur Lur Lur Lur Lur Lur Tanum Lur Lur Lur Lur Svarteborg Svarteborg Håby Håby Håby Bäve Ryr Tjärnö Tjärnö Mo Mo Naverstad	(31) <i>Aé: Målet handlar om tvistigheten mellan Skee och Tanums pastorat om till vilket pastorat vissa gårdar vid pastoratens gräns skall höra, bl.a. Överby, Galtö m fl</i> S.: dagh trädde Hr Kyrkioherden utj Skiee Erewärdige och hägwählärde Hr Fredrick Bagge Junior för TingsRätten med begiäran, att såsom hans saak med Erewördige och Höglärde Hr Prosten och Kyrkioherden i Tanumb Mag:r Jesper Pink. om någre hemman han förmener ifrån Luur socken och till Skiee återläggias böra, dijh de tillförenne skohla hördt, måtte företagas: Hwilken saak nästförledne sommar blef differeradh och upskutin, till des det Högwördige Consistorium, där af måtte fåå Communication, när denne Ransaakningh af TingsRätten skulle företagas. Hwarföre han nu förmodade något hinder icke wara i vägen, sedan som Hr Prosten haft så Lång tijdh, dätta med Högwärdige Consistorio cummunicera. Der på trädde Kyrkioherden uti Broo Erewördige och wählärde (<i>Aé: Det står stavat så</i>) Hr Anders Bornander fram, præsenterandes högwördige Hr Biskopens Mag:r Olai Nizelij och samptel. Consistorium utj giöteborgh d: 8 Julij sidstledne till honom afgångne bref, af fölliande innehåldh; att såsom högl. Kongel. CammarCollegium igenom des bref af d: 8 Julij sidstledne till honom afgångne bref, af fölliande innehåldh; att såsom högl. Kongel. CammarCollegium igenom des bref af d: 3 Julij 1703 Nädigst anbefalt, Hans Excell:ce Högwälb:ne Hr Gouverneuren och Ammiralen Siöbladh tillijcka med Consistorio göra sigh informeradh och sedan Conjunctim inkomma med des berättelse och betänkiande öfwer den twistigheet som emillan Kyrkioherden i Skiee Hr Fredrick Bagge och Hr Prosten i Tanumb Erewärdige Hr Mag:r Jesper Pinck upwuxin är, angående några hemman, som Pastoren i Skiee formener höra till Skiee socken och emoth all natur och Kongl. May:ttz Jordeböcker woro betwungne att hålla sigh till Luur socken i Tanums pastorat; Hwar öfwer hans Excell:ce Högwälb:ne Hr Gouverneuren och Ammiralen förordnat, att emillan Hr Kyrkioherden och Hr Prosten en ransackningh af TingsRätten anställas skulle för hwilken orsaak skulld Hr Prosten anhållit om en Fullmäktighe af Consistorio till sin förmodelige rättz bewaakande. Alderföre anmodades Wälbemeelte? Hr Pastor Bornander att å Consistorij wägnar den samma Ransaakningen bijwijsta, till bewaakande af den rätt, hwar igenom samma hemman under Tanums Pastorat Sortera kunde, der hoos så Lagandes att Consistorium får fullkombneligh part, af alt hwadh widh Ransaakninghen i dätta måhlet afhandlat warder. Hafwandes och Högwördige Hr Biskopens och ven: Consistorium på Lijcka sätt swarat till undertäknadh häradzhöfdinge igenom des
--	---	--

*ETT LÅNGT MÅL
TWIST MELLAN 2 KYRKIOHERDAR*

hit till tinget instämde bliva, att visa sina brev, under vad rättighet de innehava den del av prästebordsjorden som de nu bruka, att kunna där av sörja må huruvida de där ifrån kunna avsägas, och den del av prästebordsjorden som de innehava kan till en annan uppdragas till bruk, och 2do sedan det befunnit varder de där ifrån lagligen om så tillåtes kan avsagda varda. Vilket tingsrätten ej har förbigå kunnat, att sluta, emedan sal. Grim i vars ställe Anders Hansson inträda vill icke haver mer av prästebordsjorden till bruk än 13 sättingar efter parternas egen bekännelse. 3tio kan och då hr kyrkoherden visa emot dem samteligen huru vida han kan skattas för den rätta bygselmannen, såsom ägande största delen och rättighet uti gården Hessland. Emellertid, kan tingsrätten intet göra någon förändring för denna gången, vid den fjärding uti Hessland brukande, som Anders Hansson och Anders Grimsson nu tillsammans bruka, den ena vill, den andra ifrån tränga. Ändock ingendera den andra där ifrån avsagd, utan må den stå under samma villkor som här till skett, men till dess uti saken om förberörde 18 sättingar skylds bruk, ett ändligt slut vid lag och rätta gjort varder.

§13

S. dag kom Siuhl Jonsson i Stora Oppen i Tanums socken för rätten, och på sin hustrus Signe Gudesdotters vägnar emottog 28 daler smt, av sin närbroder Peder Gudesson i Torp (*Fossumtorp*) i Tanums socken, varför han pantsatte till berörde Peder Gudesson sin hustrus ärvde jord i Torp, som är $\frac{1}{3}$ uti $\frac{1}{4}$ ibidem eller $4 \frac{1}{3}$ sätting jord, vilken jord Peder Gudesson uti hus och jord, åker och äng, lunder och lundestäder samt flere tillhörigheter, så länge skall och må behålla och bruka under förpantnings villkor, till dess han förberörde penningar uti en samlad summa igen bekommer. Varför som de bägge begärde att sådant actis måtte insereras, som rätten billigt dem det bejaka och Peder Gudesson detta som ett bevis därav på begäran att extradera.

§14

S. dag trädde för rätten Peder Torkelsson i Hästhem och gav tillkänna, att han på sin hustrus Marit Olsdotters arvejord, som är $1 \frac{2}{3}$ kannor skyld uti Björnim undfått av sin närbroder Tore Olsson i Björnim, 2 daler 16 öre smt, Joen Olsson att han på sin arvejord ibidem a $3 \frac{1}{3}$ kanna skyld 5 daler smt bekommit, Simon Olsson på sin arvejord $3 \frac{1}{3}$ kanna skyld ibidem, av berörde dess svåger Tore Olsson undfått 5 daler smt, varför de samtliga honom uti pant satt berörda deras arvejord till en brukelig pant uti 8 års tid, att oigenlöst få nyttja bruka och sedan så länge och intill dess han uti en samlad summa sina penningar igen bekommer till vilka jordelotter, då man lägger Tores hustrus Gunilla Hansdotters arvelott ibidem, belöper sig alla dessa delar tillhopa beräknade till 2 och $\frac{1}{2}$ sätting uti Björnim i Lur socken.

2do nock framtedde Tore Olsson en sedel daterat d. 7 augusti 1697, underskriven av sal. Anders Jonsson på Hoveröd, och attesterad av häradskrivaren välbetrodde

hr Jonas Eriksson, därigenom Tore Olsson beviste sig av berörde sin svärmoders systers Guros man som var Anders Jonsson i Hoveröd, sig emot 5 daler kurant eller $7 \frac{1}{2}$ daler smt tillförpantat hustru Guros arvejord uti Björnim, som var $1 \frac{1}{4}$ sätting skyld ibidem. Vilket med sal. hustru Guro Hansdotters goda ja och samtycke skett, dock utan någon presignerad tid, huru länge denna jord under förpantning skulle stå.

3tio betygade Tore Olsson med Nils Olssons i Ånneröd utgivna skrift, dat. 2 april 1702, som underskriven var av rådmannen i Strömstad Jöns Bassius såsom vittne, där uti Tore Olsson av sin hustrus farfaders broder, berörde Nils Olsson i Ånneröd sig emot 10 daler kurant tillhandlat $2 \frac{1}{2}$ sätting skyld uti Björnim, dem han skulle få nyttja och bruka, fri och hemult för vars mans åtal.

4to beviste Tore Olsson, med sedel utgivit av Måns Mattsson i Nyckleby d. 12 februari 1699, att han haver sig av honom tillhandlat och köpt 2 kannor skyld uti Björnim, för 2 daler eller 3 daler smt.

5to var och nu tillstades, Gunnar Hansson i Björnim och tillstod sig bekommit av Tore Olsson 2 daler och 12 öre smt eller 3 daler smt 12 öre, varför han till Tore pantsatte 2 kannor skyld uti Björnim dess egen odel, till en brukelig pant till dess han sina penningar igen bekommer.

6to sammaledes var och nu tillstades Siuhl Gulbrandsson i Siverbo, och tillstod sig undfått 1 daler 12 öre smt av Tore Olsson i Björnim, därför han pantsätter honom 1 kanna skyld uti Björnim, dess hustrus Tora Hansdotters odel till en brukelig pant till dess han Tore sina utlagda penningar igen får.

Belöper sig alla dessa jordlotter tillsammans beräknade till en summa av $7 \frac{1}{2}$ sätting skyld uti Björnim. Vilket på begäran tingsrätten ej förvägra kunde, att låta actis införa, och Tore Olsson där av detta till ett bevis över sådan dess förpantning och köp, till Tore Olsson att extradera.

d. 5 februari

§15

S. dag upplästes uti välborne hr kaptenen Anders Boije och samtliga rusthållarnas av dess i nåder anförtrödde kompani, närvaro, högvälborne hr baron gen. majorens och kommendantens samt vice guvernörens hr Johan Reinhold von Fersens, uti hans excellens högvälborne hr baron guvernören och amiralens hr Erik Siöblads frånvaro expedierade befallning d. 9 januari 1704, till undertecknad häradshövding och befallningsmannen välbetrodde Månsson, att anställa vid vintertingen, en inkquisition och rannsaking, huru vida någon officerare av självtagen myndighet, låtit uppbära några penningar, vid 3m4 och 5 männings uti rustningen, av kavalleri och dragonrusthållarna eller knektrotarna, och man intet vet på vars order eller var till de äro använda, med vad mera exorbitantier kunna förelupit, på det sådant vidare emot vederbörande, måtte kunna ivras, och de som med sådana extortioner varit belastade, njuta därför deras behöriga refusion.

1704

hit till tinget instämde bliva, att visa sina brev, under vad rättighet de innehava den del av prästebordsjorden som de nu bruka, att kunna där av sörja må huruvida de där ifrån kunna avsägas, och den del av prästebordsjorden som de innehava kan till en annan uppdragas till bruk, och 2do sedan det befunnit varder de där ifrån lagligen om så tillåtes kan avsagda varda. Vilket tingsrätten ej har förbigå kunnat, att sluta, emedan sal. Grim i vars ställe Anders Hansson inträda vill icke haver mer av prästebordsjorden till bruk än 13 sättingar efter parternas egen bekännelse. 3tio kan och då hr kyrkoherden visa emot dem samteligen huru vida han kan skattas för den rätta bygselmannen, såsom ägande största delen och rättighet uti gården Hessland. Emellertid, kan tingsrätten intet göra någon förändring för denna gången, vid den fjärding uti Hessland brukande, som Anders Hansson och Anders Grimsson nu tillsammans bruka, den ena vill, den andra ifrån tränga. Ändock ingendera den andra där ifrån avsagd, utan må den stå under samma villkor som här till skett, men till dess uti saken om förberörde 18 sättingar skylds bruk, ett ändligt slut vid lag och rätta gjort varder.

§13

S.dag kom Siuhl Jonsson i Stora Oppen i Tanums socken för rätten, och på sin hustrus Signe Gudesdotters vägnar emottog 28 daler smt, av sin närbroder Peder Gudesson i Torp(*Fossumtorp*) i Tanums socken, varför han pantsatte till berörde Peder Gudesson sin hustrus ärvde jord i Torp, som är 1/3 uti ¼ ibidem eller 4 1/3 sätting jord, vilken jord Peder Gudesson uti hus och jord, åker och äng, lunder och lundestäder samt flere tillhörigheter, så länge skall och må behålla och bruka under förpantnings villkor, till dess han förberörde penningar uti en samlad summa igen bekommer. Varför som de bägge begärde att sådant actis måtte insereras, som rätten billigt dem det bejaka och Peder Gudesson detta som ett bevis därav på begäran att extradera.

§14

S. dag trädde för rätten Peder Torkelsson i Hästhem och Agav tillkänna, att han på sin hustrus Marit Olsdotters arvejord, som är 1 2/3 kannor skyld uti Björnim undfått av sin närbroder Tore Olsson i Björnim, 2 daler 16 öre smt, Joen Olsson att han på sin arvejord ibidem a 3 1/3 kannor skyld 5 daler smt bekommit, Simon Olsson på sin arvejord 3 1/3 kannor skyld ibidem, av berörde dess svåger Tore Olsson undfått 5 daler smt, varför de samtliga honom uti pant satt berörda deras arvejord till en brukelig pant uti 8 års tid, att oigenlöst få nyttja bruka och sedan så länge och intill dess han uti en samlad summa sina penningar igen bekommer till vilka jordelotter, då man lägger Tores hustrus Gunilla Hansdotters arvelott ibidem, belöper sig alla dessa delar tillhopa beräknade till 2 och ½ sätting uti Björnim i Lur socken.

2do nock framtedde Tore Olsson en sedel daterat d. 7 augusti 1697, underskriven av sal. Anders Jonsson på Hoveröd, och attesterad av häradskrivaren välbetrodde

hr Jonas Eriksson, därigenom Tore Olsson beviste sig av berörde sin svärmoders systers Guros man som var Anders Jonsson i Hoveröd, sig emot 5 daler kurant eller 7½ daler smt tillförpantat hustru Guros arvejord uti Björnim, som var 1 ¼ sätting skyld ibidem. Vilket med sal. hustru Guro Hansdotters goda ja och samtycke skett, dock utan någon presignerad tid, huru länge denna jord under förpantning skulle stå.

3tio betygade Tore Olsson med Nils Olssons i Ånneröd utgivna skrift, dat. 2 april 1702, som underskriven var av rådmannen i Strömstad Jöns Bassius såsom vittne, där uti Tore Olsson av sin hustrus farfaders broder, berörde Nils Olsson i Ånneröd sig emot 10 daler kurant tillhandlat 2½ sätting skyld uti Björnim, dem han skulle få nyttja och bruka, fri och hemult för vars mans åtal.

4to beviste Tore Olsson, med sedel utgivit av Måns Mattsson i Nyckleby d.12 februari 1699, att han haver sig av honom tillhandlat och köpt 2 kannor skyld uti Björnim, för 2 daler eller 3 daler smt.

5to var och nu tillstädes, Gunnar Hansson i Björnim och tillstod sig bekommit av Tore Olsson 2 daler och 12 öre smt eller 3 daler smt 12 öre, varför han till Tore pantsatte 2 kannor skyld uti Björnim dess egen odel, till en brukelig pant till dess han sina penningar igen bekommer.

6to sammaledes var och nu tillstädes Siuhl Gulbrandsson i Siverbo, och tillstod sig undfått 1 daler 12 öre smt av Tore Olsson i Björnim, därför han pantsätter honom 1 kanna skyld uti Björnim, dess hustrus Tora Hansdotters odel till en brukelig pant till dess han Tore sina utlagda penningar igen får.

Belöper sig alla dessa jordlotter tillsammans beräknade till en summa av 7 ½ sätting skyld uti Björnim. Vilket på begäran tingsrätten ej förvägra kunde, att låta actis införa, och Tore Olsson där av detta till ett bevis över sådan dess förpantning och köp, till Tore Olsson att extradera.

d. 5 februari

§15

S. dag upplästes uti välborne hr kaptenen Anders Boije och samtliga rusthållarnas av dess i nåder anförtrödde kompani, närvaro, högvälborne hr baron gen. majorens och kommandantens samt vice guvernörens hr Johan Reinhold von Fersens, uti hans excellens högvälborne hr baron guvernören och amiralens hr Erik Siöblads frånvaro expedierade befallning d.9 januari 1704, till undertecknad häradshövding och befallningsmannen välbetrodde Månsson, att anställa vid vintertingen, en inkquisition och rannsaking, huru vida någon officerare av självtagen myndighet, låtit uppbära några penningar, vid 3m4 och 5 männings uti rustningen, av kavalleri och dragonrusthållarna eller knektrotarna, och man intet vet på vars order eller var till de äro använda, med vad mera exorbitantier kunna förelupit, på det sådant vidare emot vederbörande, måtte kunna ivras, och de som med sådana extortioner varit belastade, njuta därför deras behöriga refusion.

Tore Olsson & m. Gunilla Hansson

Hansson - ~~Tore Hansson~~ i Ånneröd
2 Olsson & Peder = Nils Olsson i Ånneröd

723/1419

DE 3788 2750

119

1704

§28

S. dag gav för tingsrätten hr kyrkoherden uti Skee ärevördige och höglärde hr Fredrick Bagge till känna, det han sin gjorde talan emot Hesslands borna i Lur socken angående bygseln på berörde hemman Hessland. Så och sin gjorde pretention därpå, att Anders Hansson på prästebolsjorden ibidem, skulle sittande bliva efter dess utgivne tagesedel. Avstår och av en sida lämnar, och nu tillåter, att prästebolsjorden i Hessland bruk, må under samma stånd och villkor hädanefter som här till varit, förbliva där om Halvard Jacobsson och hr kyrkoherden nu förenades, och det i anseende till det Halvard Jacobsson nu, efter förpantning, mera skyld uti Hessland innehade, än prästebolsjorden sig kunde belöpa nu, att han i anledning av denna förening, vid första fare dag, till Anders Grimsson avträda vill, det bruk uti Hessland, som han här till innehaft haver.

§29

S.d. beviljades Jöns Christensson på Rossö, fastebrev på 1½ tunna skyld uti Lursäng i Lur socken, som för honom uppbjuden och långt över lagständen var. Varför han till Jacob Trulsson uti Strömstad 63 daler och 16 öre smt erlagt hade som tingsrättens brev av d. 16 januari 1699, och Jacob Trulssons egenhändiga skrift av d. 11 januari 1704 utvisar. Vilket dock likväl honom icke extraderas kan, förrän hans excellens högvälborne hr guvernörens och amiralens Siöblads resolution återkommer, att kungl. majt. denna jorden icke åstundar att inlösa. Vilken dess höga rättighet till berörde skattejords inlösande efter kungl. plakatet de anno 1684 d. 2 maj, härmed fram om Jöns Christensson, förbehållen varder.

§30

S.dag blevo Nils Simonsson och Olof Assmundsson i Ogstorp Tanums socken pålagde att betala 5 mark smt till Christopher Håvelsson, Tolle Olsson och Tore Simonsson i Greby, för de kvarnstenarna, somde av desse, nästförlidne vårtid, sig efter Nils Simonssons eget tillstående, för ovanbemälte pris, till förhandlat hava. Skola de och till Christopher, Tolle och Tore dess utan erlægga och betala uti rättegångs expenser 24 öre smt.

§31

OKT 1704 Tanums HD
Ett mycket långt protokoll som handlar om en kontrovers mellan Skee och Tanum pastorat om vilka gårdar som ligger i Tanum respektive Skee. Delvis svårsläst. Angående gården Hessland står det följande.

” Den bifogade attest lit.A. av Jacob Farter och Jörgen Kiäpp författat d. 4 maj 1704 gör denna berättelse, att en man Mattis Nilsson i Hessland om sina 96 år, tillstår sig av sin sal. fader Nils Haraldsson som 105 år var gammal och av sin sal. faderfader Harald Jacobsson, som var en man om 98 år aldrig försport annat än att Hessland nu städse legat uti Lur socken och Tanums församling, och givit sin prästerättighet till Tanums präster. Vilket han med sin ed kan erhålla, men för hans stora svaghet

förmåla desse sig varit hoshonomoch hört hans ord som de med hand å bok kunna bekräfta.

Lit. B. förmåler huruledes en korsbroder i Uppslo? Och prosten i Tanum Joen Tordsson benämnd betygarsig givit 3 mark boljorder i Välle som ligger i Lur socken i Vikorna till enbenämnd man Nils Olofsson tillevärdelig egendom, så vida han lever längre än Joen. Under vilket brev till sanning tvenne män Simon Olsson och Olof Björnsson satt sina sigiller. Vilket brev är daterat uti Upslo? Torsdagen nästföre Margareta mässo anno 1440 under lit.C. alleqverat ett brev av lagrättesmännen i Ede i Skeberg, Anders i Roer, Tore i Bärby, Amund i Skackeröd och Olof i Pålbo anno 1583 d. 14 april utgivit, där uti de betyga sig på Enningdals kyrkogård hört och sett, att Kolbjörn Olsson i Lien i Skee socken, sålde Tore Halvardsson i Björnim i Enningdalen tredje parten av Björnim, som ligger i Lur socken. Var med hr prosten ville betyga att över 200 år tillbaka desse hemman legat till Lur socken, som likväl hr pastoren i Skee, söker bevisa i forna tider legat till Skee.

Sedan kommer under lit.D angående ett antal gårdar i Västergötland. Vidare uppräknas ett antal gårdar enligt nedan.

Vid detta tillfället inkommo och åborna på de omtvistade hemman näml. Hans Persson av Ånneröd, Engelbrekt Håvelsson av Småris, Engelbrekt Torkelsson av Överby, Ingebrekt Hansson av Elofseröd, Jacob på Galtön, Amund Andersson ac Söby, Tomas Andersson av Välle, Per Nilsson av Ön, Björn Hansson av Björnim, Hans Larsson av Hoveröd, Halvard Jacobsson av Hessland, Christopher Hansson av Tågeröd med ensupplik den de till hans excellens högvälborne hr guvernören och amiralen skrivit och begärde att tingsrätten överseende ville till högvälborne hans excellens vilken av detta innehållvar, att såsom hr kyrkoherden i Skee begär det deras hemman som av urminnes tider lytt till Lur socken, icke måtte dragas där ifrån till Skee församling, emedan de där igenom skulle råka uti det besväret, att i stället för det de nu hava en eller högst halvannan fjärdingsväg till kyrkan skulle tvingas gå dit som de hava 5 och 6 fjärdingsväg.

Uppbud

För Christopher Håvelsson i Greby blevo 14 sättningar skyld uti rusthålls skattehemmanet Kalleby i Tanum socken där av han sig odelsrättighet av hust. Ingeborg och Börta Andersdöttrar i Massleberg för 40 daler smt anno 1701 d. 11 februari tillhandlat som tingsrättens där å utgivne brev av berörde dato betygat, på begäran 3 kap. jordebalken L.L. uppbuden 1 gången.

Ting den 8-12 oktober 1706 i Hede - fortsättning.

Hogar Rossö Hogar kvarn	Lur Tjörnö Lur	§ 9 S: dagh föredrogh LändzMannen Wäl:t Swen Swensson huruledes widh nästförledne Påsketijdh sundagen näst effter Påskehelgen, Hans Andersson i Hougar i Luur socken och en Man Oluf Jörensso på Råssö , hafwa på Hougare qwarn , mählit medan folcket woro utj Kyrkian. Oluf Jörensso på Råssö kunde der till intet neeka att således warit passerat, och att Jonas Hortulan om söndags Mårönen hafwer dem åthwarnat att de ey skulle mahla medan folket woro utj Kyrkian, Men Hans i Hougar Lijckwähl sagt att qwarnen hade gådt förr och kunde wähl ändå gåå. Hans i Hougar berättades nu wara siukar, men des stiußson Assbiörn Böriesson infant sigh på hans wägnar att här utj swara effter des begiäran, hwilken och tillstodh att qwarnen gick medan folcket war utj Kyrkian. LändzMannen beroppade sigh her utj på Jonas Hortulans wittnesbördh och Jöran Kiäpps, att qwarnen gick när folcket kom utur Kyrkian: Men som dätta war en bekiändher saak giordes icke behof här utj några wittnen att afhöra. Resolutio. Såsom det är af Oluf Jörensso på Råssö, och Hans Andersso i Hougars Fullmäktigas Assbiörn Böriessons egen bekiännelse klart och oförneekeligit, det Hans utj Hougar i Luurs socken sundagen näst effter Påskehelgen hafwer medan folcket war i Kyrkian, inlåtit på sin qwarn Oluf Jörensso på Råssöen mähldh, hafwandes de bäggie sedan, mädan folcket war utj Kyrkian samma qwarn Låtit mahla, och de bäggie der widh till städes warit, försummandes att gåå utj Kyrkian. Altderföre warda de och bäggie, effter Kongel. May:ttz publicerade allernådigste förordningh om Eder och Sabbatzbrått 3 och 4 p:ten saakfalte till 40 markers plickt för sådan sabbatens ohelgande, hwilket dem och flere till en åthwarningh hädan effter wara skall, med en slijck otillbörligheet att innehålla.
Gusgård Halden	Lur Norge	§ 13 S: dagh betalte Lars Jörensso i Gåtzgårdh i Luur socken på sin utj Fredrickzhaldh tienande systers Borta Jörendotters wägnar, siättepenningen af 21 dr Smt 28 /: 18 pengr till Cronones BefallningsMan Wälbetrodde Bengt Månsson, Nämbl:n 3 dr 20 /: 5/6 af den arf, som henne tillfallit effter des broder sahl: Tolle Gram som arfskijffet af d: 14 Junij 1705 uthwijssar. Hwilka Hr BefallningsMannen utj Cronones Räckenskaper, Låter blifwa observerade.

d: 10 October

Siverbo Ånneröd Tågeröd Småris Håkeby Säm	Lur Lur Lur Lur Tanum Tanum	§ 15 S: dagh insinuerade Åboerna af Sifwerbo , Ånnerudh , Tågerudh och Smårijs i Luur socken Hans Excellences Högwälborne Hr Gouverneurens Nådgunstiga resolution af d: 10 Augustij 1706, hwar utj häradzhöfdingen in loco med Cronones BefallningsMan och skougwachteren beordras deras skougar besee och sin berättelse gifwa, om dem något ymbnigare skougshugge kan tillåtas. Fördenskulldh resolverades att sådant af häradzhöfdingen Nämbdemannen Gude Erichsson i Huggeby och Hans Bryngelsson i Sämb tillijka med Cronones BefallningsMan Wälbetrodde Bengt Månsson och skougwachteren Rasmus Höök widh första tillfälle skall förrättas, och sedan derom en uthförligh berättelse till Högbemälte Hans Excellence öfwersändas.
Härröd Skälleröd Vassby Apelsäter	Lur Lur Lur Lur	§ 17 S: dagh blef utj LändzMannen Wäl:t Tomas Kiäpps och Wäl:t Jacob Farters närwaro såsom ägare af större dehlen utj Hära i Skiällerudh hemman, uppå Tullnährens widh Wassboens Tullbodh Wälachtat Tohre Hanssons såsom Odels ägare af en dehl utj Apelsätters hemman, och de nu på Abbelssätter wistande åboers Assers Haraldssons och Jacob Assersso fördre klagan widh 3 mark Smtz plickt förbudt, och skadans restituerande och ersättiande: att de som åbo Häre och Skiällerudz skattehemman icke måge igentäppa floolukan uti Hära damb emillan Walborgmässan och Mickelsmässan om åhret, och der igenom stämma upp wattnet på Abbelssätters äng hemmanet till skada och förfångh, så och till att betaga och förfördehla dem utj det ringa Laxörefijskiet, som de beklaga, dem der igenom alldeles elliest afskurit blifwa. Skohlandes Hära och Skiällerudz boerna, så offta de beträdas här emot handla, till denne plickten förfallne wara.

Ting den 8-12 oktober 1706 i Hede - fortsättning.

Val Strömstad	Tanum	§ 39 S: dagh trädde Anders Helliesson i Hwahl för Tings Rätten till kiänna gifwande att sahl. Nils Juhls sons Lilla dotter Elin Margareta som utj Strömstadh är, ändock han ey weeth hoos hwem. hafwer några Penningar af des arfmedel hoos honom innestående. Theslijckest har och Anders någon Landzskyldh af des Odels och Pantegodz inhämtat som hoos honom innestå: emedan TingsRätten honom befallat, samma Penningar att förwähra, och berörde Landzskyldder inhämta. Och som Magistraten i Strömstadh. honom tillskrefwet. att han hoos dem sigh infinna skulle att ifrån sigh Lefrera samma medel. så erbiuder han sigh nu här utj Rätten som honom anbefallat samma medel emottaga. dem att inlefrera. Men som Magistraten utj Strömstadh med det ringaste ordh icke der om corresponderat med TingsRätten. Ty Lärer Anders Helliesson dem hoos sigh behålla i godt förwahr till wijdare beskiedh här om gifwas kan.
Svensgård	Tanum	§ 40 S: dagh gaf Anders Pigg tillkiänna. att han hafwer uplåtit till bruukz och Bygslat till Gunnar Andersson på Swensgårdh i Tanumb des berörde Odelsgårdh Swensgårdh i Tanumb benämbdh. af 5/8 bestående. så att Gunnar utj 6 åhrs tijdh der sammastädes skall fåå sittande blifwa, warandes Bygslen uthräcknadh a 16 /: Smt T: a hwilken han jämppte Landszskylden skall åhrligen till Anders Andersson Pigg ricktigt erläggia. ----- <i>Aé: Målet står på sid 487-488.</i>
Tanum Tågeröd	Tanum Lur	§ 41. S: dagh framkommo för TingsRätten Gunnar Andersson i Tanumb och Christopher Hansson i Tågerudh i Luurs socken tillkiänna gifwandes. att de woro förehnade blefne. öfwer en twistigheet. som warit dem emillan beträffande det Gunnar påstådt. att Christopher skulle till honom halfwa hemmanet Tågerudh i Luur socken till besittande afstå och upplåta. emedan han såsom härkommin af broderen skall wara till asäters niutande dersammastädes fram om Christopher berättigadh. så snart som Christopher igenbekommo de Penningar. som han derpå uthlagt hade. Hwar öfwer de nu således blefwo förehnade. att alldenstundh Gunnar Längre blifwer qwarboende på Swensgårdh utj Tanumb. och behöfwer intet röra Christopher utj sin besittningh. så Lembnade Gunnar af en sijda berörde sin præntention. och undfick af Christopher 5 Rdr Courent. der emoth jämppte de penningar Christopher tillförenne uthlagt. Gunnar honom tillägnade all den rättigheet till och utj berörde gårdh som Gunnar der kunnat Competera och tillhöra. så att hädaneffter Christopher. ifrån hans klander och inspråk om säter på Tågerudh och Odelsrättigheet der utj. skulle wara Alldeles frijkalladh. hwilken förehningh på parternas begiäran till protocollet fördes. och Lageligen blef Confirmeradh
	<i>Olika längder mm redovisades</i>	§§ 42-45 <i>Aé: Här redovisades olika längder mm</i>

Uppbudh

Fåraby	Tanum	<i>Aé: Jag skriver huvudsakligen endast gårdens namn</i>	
Kalvö	Tanum	Fåraby	3 gen
Hogen u.	Tanum	Kalföön	3 gen
Långeby		Hougen under Långeby	3 gen
Bramseröd	Tanum	Bramsrudh	2 gen
Torp	Tanum	Torp	2 gen
Svensgård	Tanum	Swensgård i Tanumbs by i Tanums socken	2 gen
Raftötången	Tanum	Sid 492	
Tågeröd	Lur		
Folkestad	Skee	Dito uppwijste Anders Pigg ett Kiöpebref uthgifwet af handelsMannen Wäl:t Jöran Heidemark d: 11 Decemb: Ao 1705. der utj Heidemark för 33 dr 11 /: Sölft Mt hafwer honom försålt sin tredingh utj hemmanet Swensgårdh utj Tanumb. tillijcka med des Odelsrättigheet. som är den återstående Landzskylden derföre utj 8 år tillbaka: blef Altdersföre nu 1/3 utj Swensgårdh i Tanumb för Anders Pigg på	
Torgonö	Tjärnö	Raftetången uppbud	1 gen
Vik	Skee		
Ånneröd	Lur		
Hede	Tanum		

FORTSÄTTNING på uppbuden vid ting den 8-12 oktober 1706 i Hede.

Christopher i **Tågerudh** framkom för TingsRätten och bewijste med sahl: häradzhöfdingens Gustaf Farters och TingsRättens bref de Ao 1675 d: 29 Januarij huruledes hans sahl. Moderfader Anders Andersson i Tågerudh i Luur socken, hade till sin granne Jurdh Biörnsson Ibidem pantsatt 1/3 af des bruuk och Odels Jordh utj des halfwa gårdh Tågerudh för 40 Rdr Courrent eller 60 dr Smt. Ytterligare bewijste han medh TingsRättens bref af d: 3 Junij 1681, huruledes sahl: Anders Andersson i Tågerudh uppburit 9 Rdr af Christophers sahl: fader Hans Christophersson och derföre Odel sålldt honom des Odelsjordh och dehl utj Tågerudh har och uppburit af honom samma gångh 18 Rdr, och derföre pantsatt honom den Jordh som han tillförenne af sina syskonne sigh tillpantat hade. Der näst betygade Christopher medh TingsRättens bref de Ao 1689 d: 25, 26 och 27 Novemb:r, huruledes Pijgans Runou Ollssdotters i **Folkestadh** förmyndare Engebrickt Haraldsson i **Torgunne** uthlagt 56 Rdr, hwarföre hans fader Hans Christophersson Lembnad förmyndaren panträttigheet på halfwa Tågerudhz gårdh: Hafwandes hans fader med 40 Rdr af desse 56. Löst ifrån Jurdh Biörnsson den trediedehl utj halfwa gården Tågerudh, som sahl: Anders Andersson 1675 till honom uthsatt hade: och de andra 16 Rdr behållets sahl. Hans Christophersson till annan sin nytta. I Lijcka måtto bewijste Christopher medh häradzskrifwarens Wälbetrodde Jonas Erichssons på Mantalsskrifningen Ao 1697 d: 11 Martij utj **Wijk** hållin till Christopher Hansson gifne attest, att Engebrickt Taraldsson i Torgunnö, hade tillstådt det Christopher Hansson i Tågerudh, har betalt de förberörde 56 Rdr med des Ränta, som hans sahl: fader Hans Christophersson af des stiuftotter Runno Lånt hade, hwilka han Lefrerat till hennès Man Hans Pehrsson i **Ånnerudh**. Föruttan dätta bewijste Christopher med en af förr dätta häradzhöfdingen Anders Böriesson på Tinget i **Heede** d: 10 Junij 1697 författat skriffit som war skrifwen under den Ao 1693 d: 5 Junij upprättade registreringh effter sahl: Hans Christophersson i Tågerudh, det Christopher uthlagt 24 dr 5 /: Smt till sin sahl. faders Creditorer, hwilka 24 dr 5 /: Smt skulle honom effter det brefwetz innehålldh utj Jorden komma till godo och såsom han således hade på halfwa gården i Tågerudh uthlagt effter desse bref 108 dr 5 öre Smt. Ty begiärte han att des sahl: faders och Moders Jordh utj Tågerudh a 9½ sättungh Ibidem, effter TingsRättens bref af d: 25, 26 och 27 November 1699, som skall skylldetahlet utwijssa, måtte för honom upbudin blifwa. Hwilket i Krafft af 7 Cap: Jordebalken LandzLagen Tings Rätten för skiähligt fant honom bejaaka. blef fördenskuuld 9½ sättungar skylldh utj Tågerudh för Christopher Hansson Ibidem nu upb.

I gen

Dock förbehålles sahl: Wättle Jurdssoons barn i Tågerudh medh Christopher Hanson om den halfwa sättungen att fåå deras twistigheet uthföra, innan der å något wijdare Lagfahrande måå skiee.

Således som föreskrifwet finnes, utj dhe 3ne föregående Tanums häradz protocoll, wara agerat, tahlat och swarat, wittnadt, ransaakat befunnit, sententierat och dömbdt, betygar underteknadh medh mitt nampns och Sigills undersättiande. Actum Ao loco et tempore ut Supra

Gudmundus Nordhbergh
(Små rester av ett sigill)

Uppbudh

Aé: Jag skriver huvudsakligen endast gårdens namn

Fåårby	3 gen
Kalföön	3 gen
Hougen under Långeby	3 gen
Bramsruddh	2 gen
Torp	2 gen
Swensgård i Tanumbs by i Tanums socken	2 gen
Sid 492	

Dito uppwijste Anders Pigg ett Kiöpebref uthgifwet af handelsMannen Wäl:t Jöran Heidemark d: 11 Decemb: Ao 1705, der utj Heidemark för 33 dr 11 /: Sölf Mt hafwer honom försålt sin tredingh utj hemmanet Swensgårdh utj Tanumb, tillijcka med des Odelsrättigheet, som är den återstående Landzskyllden derföre utj 8 åhr tillbaka: blef Altderföre nu 1/3 utj Swensgårdh i Tanumb för Anders Pigg på Rafftetången uppbud

1 gen

Nys. 25

Christopher i Tågerudh framkom för TingsRätten och bewijste med sahl: häradzhöfdingens Gustaf Farters och TingsRättens bref de Ao 1675 d: 29 Januarij huruledes hans sahl. Moderfader Anders Andersson i Tågerudh i Luur socken, hade till sin granne Jurdh Biörnsson Ibidem pantsatt 1/3 af des bruuk och Odels Jordh utj des halfwa gårdh Tågerudh för 40 Rdr Courrent eller 60 dr Smt. Ytterligare bewijste han medh TingsRättens bref af d: 3 Junij 1681, huruledes sahl: Anders Andersson i Tågerudh uppburit 9 Rdr af Christophers sahl: fader Hans Christophersson och derföre Odel sålldt honom des Odelsjordh och dehl utj Tågerudh har och uppburit af honom samma gångh 18 Rdr, och derföre pantsatt honom den Jordh

Sid 493

Jordh som han tillförenne af sina syskonne sigh tillpantat hade. Der näst betygade Christopher medh TingsRättens bref de Ao 1689 d: 25, 26 och 27 Novemb:r, huruledes Pijgans Runou Ollssdotters i Folkestadh förmyndare Engebrickt Haraldsson i Torgunne uthlagt 56 Rdr, hwarföre hans fader Hans Christophersson Lembnad förmyndaren panträttigheet på halfwa Tågerudhz gårdh: Hafwandes hans fader med 40 Rdr af desse 56, Löst ifrån Jurdh Biörnsson den trediedehl utj halfwa gården Tågerudh, som sahl: Anders Andersson 1675 till honom uthsatt hade; och de andra 16 Rdr behållets sahl. Hans Christophersson till annan sin nytta. I Lijcka måtto bewijste Christopher medh häradzskrifwarens Wälbetrodde Jonas Erichssons på Mantalsskrifningen Ao 1697 d: 11 Martij utj Wijk hållin till Christopher Hansson gifne attest, att Engebrickt Taraldsson i Torgunnö, hade tillstådt det Christopher Hansson i Tågerudh, har betalt de förberörde 56 Rdr med des Ränta, som hans sahl: fader Hans Christophersson af des stiuftotter Runno Lånt hade, hwilka han Lefrerat till hennes Man Hans Pehrsson i Ånnerudh. Föruttan dätta bewijste Christopher med en af förr dätta häradzhöfdingen Anders Böriesson

Sid 494

sson på Tinget i Heede d: 10 Junij 1697 författat skriffit som war skrifwen under den Ao 1693 d: 5 Junij upprättade registreringh effter sahl: Hans Christophersson i Tågerudh, det Christopher uthlagt 24 dr 5 /: Smt till sin sahl. faders Creditorer, hwilka 24 dr 5 /: Smt skulle honom effter det brefwetz innehålldh utj Jorden komma till godo och såsom han således hade på halfwa gården i Tågerudh uthlagt effter desse bref 108 dr 5 öre Smt, Ty begiärte han att des sahl: faders och Moders Jordh utj Tågerudh a 9½ sättungh Ibidem, effter TingsRättens bref af d: 25, 26 och 27 November 1699, som skall skylldetahlet utwijssa, måtte för honom upbudin blifwa. Hwilket i Krafft af 7 Cap: Jordebalken LandzLagen Tings Rätten för skiähligt fant honom bejaaka. blef fördenskulld 9½ sättungar skyllldh utj Tågerudh för Christopher Hansson Ibidem nu upb. 1 gen

Dock förbehålles sahl: Wättele Jurdssons barn i Tågerudh medh Christopher Hanson om den halfwa sättungen att fåå deras twistigheet uthföra, innan der å något wijdare Lagfahrande måå skiee.

Således som föreskrifwet finnes, utj dhe 3ne föregående Tanums häradz protocoll, wara agerat, tahlat och swarat, wittnadt, ransaakat befunnit, sententierat och dömbdt, betygat undertecknadh medh mitt nampons och Sigills undersättiande. Actum Ao loco et tempore ut Supra

Gudmundus Nordhbergh
(Små rester av ett sigill)

Sid 495

Aé: Här finns saköreslängden

Sid 496

Aé: Här finns längd över siättepenningen

*SE MER OM
FIRGEBRICHT
I DENNEN 1699 sid 17*

Från A1a:11

Protokollföreläggaren har utsatt målnummer.

TANUM

Anno 1707 d: 7. 8. och 9. Octobris, höltz ordinarie Laga Tingh medh Allmogen af Thanumbs Häradt på wanligh Tingstadh Giästgifwaregården Heedhe, Närwarande Crononess Befallndningzman öfwer Norrwijskans Fögderie Wällbet de Bengdt Månsson, Sampt dhe flere aff Häraderens Eedhswurne och Troowärdige Nämndemän som woro;

Aff Thanumbz Häradh;
Hans Bryngilsson i Sämb
Gude Erichsson i Huggeby
Oluf Jonsson i Lyngbytorpet
Simmon Olufsson i Karleby
Jurdh Pehrsson i Guhrsöddh
Anders Hansson i Hougar

Aff Wätte Häradh;
Hans Simonsson på Sältern
Hans Michilsson på Runö
John Larsson i Kollekindh
Anders Ifwersson i Kroeken
Oluf Jonsson i Sundhby
Halfwor Assmundss: i Lommeland

-----26 mål och några uppbud-----

UTDRAG

*Ingemar Lantz har skrivit av hela protokollet.
Se mitt gårdsregister för hans material.*

Kil	Lur	1
Hessland	Lur	S:d: Anklagade Länztzmannen Wäll e Swen Swensson hustru Marta Olufzdatter i
Holma	Skee	Kijhl , sampt drängen Swen Mattisson i Hesslandh , ifrån Luur socken, för något
strand		dhem emillan på Söndagen effter nästa Bönedag föröfwat slagzmåhl iämpwäll för
Ånneröd	Lur	dett Marta samma Bönedagh öfwerfallit bem te Swen i Hesslandh, medh några
Vassby	Lur	otijdige ordh; påståendes Länztzmannen dhe mägge blifwe derföre Lagl: ansedde;
		drängen Swän Beklagade, det hustru Marte honom beskyllt att hafwa tubbat hennas
		Tienstepijga ifrån henne: och medh dhen Pijgan haftt Sammanwahru i Skougen,
		dock tilläggier hon äij dhem, att hafwa begånget något bijläger medh hwarandra.
		Marta kunde nu på tillfrågan wijssa något skiähl till bestyrckiande deraf att drängen
		Swen, hennes pijga bordt Tubbat wijdare än såssom Swen, fölgdt sin egen syster
		Anna Mattisdatter åth gräntzen, så har hon och präsummerat honom hafwa wijdh
		detta tillfället dett giordt, och Wärrkställt, att hennes pijga gåt uthur sin tienst.
		Elliest beklagar Marte som skulle hon ware medh slag uti sin egne gårdh af Swen
		öfwerfallin dher uppå Swen sigh förklarade, att han en Sundagh emot afftonen, sätt
		sigh på sin häst, Rijdet till Kijhl, att effterfråga, om hustru Marta wille tillstå, dett
		han angifwet at hon pijgan bordt Tubbat, hwarföre då han till Kijhl Kom, och
		derom befrågat Martta, haf r hon hunum illa bemöt, och slag af een stör gifwet, så
		att han wardt förordsakat, sig defendera, och fördenskull steegh af sin häst, och
		stötte ell: Tryckt till Marta, så att hon föll öfwerända i een Rijshough derest hustru
		Marta sigh stööt de såår hon fått i hufwudet, Lars Nillsson huussman på
		Hollmestrandh och drängen Hanss Joensson i Åhneröddh ; Betygade at Marta på
		een Bönedagh i Hässlandh, beskyllt Swen Matzsson, at hafwa bordt tubbat hennes
		pijga, och beledhsagat hennar åth Noriet, Marta beropade sigh på Hans Olufssons i
		Kijhls betygande, såssom den derom detta måhl, skall hafwa bästa kundhskapen,
		sampt och anhålet, at Pijgan hwilcken hoos hennar tillförenne Tient, men sin
		Tienst afwijcket och nu skall Tienna i Bullerens Häradt, hoos Tullaren wijdh
		Wassböe , må framhafwas och meedhlertijdh, at medh Saacken må hafwa anstånd
		hwarom och Swen i Hässlandh anhölt, och såssom genom bemte 2ne Pehrssöhnens
		afhörande, tingz Rätten förmodehligen kan om Sackens Rätta sammanhang,
		Säkrare kundskaph bekomma, så Disficerades detta måhl till ett Lagh Lijckmähtigt
		afgjörande till nästa tingh då Länztzman n som sigh jämbwäll dertill ärbödh haf r att
		framskaffa dem till wittnes åberoopande pijgan, med de flere förber de Pehrssöner.

förbudh komma att hemmas Alltfördenskull, som Nämnden betygade dätt han af sine grannar i mångehända måtto stoort intrångh Lijder. Blef här medh förb^{de} Hålckebodahlens grannar förbuudet, alt timber och Weddehugge, medh mehra dylijckt widh 3 marks Smt plicht för hwart Lass som uten ägarens Låf och minne kan huggas och afhämtas ifrån Holckedahlens skough och marck. Sammaledes warde och åboerna, på Röö, Slöön och Lundz Ödegårdh förmente att härefter sigh afhålla ifrån beetande på Holckedahls ägendomb och utmarck, så Kiärt dhem må wara att undfly dhen plicht, som i wijdrigh handelsse kan påföllja, åliggandes Bryngill att Låta detta förbudh å Kyrckiwallen, wederbörander förelässa, så framt det sin fulla krafft och vigeur hafwa skall.

Sid. 125

§ 7

S:d: Såssom Christen Halfwardsson i Trija?? ey Kunntat ifrågåå, att iu han i föllie af sin 1707 d: 4 Januarij utgifne obligation, är till Oluf Taralsson i Tågeröodh, och des Broder Oluf i Slöön, skyldigh femb Rdr 8 /. Smt för deras Sahl. Moders Odels jordh i Ånneröodh och Luur Socken, så blef och Christen af TingzRätten dömbder samma 5 dr 8 /. Smt medh dett forderligaste åt Oluf Taralsson ärläggie och Betahla, sampt desutan att honom förnööija för stämningz och dombz utlöösande å 24 /. Smt.

Nys. 31

§ 8

S:d: Beswärade Hans Tohrsson i Bodahl med des Broder Oluf i Gååsholt och Hougdaals Socken å egne och sine Samptel: Syskons wagnar, sigh öf sine Moderbroder Oluf och Rear Erikssöner i Norrby, sampt Anders Erikzson i Skougar, som skulle deres Sahl: Moder Ingridh Erikzdotter i Boodahlen, wara wijdh Odellsjordz arfskiffat, efter deras Sahl: föräldrar förfördehlat, emedan Swarandⁿ sine Lutter utj frälsse Hemanet? Norby och Skougar, men Kiärand^s Sahl: Moder deremot des arfzLutt tillagder blif:t utj Söörbuar, i Skie Socken, hwilcken gårdh så swagh skall wara att de kunna den föryttra till någon fördell OSV

Målet avslutas på sid 127.

§ 9

Ett mål, där ovannämnda Oluf och Rear Erickzsöner i Norby ingiver ett dokument från 1656 "hwarmed de intygade huru deras Sahl: Fader Erick Olufsson i Norby, af sin Broder Sahl. Anons i Skafwerödhz barn constituerade förmyndare och fader Broder Ifwer Olufsson i Norby sigh förpantat samma pupillers effter deras sahl: farfader Oluf i Sundby arfftel. tillfalldne Siu Sättingar skyldh i Norby" OSV

Sid 128

§ 10

S:d: Fordrade Söfren Wettleson i Höstadh, medh des Swåger Söfren Olufz sohn på Nödhön 1mo af Oluf Joensson i Sundby 2 dr 26 /. Smt 2do af Hans Simmonsson i Sälten 1 d: 16:/: Smt 3^{io} af Lars Hindrickzsson i Skougelijhn 1 dr Smt; hwilcka penningar Kiärand^{na} påståå Sahl: Marit Rearsdotter, som till man hafft Jacob i Rählen, uprättat dock ounderskrefwet skiffesbref sampt en öf Hans i Sälten 1683 d: 18 Junij af Jacob i Rählen ärhållen domb sigh böre tillkomma: Swarand^{na} Oluf i Sundby, Hans i Sälten och

⊗ Dombok 1685
Går: TARAL OLUFSSON i Slöön † 11-1-1719 - 80 år (1639)
FATH. ⊗ † 1683 ENL. DOMBOKEN
S. A. H. H. VAR SRYMBE till SONEN OLUF i TÅGERÖD (SÖN) ~~1719~~
HON RÖDE ODEL i TÅGERÖD (Dombok 1708-1719/3)
NÄMND JER ANNA 7 LUGGDOMER 12
1707 Dombok Wätte härad
⊗ 1: A. H. RÖDE ODEL i ÅNNERÖD, LUUR
NÄMND 2: OLUFSSON DOMB. 1694/2.

1708

infinnandes sig ingen av släkten odels eller bördemännen till att upptaga samma 1/4 bruk och rusthåll utur ödesmålet, havandes ej heller nämndemannen Assmund Knutsson uti Säm i Bullarens härad, som haver haft någon fordran hos Björn uti Rör, som ifrån rusthållet avrymde sig om dess besättande med åbo velat varda, utan fast mera sig därifrån av sagt, att söka vilja för samma fordring, den som rusthållet utur ödesmålet upptagandes varder, begärdes allt därför att denna 1/4 uti Rör som är odel, måtte för kungl. M. och kronans återstäder, som till rusthållet anslagen äro uppjudna bliva, allt därför blev nu samma 1/4 uti Rör efter nr 27 p. Ut i kungl. M. husesyns förordning, odels männen till igenlösande, för kungl. M. och kronan uppjud. I gängen.

Sjättepenninglängd

Tanums häradsting i Hede d. 20, 21 och 22 januari	dal		
Drängen Assmund Olofsson benämnd vistandes i Norget erlade till kronos länsman välb. Sven Svensson i sjättepenningf av någon moderne arv 42 dal. Smt varav belöps	7		
Summa	7		

Saköreslängd

Tanums häradsting i Hede d. 20, 21, 22 januari	konung en	mål s ä g a n d e	h ä r a d e t	H ä r a d s f.	k y r k a n	Summa

Jonh Olofsson i Kyrkoryk. pliktär för överdaglig skjutande om sabbaten.					5	5	Tanums kyrka	
Dito sakfallades John i Kyrkoryd för ett slag han givit Jacob i Vitevall.	8	8	4	4		2	Länsman Sven Svensson malsägande	
Nock för ett slag på Jören Persson i Rungstung.	8	8	4	4		4	Länsman Sven Svensson malsägande	
Olof Jonsson i Tyft pliktär för överdaglig skjutande om sabbatsdagen					5	5	Tanums kyrka	
Margareta i Kil pliktär för det hon beskytt Sven Mattsson i Hesseländ att hava borttubbat hennes piga utur sin tjänst.	8	8	4	4		2	Länsman Sven Svensson malsägande	
Sven Mattsson i Hesseländ pliktär för det han slagit Margareta i Kil.	1	1	8	8	1	1	Länsman Sven Svensson malsägande.	
Summa	1	8	1	8	2	2	1	2

Anno 1708 d. 4, 5 och 6 maj hölls ordinarie laga ting med allmogen av Tanums härad å rätta tingstad gästgivargården Hede, närvarandes kronans befallninghav. Av Norrvikens fögderi välb. Bengt Månsson, samt häradernas edsvurne och trovärdige nämndem. som voro

av Tanums härad av Vette härad
Gude Eriksson i Håkeby Hans Simonsson i Sälten
Hans Bryngelsson i Säm Jon Larsson i Kollekind
Olof Jonsson i Ljungbytorp Anders Ivarsson i Kroken
Simon Olofsson i Kalleby Olof Jonsson i Sundby
Jurd Persson i Gurseröd Halvard Asmundsson i
Anders Hansson i Hogar Lommeland
Hans Mickelsson i Rundö
verättas vara sjuk.

Samma dag sedan tingspredikningen uti Tanums kyrka var hållen och tingsfreden på vanligt sätt utlyst, förhandlades efterskrivne mål och ärender.

§1

Samma dag upplästes kungl. m. allernådigste placat, angående hämmande av övervåld och röveri på strandade och förolyckade farkoster de anno 1697 d. 6 decemb., sammaledes dess kungl. Majt. Allernådigste placat angående de anno 1690 d. 10 november angående skogseldars förekommande. I lika måtto upplästes hans excellens högvälb. hr. baron, guvernörens och amiralens publikation de anno 1708 d. 10 mars, angående det intet oenrollerat sjömanskap, må på konferdiskeppen brukas. Sammaledes upplästes kungl. m. allernådigste förordning om tjänstefolk och legohjon de anno 1686 d. 23 november. Item kgl. m. allernådigste skogsordning de anno 1664 d. 22 aug. och förmantes allmogen dessa kgl. m. förordningar, med all underdånigste vördnad och hörsamhet, att efterleva. Item kgl. m. placat barnamord angående de anno 1681.

§2

Samma dag föredrog länsman välb. Sven Svensson klagomålet mot åtskilliga av åborna uti Lurs socken, angående det de emot hans excellens högvälb. Hr. baron guvernörens och amiralens Siöblads resolution och förbud de anno 1705 d. 12 september hava mera huggit av last på deras skogar till salu, än demär tillåtit och deras hemman kunna tillåta. Och

namngåvos först Siverbos borna SiulGulbrandsson, Vettle Johansson, Peder Olofsson, och Jöns Olofsson vilka tillstodo sitt efter länsmans angivande huggit 5 tolfte 20 fots bjälkar, juffer? 8 tolfte a 24 och 20 fot, nock små sparrar litet större än stor av lika längd a 2 tolfte. Svaranderna föredrogo tillderas befrielse detta till svars, att dem tillåtes uti högbemälte hans excellens repartition hugga 6 tolfte husetimmer 2 famnar saltved och 4 famnar brännved. Och såsom de alls intet hustimmer nästförlidna år hava huggit så förmente de sig befogade varit detta uti dess ställe att hugga, därtill med berättade Siverbo borna att de tillika med Tågeröd, Åneröd och Småris supplierat hans excellens högvälb. Hr baron guvernören och amiralen Siöblad anno 1706 d.10 aug. att dem måtte tillåtas något rundligare hugga, än uti repartitionen? finnes dem tillåtit, emedan deras skog är ymnig, vilken supplik igenom hans excellens resol. De dato d.10 aug. 1704 är till undertecknad härads hövdingens och kronobefallningsmans samt nämndens och skogvaktarens berättelse remitterad därpå sedan hans excellens sedermer nådigt resolvera ville. Av tingsrätten kunde någon tillåtelse intet uppvisas, till detta Siverbobornas huggande.

Skattehemmanet Vassby åbor Nils Albrektsson, och Jon Olofsson måste och på länsmans anklagande tillstå sig huggit 1 tolt 20 fots bjälkar, 4 tolfte juffer, där de likväl intet tillstånd hava att något hugga, till salu. Dessa ursäktade sig hava huggit bjälkarna uti Skackestad skogen, och haft lov därtill av Esbjörn och Hans Grim uti Skackestad. Av tingsrätten hade dessa ej heller tillåtelse något att hugga.

Skattehemmanet Björnims jordägare Tol och Gunnar anklagades i lika måtto och måste tillstå det de 20 fot bjälkar 2½ tolt denna vinter huggit och utkört hava. De 2 tolfterna berättade de sig huggit uti Skrammestad skogen på Bryngels och Torsternas tillåtelse för betalning. Nock ½ tolt på Torgerlunds egendom det åbon Jacob dem tillåtit, men Skrammestads borna befinnes uti repartitionen ej hava lov hugga något tillsalu. Tore uti Björnim tillstod sig huggit 2 tolfte juffer och entolt sparrar, men sade sig huggit detta uti deles mötet, emellan Amunderöd och Björnim och det på Amunderöds bornas näml. Christens och änkas loven och tillåtelse. Men kunde dock omsider icke ifrågå, att han huggit största delen på Björnims sida. Björnim eller Amunderöd hava uti repartitionen icke lov och tillstånd att hugga något till salu. Tillåtelse av tingsrätten hade ingendera av dessa till detta huggandet att visa. 1/4 skattehemmanet

Amdals åbo jordägaren Nils Uddssons må Anders tillstod sig huggit till salu 1½ tolt 20 fots bjälkar och ½ tolt sparrar, på detta hemmaet skog är tillåtet uti repartitionen 1 tolt timmer att hugga. Av vilken sort de detta året alls intet huggit, utan detta dess ställe, något

tillstånd av tingsrätten kunde häröver ej heller av honom uppvisas.

På 1/4 krono och skattehemmanet Ranebos ågor hade åbon Olof Nilsson, som är jordägarnas av ½ hemmanet Nils Uddssons son efter eget tillstånd huggit bjälkar 1½ tolt a 20 fot, och sparrar ½ tolt a 20 fot, detta hemmanets åbor hava uti repartitionen tillstånd på dess skog 2 tolfte husetimmer att hugga, men av den sorten är intet huggit detta år. Tillstånd av tingsrätten hade han intet begärt eller därtill lov undfått. Kronohemmanet Varebackas åbo Vettle vedergick att han hade huggit juffer 10 tolfte, men uti repartitionen hade det hemmanets åbo intet tillstånd något att hugga till salu. Åbon beklagade det hava skett av hans armod och stora trångmål, och bad om förskoning.

Åborna på ½ skattehemmanet Nygård halvt krono och halvt skatte Amund och sal. Olofs arvingar, måste och tillstå sig huggit och utkört detta året 4 tolfte bjälkar a 20 fot. Dessa hava lov att hugga 4 tolfte husetimmer, men detta året är av den sorten intet huggit, som de förmena dem kunna ursäktas, helst de på förledne år alls intet huggit, hade varken last eller timmer, som och ej heller kunde dem överbevisas.

Skattehemmanet Gissleröds åbo lejländingar Olof Olsson, Anders Hansson, Hans Nilsson och änkan Barbro, av vilka de 2^{ne} förstnämnda voro tillstådes kunde ej neka, att de huggit 8 tolfte 20 och 22 fots juffer uti Gissleröds skog med jordägarnas minne, dock hava ej Gissleröd lov att hugga mer än 4 famnar till saltved och 2 famnar till brännved till salu. Tingsrättens lov och tillstånd hertill hade de ej sig att åberopa.

1/4 skattehemmanet Granneröds åbo och pantningsman Anders Austensson vedergick sig huggit 2 tolfte 20 fot bjälkar och juffer 1½ tolt. Beklagade sig detta blivit förorsakat till att göra av dess armod och stora olycka på hästar och kreatur. Har lov tillatt hugga 1 tolt husetimmer och 1 famn saltved av vilkensort han detta året alls intet huggit haver. Tingsrättens tillåtelse hade han intet att uppvisa eller sig att åberopa.

Kronohemmanet Kitteröd 1/4 åbo Peder tillstod sig huggit 4 tolfte 20 fots juffer. Nock haver han tillåtit husmans åbor Hellge och Lars 10 trän till 12 fot, men detta hemmanets åbo är uti repartitionen icke tillåten hugga något till salu. Hade ej heller tingsrättens lov sig att åberopa.

Skattehemmanet Hästums åbor Helge Olsson och Lars Persson boende på 1/3 ibidem vardera Erik Jonsson och Anders Hansson båtsmannar bäge tillhopa brukades 1/3 ibidem, tillstodo sig huggit 9 tolfte furulast, juffer 9 tolt, nock båtsmanshustrun Mari 4 tolfte juffer a 12 fot. Detta hemmanet hade uti repartitionen intet lov att hugga något till salu och ej heller tingsrättens tillåtelse här uppå.

Kronohemmanet Lilla Hästum $\frac{1}{2}$ hemman förmedlat, dess åbor Peder Torkelsson och Hans Jönsson tillstod sig huggit $6\frac{1}{2}$ tolt 12 fot. Ut i repartitionen är dem icke tillåtet något till salu att hugga. Tingsrättens lov och minne hade de ej heller att visa.

Svenseröd skatte $\frac{1}{4}$ åbon och lejländdingen Olof Andersson måste vedgå sig huggit juffer och sparar 4 tolt. Haver ut i repartitionen allenast lov 1 tolt hustimmer att hugga till salu., det han dock i år ike huggit.

$\frac{1}{2}$ hemmanet Tormoseröd skatte, dess åbo Per Nilsson var nu sjuk och kunde för den skull ej komparera, angavs för 3 tolt bjälkar och 3 tolt juffer.

Kronohemmanet Taranderöd medlat till $\frac{3}{4}$, dess åbor Jon Hansson och Jacob Bryngelsson, vederingo sig huggit 4 tolt juffer a 24 och 20 fot till salu, men ut i repartitionen består dem intet att hugga till salu utom 3 famnar bränneved. Dessa hade ej tingsrättens tillåtelse att sig åberopa. De beklagade hemmanets sumlighet? Och deras stora armod.

Prästehemmanet Elofseröd $\frac{1}{2}$ dess åbor Halvards Bryngelsson och Assmund Andersson tillstodo sig huggit 4 tolt juffer vardera a 24 och 20 fot till salu. Dock var denna ej tillåtet annat än 3 famnar bränneved i repartitionen att hugga. Dessa hade och utan tingsrättens tillstånd sådant förövat.

Skattehemmanet $\frac{1}{4}$ Gubberöd dess åbo Nils Larsson kändes därvid att han till salu 3 tolt juffer a 20 fot framfört till stranden, men beklagade sin fattigdom, och sade sig tigt av andra sina grannars skogar dessa trä, på det han ut i sin stora fattigdom skulle sina utlagor kunna erlägga. Nämnden besannade att slika trän icke finns i Gubberöds skogen. Ut i repartitionen för honom intet tillstånd något hugga tillsalu och ej heller har han haft tingsrättens tillåtelse därtill. En carolin eller 2 m smt haver en tolt juffer gullit. En tolt 20 fots bjälkar a 3 daler smt. Tolv fotarna gälla 12 s smt tolt. Små sparrar kan säljas för 12 s smt ett tjog. Resolutio: Tingsrätten finner saken om det förövalde skogshugget av åtskilliga ut i Lurs socken, så väl på krono som skattehemmanen befintliga åbor, av sådan beskaffenhet, att tingsrätten skattar för en nödvändigt hans excellens högvälb. Hr baron guvernören och amiralen Siöbladh ödmjukeligen referera huru med denna saken förevetter, innan som tingsrätten sig däruti till doms utlåta kan. För den skull bliver denna saken till nästa ting deffererat och uppskjuten.

§3

Samma dag föredrog länsmannen välb. Sven Svensson klagomål emot 4 drängar näml. Erik Simonsson ut i Hede nu för tiden tjänande, Anders Olofsson ut i Klöveröd i Lurs socken nu på Strömstad tillhållande, varandes antagen på tulljakten för båtsman, Johannes Olofsson månadstjänare, nu ut i Tanam tjänande, och

piltens Hans Hansson nu ut i Knäm vistande, för det de hava nästförlidne vårtid varit på flykten velat olovandes bortrymma utur riket. Sammaledes tilltalade han och deras husbönder, för det de haft kunskap av deras uppsåt, och att det icke allenast förtigat, utan mera förfordat. Hans Christophersson i Ek berättade han att Erik Simonsson hade tjänat. Han var nu sjuk och ej komparera kunde, men honom ursäktade länsmannen emedan det berättas att nämndemannen Anders Hansson i Hogar, att han hos honom angivet, det dessa 4 förberörde ärnade sig att fly. Olof Amundsson i Torbal som varit Johannes husbonde, anklagades för det han hade kunskap om sin drängs uppsåt att hemligen sticka sig undan och bort fly av riket. Johannes kunde ej neka, att då han var ut i hans bröd, hade han det uppsåtet till att fly av riket, men föregav att han ärnat sig försöka tillsjöss, efter han var månadstjänare och att han haft ut i tankarna att redeligen komma inuti riket igen. Han nekade ej det hans husbonde om sådan dess intention hade vetskap. Olof Amundsson var nu intet tillstådes utan berättades vara sjuk, som och ut i sanning befanns. Än anklagade länsmannen uppå drängen Anders Olofsson i Klöveröd, för det han hade fört dessa 4 drängar och deras saker med häst till Norr Galtö och alltså hade vetskap om deras förehavande. Anders ursäktade sig att han intet var hemma utan borta i Skee socken hos sin fader när dessa ut i hans hus fingo häst. Dock kunde han ej neka, att visste av dess styvsons förehavande och att han hade på de 3 år tillförne övertalat honom därifrån. Men nu stod det icke till att hos honom förstå. Dock sade han sig ej förstått eller vetat, att giva sådan på vederbörlig ort tillkänna. Erik i Knäm hos vilken piltens Hans Hansson hade tjänat, förklarade sig på länsmannens anklagan att han skulle vetat av piltens Hans Hanssons rymmande, således, att han icke haft kunskap därom, ej heller därav vetat det ringaste, ty piltens hade gått ifrån honom till sin fader Hans Räf en husman på Arendal, sedan han hade uttjant, och när piltens dit kom, gick han samma dag bort till de andra, och följde med dem sin väg, som han sedan förnam. Hans broder Joen som då tjänade ut i Sögård hos Hans, kom till honom Hans och talte med honom, och följde honom bort, men varom de taltes vid, vet han intet. Hans Räfs hustru Ingrid Hansdotter framkom och tillstod, att piltens fader hade kunskap om denna, sin sons uppsåt, och sade att hade ärnat sig åt Drammen, att där undfå något, emedan hennes syster som där bor skickat henne bud, att hon ville sända sin syster något tillhjälp. Bad och att denna hennes unga sons oförstånd måtte tillgivas, emedan han ej var mer än 15 år. Piltens bekände och själv, att hans broder Joen hade kommit till honom ifrån Sögård, med bud, att fortskynda resantill de andra 3^{ne}. Erik Simonsson tillstod att han och de andra 3^{ne} hade redan i vintras varit hos Tarall på

infinnandes sig ingen av släkten odels eller bördemännen till att upptaga samma 1/4 bruk och rusthåll utur ödesmålet, havandes ej heller nämndemannen Assmund Knutsson uti Säm i Bullarens härad, som haver haft någon fordran hos Björn uti Rör, som ifrån rusthållet avrymde sig om dess besättande med åbo velat varda, utan fast mera sig därifrån av sagt, att söka vilja för samma fordring, den somrusthållet utur ödesmålet upptagandes varder, begärdes allt därför att denna 1/4 uti Rör som är odel, måtte för kungl. M.och kronans återstäder, som till rusthållet anslagen äro uppjudna bliva, allt därför blev nu samma 1/4 uti Rör efter nr 27 p. Ut i kungl. M.husesyns förordning,odels männen till igenlösande, för kungl. M.och kronan uppjud. 1 gången.

Sjättepenningsslängd

Tanums häradsting iHede d. 20,21 och 22 januari	dal		
Drängen Assmund Olofsson benämnd vistandes i Norget erlade till kronos länsman välb. Sven Svensson i sjättepenningf av någon möderne arv 42 dal. Smt varav belöps	7		
Summa	7		

Saköreslängd

Tanums häradsting i Hede d.20.21.22 januari	kon ung en	mal säga nde	lära det	Hära dsf.	k y r k a n	Summa

Jonh Olofsson i Kyrkoryk, pliktat för överdadtigt skjutande om sabbaten						5	5	Tanums kyrka			
Dito sakfaldes John i Kyrkoryk för ett slag han givit Jacob i Vitevall.	8	8	4	4		2	4	Länsman Sven Stensson målsägande.			
Nock för ett slag på Jören Persson i Rungstung.	8	8	4	4		2	4	Länsman Sven Stensson målsägande.			
Olof Jonsson i Tyft pliktat för överdadtigt skjutande om sabbatsdagen.						5	5	Tanums kyrka			
Margareta i Kil pliktat för det hon beskytt Sven Mattsson i Hessland att hava borttubbat hennes piga utur sin tjänst.	8	8	4	4		2	4	Länsman Sven Stensson målsägande.			
Sven Mattsson i Hessland pliktat för det han slagit Margareta i Kil.	1	1	8	8	1	1	6	LänsmanSven Stenssonmålsägande.			
Summa	1	8	1	8	2	2	1	1	2	3	4

Anno 1708 d. 4,5 och6 maj hölls ordinarie laga ting med allmogen av Tanums härad å rätta tingstad gästgivargården Hede, närvarandes kronans befallninghav. Av Norrvikens fögderi välb.Bengt Månsson, samt häradernas edsvurne och trovärdige nämndem.som voro
av Tanums härad
Gude Eriksson i Håkeby
Hans Bryngelsson i Säm
Olof Jonsson i Ljungbytorp
Simon Olofsson i Kalleby
Jurd Persson i Gurseröd
Anders Hansson i Hogar
av Vette härad
Hans Simonsson i Sälten
JonLarsson i Kollekind
Anders Ivarsson i Kroken
Olof Jonsson i Sundby
Halvard Asmundsson i Lommeland
Hans Mickelsson i Rundö
verättas vara sjuk.

Samma dag sedan tingspredikningen uti Tanums kyrka var hållen och tingsfreden på vanligt sätt utlyst, förhandlades efterskrivne mål och ärender.

§1
Samma dag upplästes kungl.m. allernådigste placat, angående hämmande av övervåld och röveri påde strandade och förolyckade farkoster de anno 1697 d. 6 decemb., sammaledes dess kungl. Majt. Allernådigste placat angående de anno 1690 d. 10 november angående skogseldars förekommande .I lika måtto upplystes hans excellens högvälb.hr baron , guvernörens och amiralens publikation de anno 1708 d.10 mars , angående det intet oenrollerat sjömanskap, må på konferdiskeppen brukas.Sammaledes upplästes kungl. m.allnådigste förordning omtjänstefolk och legohjon de anno 1686 d.23 november. Itemkgl.m. allnådigste skogsordning de anno 1664 d.22 aug.och förmantes allmogen dessa kgl.m. förordningar ,med all underdånigste vördnad och hörsamhet, att efterleva. Item kgl.m. placat barnamord angående de annoi 1681.

§2 *Jm 1708 Tanum*
Samma dag föredrog läns.m.välb.Sven Svensson klagomålemot åtskilliga av åborna uti Lurs socken,angående det de emot hans excellens högvälb. Hr.baron guvernörens och amiralens Siöblads resolution ochförbud de anno 1705 d.12 september hava mera huggit av last påderas skogar till salu, än demär tillåtit och deras hemman kunna tillåta. Och

namngåvos först Siverbos borna SiulGulbrandsson, Vettle Johansson, Peder Olofsson, och Jöns Olofsson vilka tillstodo sitt efter länsmans angivande huggit 5 tolfter 20 fots bjälkar, juffer? 8 tolfter a 24 och 20 fot, nock små sparrar litet större än stör av lika längd a 2 tolfter. Svaranderna föredrogo tillderas befrielse detta till svars, att dem tillåtes uti högbemälte hans excellens repartition hugga 6 tolfter husetimmer 2 famnar saltved och 4 famnar brännved. Och såsom de alls intet hustimmer nästförlidna år hava huggit så förmente de sig befogade varit detta uti dess ställe att hugga, därtill med berättade Siverbo borna att de tillika med Tågeröd, Ånneröd och Småris supplierat hans excellens högvälb. Hr baron guvernören och amiralen Siöblad anno 1706 d.10 aug. att dem måtte tillåtas något rundligare hugga, än uti repartitionen? finnes dem tillåtit, emedan deras skog är ymnig, vilken supplik igenom hans excellens resol. De dato d.10 aug.1704 är till undertecknad häradshövdings och kronobefallningsmans samt nämndens och skogvaktarens berättelse remitterad därpå sedan hans excellens sedermer nådigt resolvera ville. Av tingsrätten kunde någon tillåtelse intet uppvisas, till detta Siverbobornas huggande.

Skattehemmanet Vassby åbor Nils Albrektsson, och Jon Olofsson måste och pålänsmans anklagande tillstå sig huggit 1 tolft 20 fots bjälkar, 4 tolfter juffer, där de likväl intet tillstånd hava att något hugga, till salu. Dessa ursäktade sig hava huggit bjälkarna uti Skackestad skogen, och haft lov därtill av Esbjörn och Hans Grim uti Skackestad. Av tingsrätten hade dessa ej heller tillåtelse något att hugga.

Skattehemmanet Björnims jordägare Tol och Gunnar anklagades i lika måtto och måste tillstå det de 20 fot bjälkar 2½ tolft denna vinter huggit och utkört hava. De 2 tolfterna berättade de sig huggit uti Skrammestad skogen på Bryngels och Torsternas tillåtelse för betalning. Nock ½ tolft på Torgerlunds egendom det åbon Jacob dem tillåtit, men Skrammestads borna befinnes uti repartitionen ej hava lov hugga något tillsalu. Tore uti Björnim tillstod sig huggit 2 tolfter juffer och entolft sparrar, men sade sig huggit detta uti deles mötet, emellan Amunderöd och Björnim och det på Amunderöds bornas näml. Christens och änkas loven och tillåtelse. Men kunde dock omsider icke ifrångå, att han huggit största delen på Björnims sida. Björnim eller Amunderöd hava uti repartitionen icke lov och tillstånd att hugga något till salu. Tillåtelse av tingsrätten hade ingendera av dessa till detta huggandet att visa. 1/4 skattehemmanet

Amdals åbo jordägaren Nils Uddssons måg Anders tillstod sig huggit till salu 1½ tolft 20 fots bjälkar och ½ tolft sparrar, på detta hemmaet skog är tillåtet uti repartitionen 1 tolft timmer att hugga. Av vilken sort de detta året alls intet huggit, utan detta dess ställe, något

tillstånd av tingsrätten kunde häröver ej heller av honom uppvisas.

På 1/4 krono och skattehemmanet Ranebos ägor hade åbon Olof Nilsson, som är jordägarnas av ½ hemmanet Nils Uddssons son efter eget tillstånd huggit bjälkar 1½ tolft a 20 fot, och sparrar ½ tolft a 20 fot, detta hemmanets åbor hava uti repartitionen tillstånd på dess skog 2 tolfter husetimmer att hugga, men av den sorten är intet huggit detta år. Tillstånd av tingsrätten hade han intet begärt eller därtill lov undfått. Kronohemmanet Varebackas åbo Vettle vedergick att han hade huggit juffer 10 tolfter, men uti repartitionen hade det hemmanets åbo intet tillstånd något att hugga till salu. Åbon beklagade det hava skett av hans armod och stora trångmål, och bad om förskoning.

Åborna på ½ skattehemmanet Nygård halvt krono och halvt skatte Amund och sal. Olofs arvingar, måste och tillstå sig huggit och utkört detta året 4 tolfter bjälkar a 20 fot. Dessa hava lov att hugga 4 tolfter husetimmer, men detta året är av den sorten intet huggit, som de förmena dem kunna ursäktas, helst de på förledne år alls intet huggit, hade varken last eller timmer, somoch ej heller kunde dem överbevisas.

Skattehemmanet Gissleröds åbo lejländingar Olof Olsson, Anders Hansson, Hans Nilsson och änkan Barbro, av vilka de 2^{ne} förstnämnda voro tillstådes kunde ej neka, att de huggit 8 tolfter 20 och 22 fots juffer uti Gissleröds skog med jordägarnas minne, dock hava ej Gissleröd lov att hugga mer än 4 famnar till saltved och 2 famnar till brännved till salu. Tingsrättens lov och tillstånd härtill hade de ej sig att åberopa.

1/4 skattehemmanet Granneröds åbo och pantningsman Anders Austensson vedergick sig huggit 2 tolfter 20 fot bjälkar och juffer 1½ tolft. Beklagade sig detta blivit förorsakat till att göra av dess armod och stora olycka på hästar och kreatur. Har lov tillatt hugga 1 tolft husetimmer och 1 famn saltved av vilkensort han detta året alls intet huggit haver. Tingsrättens tillåtelse hade han intet att uppvisa eller sig att åberopa.

Kronohemmanet Kitteröd 1/4 åbo Peder tillstod sig huggit 4 tolfter 20 fots juffer. Nock haver han tillåtit husmans åbor Helge och Lars 10 trän till 12 fot, men detta hemmanets åbo är uti repartitionen icke tillåten hugga något till salu. Hade ej heller tingsrättens lov sig att åberopa.

Skattehemmanet Hästums åbor Helge Olsson och Lars Persson boende på 1/3 ibidem vardera Erik Jonsson och Anders Hansson båtsmannar bäge tillhopa brukades 1/3 ibidem, tillstodo sig huggit 9 tolfter furulast, juffer 9 tolf, nock båtsmanshustrun Mari 4 tolfter juffer a 12 fot. Detta hemmanet hade uti repartitionen intet lov att hugga något till salu och ej heller tingsrättens tillåtelse här uppå.

Kronohemmanet Lilla Hästum $\frac{1}{2}$ hemman förmedlat, dess åbor Peder Torkelsson och Hans Jönsson tillstod sig huggit $6\frac{1}{2}$ toltf 12 fot. Ut i repartitionen är dem icke tillåtet något till salu att hugga. Tingsrättens lov och minne hade de ej heller att visa.

Svenseröd skatte $\frac{1}{4}$ åbon och lejländdingen Olof Andersson måste vedgå sig huggit juffer och sparar 4 toltfer. Haver ut i repartitionen allenast lov 1 toltf hustimmer att hugga till salu., det han dock i år ike huggit.

$\frac{1}{2}$ hemmanet Tormoseröd skatte, dess åbo Per Nilsson var nu sjuk och kunde för den skull ej komparera, angavs för 3 toltfer bjälkar och 3 toltfer juffer.

Kronohemmanet Taranderöd medlat till $\frac{3}{4}$, dess åbor Jon Hansson och Jacob Bryngelsson, vedergingo sig huggit 4 toltfer juffer a 24 och 20 fot till salu, men ut i repartitionen består dem intet att hugga till salu utom 3 famnar bränneved. Dessa hade ej tingsrättens tillåtelse att sig återopa. De beklagade hemmanets sumlighet? Och deras stora armod.

Prästhemmanet Eloferöd $\frac{1}{2}$ dess åbor Halvards Bryngelsson och Assmund Andersson tillstodo sig huggit 4 toltfer juffer vardera a 24 och 20 fot till salu. Dock var denna ej tillåtet annat än 3 famnar bränneved i repartitionen att hugga. Dessa hade och utan tingsrättens tillstånd sådant förövat.

Skattehemmanet $\frac{1}{4}$ Gubberöd dess åbo Nils Larsson kändes därvid att han till salu 3 toltfer juffer a 20 fot framfört till stranden, men beklagade sin fattigdom, och sade sig tigt av andra sina grannars skogar dessa trä, på det han ut i sin stora fattigdom skulle sina utlagor kunna erlægga. Nämnden besannade att slika trän icke finns i Gubberöds skogen. Ut i repartitionen för honom intet tillstånd något hugga tillsalu och ej heller har han haft tingsrättens tillåtelse därtill. En carolin eller 2 m smt haver en toltf juffer gullit. En toltf 20 fots bjälkar a 3 daler smt. Tolv fotarna gälla 12 s smt toltfen. Små sparrar kan säljas för 12 s smt ett tjog. Resolutio: Tingsrätten finner saken om det förövalde skogshugget av åtskilliga ut i Lurs socken, så väl på krono som skattehemmanen befintliga åbor, av sådan beskaffenhet, att tingsrätten skattar för en nödvändigt hans excellens högvälb. Hr baron guvernören och amiralen Siöbladh ödmjukeligen referera huru med denna saken förevetter, innan som tingsrätten sig däruti till doms utlåta kan. För den skull bliver denna saken till nästa ting deffererat och uppskjuten.

§3

Samma dag föredrog länsmannen välb. Sven Svensson klagomål emot 4 drängar näml. Erik Simonsson ut i Hede nu för tiden tjänande, Anders Olofsson ut i Klöveröd i Lurs socken nu på Strömstad tillhållande, varandes antagen på tulljakten för båtsman, Johannes Olofsson månadstjänare, nu ut i Tanam tjänande, och

piltens Hans Hansson nu ut i Knäm vistande, för det de hava nästförlidne vårtid varit på flykten velat olovandes bortrymma utur riket. Sammaledes tilltalade han och deras husbönder, för det de haft kunskap av deras uppsåt, och att det icke allenast förtigat, utan mera förfordat. Hans Christophersson i Ek berättade han att Erik Simonsson hade tjänat. Han var nu sjuk och ej komparera kunde, men honom ursäktade länsmannen emedan det berättas att nämndemannen Anders Hansson i Hogar, att han hos honom angivet, det dessa 4 förberörde ärnade sig att fly. Olof Amundsson i Torbal som varit Johannes husbonde, anklagades för det han hade kunskap om sin drängs uppsåt att hemligen sticka sig undan och bort fly av riket. Johannes kunde ej neka, att då han var ut i hans bröd, hade han det uppsåtet till att fly av riket, men föregav att han ärnat sig försöka tillsjöss, efter han var månadstjänare och att han haft ut i tankarna att redeligen komma inuti riket igen. Han nekade ej det hans husbonde om sådan dess intention hade vetskap. Olof Amundsson var nu intet tillstådes utan berättades vara sjuk, som och ut i sanning befanns. Än anklagade länsmannen uppå drängen Anders Olofsson i Klöveröd, för det han hade fört dessa 4 drängar och deras saker med häst till Norr Galtö och alltså hade vetskap om deras förehavande. Anders ursäktade sig att han intet var hemma utan borta i Skee socken hos sin fader när dessa ut i hans hus fingo häst. Dock kunde han ej neka, att visste av dess styvsons förehavande och att han hade på de 3 år tillförne övertalat honom därifrån. Men nu stod det icke till att hos honom förmå. Dock sade han sig ej förstätt eller vetat, att giva sådan på vederbörlig ort tillkänna. Erik i Knäm hos vilken piltens Hans Hansson hade tjänat, förklarade sig på länsmannens anklagan att han skulle vetat av piltens Hans Hanssons rymmande, således, att han icke haft kunskap därom, ej heller därav vetat det ringaste, ty piltens hade gått ifrån honom till sin fader Hans Räf en husman på Arendal, sedan han hade uttjant, och när piltens dit kom, gick han samma dag bort till de andra, och följde med dem sin väg, som han sedan förnam. Hans broder Joen som då tjänte ut i Sögård hos Hans, kom till honom Hans och talte med honom, och följde honom bort, men varom de taltes vid, vet han intet. Hans Räfs hustru Ingrid Hansdotter framkom och tillstod, att piltens fader hade kunskap om denna, sin sons uppsåt, och sade att hade ärnat sig åt Drammen, att där undfå något, emedan hennes syster som där bor skickat henne bud, att hon ville sända sin syster något tillhjälp. Bad och att denna hennes unga sons oförstånd måtte tillgivas, emedan han ej var mer än 15 år. Piltens bekände och själv, att hans broder Joen hade kommit till honom ifrån Sögård, med bud, att fortskynda resantill de andra 3^{ne}. Erik Simonsson tillstod att han och de andra 3^{ne} hade redan i vintras varit hos Tarall på

Engh på sin Eedh betygat; at folket der uti gårdhen Togerödh berättat, at den hörer gården till, warandes och oförneckeligit, at Christopher den så wähl som sahl. Wättles anhörige brukat och bortlänt ner dhe behagat så kan tingzrätten icke annat finna, än at den så wähl Christopher Hansons som Oluf Taralssons hus är tillhörigh, hälst och emedan på arfskiftes instrumentet effter sahl. Wättle, Oluf Taralssons wegfader?, den icke annoterad och upptecknad finnes, och derhoos Oluf Taralsson på anbiudande med Edh icke erholla kunnat, at ber^{de} sågh honom allenna ell^r Wättles huus tillhörig warit. Hwad espenserna belangar, blifwa dhe parterna emillan, Compenserade, aldenstund de bäggie, till den opwuxne strijdigheet om ber^{de} sågh lijcka stor ordsack synnes ware.

Sid 134

Uppbudh

.

Sid 139

Anno 1708 d: 12 till d 14. Octb:s höltz ordinarie Laga ting med Allmogen aff Thanumbz häradh å rättan tingstadh giästgiefwaregården Heede; Nerwarande Cronones Befalldingzman Wällb de Bengt Månson, sampt Häradernes Edsworne och trowärdige Nämbdemän som woro

Aff Thanumbs Häradh
Gude Ericksson i Huggeby
Hanss Bryngelsson i Sämb
Oluf Jörgsson i Lyngbytorph
Simon Olufsson i Carlebye
Jurdh Pehrsson i Gursrödh
Anders Hansson i Hougar

Aff Wätte Häradh
Hanss Mickelsson på Röönöön
Joen Larsson i Kollekindh
Anderss Ifwersson i Krocken
Oluf Jonsson i Sundhby
Halfwordh Assmundsson i Lommelandh

Sid 149

§ 8

S:d: förekom Juhl Wettleson uti Togeröd, påståendes at hans swåger Oluf Taralson uti Togerödh, wid infallande Laga fahrudag pålägias måtte, afståå det bruk, som han uti Togerödh innehafwer, hwar uti Juhl är ägande af 6 Sett; skyldh; 3 Sätt. som Oluf hade sigh tillpantat af des fader Tarall i Slöön, hwilcka äro Tarals hustru tillhörige, som är Olufz stiufrmoder, och 3 Set: som woro af Sahl: Wätle Juhls fader pantsatte till Tarall för 25 rdr: upwijssandes nu Juhl Wätlessen med Oluf Taralssons qwittense af d: 25 aug ...: 1707, at han undfåt sine 50 rdr, hwarföre han 1/2 T^a skyld uti Togerödh innehafft. Oluf kunde intet neka hwarken det, han ju war utsagd i rättan tijdh, ey hell^r emot sit qwittense at han ber^{de} Summa a 50 rdr undfåt, och neckade ey hell^r at afståå bruckit, så wijda som Juhl det sielf will tillträda; Men fram för någon främmand förbehåller han sig den rät, derut? få boo och sittande blifwa. Resol: tingzrätten kan intet förnecka dett Juhl Wetlessen wid första Laga fahrudag må tillträde 1/2 gårdens bruck uti Tågerödh i Luurs socken, medan han ey allenaste är panteman af 6 Sät; skyldh ibidem, utan osägande af en broderlut uti de 3 e öfrige Sätt:e skyldh i half^a Tågerödh; warandes och Oluf Taralson der ifrån uti Laga tijdh utsagder, utlåtandes Juhl sig at han sielf^e samma bruck anträda will, ell^r och det igenom en Lutbonde bruka låta sig till fördehl.

TB Aia:11

DOMBOK

1710

TANUMS HÄRAD

Sid 243

Anno 1710 den 3 och 4 Februarij höltz ordinarie Laga tingh med Allmogen af Tanumbs Häradh å rättan Tingsstadh giästgifware gården Heede, närwarande Cronones Lensman Wäll tt Sven Swensson, utj Cronones Befalldningsmans Wälb de Bengt Månssons frånwaru, och häraderne Edhsworne och trowärdige Nämbedmän som woro

af Tanums Häradh
Gude Eriksson i Huggeby
Hans Bryngelson i Sämb
Olof Jonsson i Lyngbytorp
Simon Olufsson i Carlby
Gurdh Pedersson i Gursrud
Anders Hansson i Hougur

af Wätte Häradh
Joen Larsson i Kollekind
Anders Ifwerson i Kroken
Oluf Jonsson i Sundby
Anderss Swensson i Bowall
Hans Mickelsson på Runöen och
Halfwardh Assmundsson i Lommeländh
woro borto, och förhindrade i Cronones
ährender.

S:d: Sedan Tingspredijkningen war hållin, och Tingsfreden på wanligit sätt uthlyst, förekommo effterskrefne ährender.

(Aé: Någon har med blyerts skrivit paragrafnummer i marginalen)

§ 1

S:d: upwijste Anderss Tohlsson utj Klöfwerudh i Lur sockn, för tingsRätten skinet af een gammal wargh, som han widh nästeförledne Juhletijdh skutit hafwer; fördenskuldh blef i föllie af Kl. Majj tts allernådigste publicerade Diurfångs ordning de Anno 1664 den 29 Augustj 18 p^{ten} honom derföre bewilliadt 2 dr Stt att åthniuta uthi skättepenningar, af dhe dhertill distinerade midel.

Sid 248

§ 4

S:d: instälte sigh för Tings Rätten Hanss Päderesson i Ånnerudh, och bewijste medh samptel. Nämbedens betygande, huruledes Christen Halfwordzson på en platz under Ånnerudh i Luur sockn, och Olof Christenson i Trija widh nästförledne Wätte Häradz Tingh den 28 Januarij, sigh infunnit hade; hwarest Christen såssom een gammel och åldersteegen Man, ursäcktade att han ey orkade sielf komma till Thanumbs Tingh, och begiärte dher hoos, att hans då för TingsRätten gjorde uthlåtelsse, måtte widh Thanumbs Häradz Ting utj protocollo införes, hwarjämpte han tillkiänna gaf; att han hafwer af sin styfsohn Hanss Pedersson i Ånnerudh, Lijkmätigt Christens uthgifne zedell dhen 23 Martij 1698, siuttio och Femb Rdr Courrent, à 6 mark på hwar rdr beräknadt, eller och 112

Nys 4

dr Stt 16 /: undfått hafwer hwarföre han på odelslössen updragit sin styfsohn Hanss Pedersson dhe 2/3 uthi halfwa gården i Ånnerudh i Luur sockn, som honom förmedelst Arfzskiffet de Anno= 1697 den 15 Februarij, såsom dess giffitorätt i boet, till faldne woro. Hafwandes han Christen Halfwordzson under warande Äcktenskap medh sin förste Sahl hustru Ingebor Olufzdotter, som war Hans Pederssons Moder, halfwa gården uthi Ånnerudh til sigh Lööst, som Tingsrättens bref de A:o 1685 den 19 Julij uthwijssar, och dhett af Hans Pederssons Sahl. Moderfader Olof Olofsson på Fredrickzhalldh. I lijkamåtto betygade och Halfword Christensson widh samma Tingh och tillfälle, sigh hafwa bekommit af sin halfBrodher Hans Padersson i Ånnerudh Lijkmätigt H Häradzskrifwarens Wälb de Jonas Erikssons på åfwanbem te skifftebref Anno 1701 den 6 Martij effter begiäran skrifne qvittance 12 dr 16/ Stt. Hwarföre han och uppläth Hans Pedersson, des arffaldne Jordepart, effter dess Moder Sahl. Ingebor Olsdotter, uti 1/2 gården i Ånnerudh, som berörde skifftebref wijdare uthwijsser, emädan dhe Jordepenningar, som han der uthi ärfft, så medelst woro honom ricktigt erlagde och betalte. Yttermehra framlade och Hans Pedersson, Nämndemannen Anders Anderssons i Trija i Skiee sockn och Christopher Hanssons i Tågerudh i Luur sockn attest, af den 29: December 1698, hwaruthi berättas, att Päder Christenson nu för tijden uti Norriet wistande, mädan han här inne uthi riket war, utj dheres närwahro bekiändt sigh af Hans Padersson undfått sin dhel och arfzlått, effter dess Sahl. Moder, uthi dhe Jordepenningar, som honom utj Ånnerudh Erffteligen tillfaldne woro, nembl en Summa af 12 dr 16 Stt; betygandes och Christopher Hansson i Tågerudh som nu tillstädes war, att utj hans och Anders Anderssons i Trija närwahro, han Päder dhesse penningar emottagit, långt? före nembl: på 3die åhret, för än han sigh åth Norriet begaf och afrymbde. Wijdare tillstodh och widh förberörde Wätte Häradz ting, Olof Christenson, nu för tijden hemma hoos sin Fader på Trija wistande, att och han uplåtit sin halfbroder Hans Padersson i Ånnerudh, des dhel utj halfwa gården Ånnerudh, som effter offtebem^{te} Arfskiffte, de An: 1697 den 15 Februarij honom till arfz fallne war, effter dess Moder för 12 dr 16 / S tt hwilka nu Nämndemannen Anders Swensson i Bowall effter Hans Pärssons begäran å hans wägnar emottoug, att Lefwere till Olof Christensson emädan han för hwariehande dhes hinder, icke sielf kunde widh detta Tinget sigh infinna; och penningarne emottage. Sidst framkom och dotteren Amfridh Christensdotter i Trija hoos sin Fadher wijstande, och emottoug af sin halfbroder, Hans Padersson i Ånnerudh 6 dr 8 Stt hwarföre hon med sin Faders samtycke och jaaordh, upläth sin halfbroder Hans Padersson den dhel utj halfwa gården Ånnerudh, som effter förberörde Arfskiffte emot hennes syskion utj Moderne henne war utj Ånnerudh tillfallin. och Alltså nu Hanss Padersson, då man här till Lägger dhe 12 dr 16 / Stt som i Lijka måtto honom effter sin Sahl. Moder Ingebor Olssdåtter arffteligen tillfallit, ägare och Odellsman af dhen halfwa gården Ånnerudh, som för dätta, warit Christen Halfwordzson i Trija och dess barn, merendels tillhörande, hwilken Hans Padersson af sin styffader och halvesyskion, inLöst medh 156 dr 8 / Stt; hwartill då man Lägger Hans Paderssons Arfzlått som förberördt är, han heelt och hållin innehafwer dhen halfwa gården uthi Ånnerudh af 9 Sättingar Landskyld bestående, för een Summa af 268 dr 24 / Stt; Alltfördenskuld måå och börr berörde Hans Padersson, ermälte halfwe gårdh utj Ånnerudh hädan effter roligen niuta, bruuke, behålla och besittia medh alla dess tillhörigheet, utj Huus och Jordh Åker och Ängh, Skoug och Mark etc, warandes och han befougadh på samma Jordh, effter sökte och undfångne Laga upbördh och standh HäradzRättens Skafft och Skiöte att sökia, hwilket alt på Hans Paderssons begiäran, honom till säkerheet och rättelsse blef utj protocollet infördt.

TB Aia:11

DOMBOK

1710

TANUMS HÄRAD

Sid 243

Anno 1710 den 3 och 4 Februarij höltz ordinarie Laga tingh med Allmogen af Tanumbs Häradh å rättan Tingsstadh giästgifware gården Heede, närwarande Cronones Lensman Wäll tt Sven Swensson, utj Cronones Befalldningsmans Wälb de Bengt Månssons frånwaru, och häraderne Edhsworne och trowärdige Nämbdemän som woro

af Tanums Häradh

Gude Eriksson i Huggeby

Hans Bryngelson i Sämb

Olof Jonsson i Lyngbytorp

Simon Olufsson i Carlbj

Gurdh Pedersson i Gursrud

Anders Hansson i Hougar

af Wätte Häradh

Joen Larsson i Kollekind

Anders Ifwerson i Kroken

Oluf Jonsson i Sundby

Anderss Swensson i Bowall

Hans Mickelsson på Runöen och

Halfwardh Assmundsson i Lommelandh

woro borto, och förhindrade i Cronones ähreder.

S:d: Sedan Tingspredijkningen war hållin, och Tingsfreden på wanligit sätt uthlyst, förekommo effterskrefne ähreder.

(Aé: Någon har med blyerts skrivit paragrafnummer i marginalen)

§ 1

S:d: upwijste Anderss Tohlsson utj Klöfwerudh i Lur sockn, för tingsRätten skinnit af een gammal wargh, som han widh nästeförledne Juhletijdh skutit hafwer; fördenskuldh blef i föllie af Kl. Majj tts allernådigste publicerade Diurfångs ordning de Anno 1664 den 29 Augustj 18 p^{ten} honom derföre bewilliadt 2 dr Stt att åthniuta uthi skättepenningar, af dhe dhertill distinerade midel.

Sid 248

§ 4

S:d: instälte sigh för Tings Rätten Hanss Padersson i Ånnerudh, och bewijste medh samptel. Nämbdens betygande, huruledes Christen Halfwordzson på en platz under Ånnerudh i Luur sockn, och Olof Christenson i Trija widh nästförledne Wätte Häradz Tingh den 28 Januarij, sigh infunnit hade; hwarest Christen såssom een gammel och åldersteegen Man, ursäcktade att han ey orkade sielf komma till Thanumbs Tingh, och begiärte dher hoos, att hans då för TingsRätten gjorde uthlåtelsse, måtte widh Thanumbs Häradz Ting utj protocollo införas, hwarjämpte han tillkiänna gaf; att han hafwer af sin styfsohn Hanss Pedersson i Ånnerudh, Lijkmätigt Christens uthgifne zedell dhen 23 Martij 1698, siuttio och Femb Rdr Courrent, å 6 mark på hwar rdr beräknadt, eller och 112

dr Stt 16 /: undfått hafwer hwarföre han på odelslössen updragit sin styfsohn Hanss Pedersson dhe 2/3 uthi halfwa gården i Ånnerudh i Luur sockn, som honom förmedelst Arfzskiffet de Anno= 1697 den 15 Februarij, såsom dess gifftorätt i boet, till faldne woro. Hafwandes han Christen Halfwordzson under warande Äcktenskap medh sin förste Sahl hustru Ingebor Olufzdotter, som war Hans Pederssons Moder, halfwa gården uthi Ånnerudh til sigh Lööst, som Tingsrättens bref de A:o 1685 den 19 Julij uthwijssar, och dhet af Hans Pederssons Sahl. Moderfader Olof Olofsson på Fredrickzhalldh. I lijkamåtto betygade och Halfword Christensson widh samma Tingh och tillfälle, sigh hafwa bekommit af sin halfBrodher Hans Pädersson i Ånnerudh Lijkmätigt H Häradzskrifwarens Wälb de Jonas Erikssons på åfwanbem te skifftebref Anno 1701 den 6 Martij effter begiäran skrifne qvittance 12 dr 16/ Stt. Hwarföre han och uppläth Hans Pedersson, des arffaldne Jordepart, effter dess Moder Sahl. Ingebor Olsdotter, uti 1/2 gården i Ånnerudh, som berörde skifftebref wijdare uthwijsser, emädan dhe Jordepenningar, som han der uthi ärfvt, så medelst woro honom ricktigt erlagde och betalte. Ytermehra framlade och Hans Pedersson, Nämndemannen Anders Anderssons i Trija i Skiee sockn och Christopher Hanssons i Tågerudh i Luur sockn attest, af den 29: December 1698, hwaruthi berättas, att Päder Christenson nu för tijden uti Norriet wistande, mädan han här inne uthi riket war, utj dheres närwahro bekiändt sigh af Hans Pädersson undfått sin dhel och arfzlått, effter dess Sahl. Moder, uthi dhe Jordepenningar, som honom utj Ånnerudh Erffteligen tillfaldne woro, nembl en Summa af 12 dr 16 Stt; betygandes och Christopher Hansson i Tågerudh som nu tillstädes war, att utj hans och Anders Anderssons i Trija närwahro, han Päder dhesse penningar emottagit, långt? före nembl: på 3die åhret, för än han sigh åth Norriet begaf och afrymbde. Wijdare tillstodh och widh förberörde Wätte Häradz ting, Olof Christenson, nu för tijden hemma hoos sin Fader på Trija wistande, att och han uplätit sin halfbroder Hans Pädersson i Ånnerudh, des dhel utj halfwa gården Ånnerudh, som effter offtebem^{te} Arfzskiffte, de An: 1697 den 15 Februarij honom till arfz fallne war, effter dess Moder för 12 dr 16 / S tt hwilka nu Nämndemannen Anders Swensson i Bowall effter Hans Pärssons begäran å hans wägnar emottoug, att Lefwere till Olof Christensson emädan han för hwariehande dhes hinder, icke sielf kunde widh detta Tinget sigh infinna; och penningarne emottage. Sidst framkom och dotteren Amfridh Christensdotter i Trija hoos sin Fadher wijstande, och emottoug af sin halfbroder, Hans Pädersson i Ånnerudh 6 dr 8 Stt hwarföre hon med sin Faders samtycke och jaaordh, upläth sin halfbroder Hans Pädersson den dhel utj halfwa gården Ånnerudh, som effter förberörde Arfzskiffte emot hennes syskion utj Moderne henne war utj Ånnerudh tillfallin. och Alltså nu Hanss Pädersson, då man här till Lägger dhe 12 dr 16 / Stt som i Lijka måtto honom effter sin Sahl. Moder Ingebor Olssdåtter arffteligen tillfallit, ägare och Odellsman af dhen halfwa gården Ånnerudh, som för dätta, warit Christen Halfwordzson i Trija och dess barn, merendels tillhörande, hwilken Hans Pädersson af sin styffader och halvesyskion, inLöst medh 156 dr 8 / Stt; hwartill då man Lägger Hans Päderssons ArfzLått som förberördt är, han heelt och hållin innehafwer dhen halfwa gården uthi Ånnerudh af 9 Sättingar Landskyld bestående, för een Summa af 268 dr 24 / Stt; Alltfördenskuuld måå och börr berörde Hans Pädersson, ermälte halfwe gårdh utj Ånnerudh hädan effter roligen niuta, bruuke, behålla och besittia medh alla dess tillhörigheeter, utj Huus och Jordh Åker och Ängh, Skoug och Mark etc, warandes och han befougadh på samma Jordh, effter sökte och undfångne Laga upbördh och standh HäradzRättens Skafft och Skiöte att sökia, hwilket alt på Hans Päderssons begiäran, honom till säkerheet och rättelsse blef utj protocollet infördt.

SAINT. FÖR ATT FÅ FÄRM
GJORD

SAMMAND 122-
OLOF HANSSON

Ting den 5-7 maj 1712 betr. Tanums härad i Hede- fortsättning

Skälleröd Kil	Lur Lur	(9) S.d. blef afsagdh, att till ordinarie skiutzet widh Skiählerudh , efterfölliande hemman skohla hästar i bereedskap hafwa för de reesande; Nembl: Buuar 4 hästar, Skiählerudh 2ne hästar och Kijhl 8 hästar, och den som här uti finnes försummelig när hans skyldigheet fordrar, skiutzet att skaffa skall för sin motwilligheet plickta 3 mark Smt efter Lagh C: 25 Kol:b:L:L: så och Kl. M ^{tz} publicerade giästgifware förordning de Ao 1664 p 25. 26. 29. och 32.
------------------	------------	--

d. 7 Majj

Göteborg		(11) <i>Aé: Ett mål där bl.a. handelsmannen Jacob Sahlgren uti Glötteborg omnämns.</i>
Hessland Skee prästgård	Lur Skee	(-) <i>Omnummerat. Står mellan blyertsnnummerade 12 och 13</i> S.D. tillsades Nills Torgerson, Anders Trimson och Christian Erickson alla uti HeesLandh boende, att der de ickie betahla till H: Kyrkioherden uti Skiee , des resterande Landskyld till 21 Rdr Courrent sig belöpande, och det senst till Micaelis tijdh, hwar om de nu uti 2ne a 3ne år påminte warit at träda eller wijka till ett annat år ifrån HeesLandh och inrymma dänna deras odelsiord till besittning och någon annan som deras skulldh betahlar och Clarerar.
Långö Hessland	Tjärnö Lur	(13) S.d. uppwijste Sören Mattzson på Långön för TingsRätten ett pantebref, som Sahl: Halfward Jacobsson uti HeesLandh Ao 1701 d. 18 Feb: förwärfwat hade, på sina syskons iorddedhlar uti HeesLandh; till hwilka samptl ^a han derföre uthgifwet 72 dr 16 /: Smt, uti pantepgr på 16 åhrs pantedag, Samma bref berättade Sören Mattzson att Sahl Halfwordh honom i händer Lefrerat och så medelst pantsatt, för undfångit Låhn a 25 Rdr Courrent eller 37 dr 16 /: Smt emot 3 /: Smt uti ränta och interesse för hwar Rdr, ehrligen att betahla, så Länge han borto hade pgrna; och tillstodh nu Christian Erickson i HeesLandh, som efter Halfwardz dödh, fått till hustru des efterlefwerska Johanna Essbiörnsdotter, att Sahl: Halfward bekommit samma pgrz Låhn, och att han dem utgifwet, för Anders Grimssons iordh uti HeesLandh; bekiände och i Lijkamåtto Anders Grimsson ibid., att han för desse pgr efter Sahl: Halfwardhz dödh, hade till Sören Mattzson interesset Clarerat. och som Sahl: Halfward Jacobsson efter denna berättelsen hade oföneekeligen undfått dätta Låhn; så behåller och efter aftahl Sörn Mattzson Sahl Halfward Jacobssons inlöste iordh uti HeesLandh derom förberörde bref de A:o 1701 d: 18 Feb: förmähler, sig till underpant och säkerheet intill des han sina pgr igen bekommer, hwilcket på Sören Mattzssons begiäran honom till säkerheet uti protocollo blifwer infördt, och till bewijs der af honom detta Extraderat:
Änneröd	Lur	(16) S.d. uppwijste Hans Päderson i Annerudh i Lurs sockn skinnet af en gammal warg, som han nästförledne Martij månadh, skutit haf r hwarom och Nämnden Kundskap hade, Fördenskulldh bewillades honom efter Kl: M ^{tz} publicerade diurfångs ordnings de Ao 1664 d: 22 Augustij 8 p ^{ten} , 2 dr Smt, att undfåå, af de der till destinerade medehl.
Svandal Svandal Jute Hålt Svandal Norra Rör Kustorp Såtorp Utängen Rungstung Hovtorp Surtung	Tanum Tanum Tanum Tanum Tanum Tanum Tanum Tanum Tanum Tanum Tanum	(17) S.d. saakfälltes efterfölliande till plickt af 3 mark Smt för tredsko, som hafwa sedan senste Ting, ickie hållit ordonance hästar, när ordningen kommit till dem; Hans och Oluf i skht Swandahl till hwar sina 3 mark Smt, Jute Swandahl Crhn Oluf och Jacob till hwar sina 3 mark Smt, Anders och Gude i sk. ht Hult sammaledes uti Cr ht Nohl Swandahl Jacob och Johan hade giordt sin skyldigheet, men Torbiörn i Cr ht Röör intet: och war han uhrsäcktadh i det han ingen häst hade. Skht Kuustorp Oluf till 3 mark Smt, Cr ht Såtorp Anders blefwo och förskonte efter de ingen häst hade. Anders och Lars å skatte Odels ht Utängen , Erick i Cr ht Rougstäng Oluf i Cr ht Hooftorp och Oluf Olufson i skatte ht Surtung ; blefwo till hwar sine 3 mark Smt saakfälte, för sin tredsko och motwilligheet. och woro allenaste Oluf i Surtung och Oluf i Hooftorp Capable att betahla booten, de öfrige afstraffades medh kropsstraff, och skohla desse betahla den af skiutzet som är under giästgifwerijet, när deras ordning påkommit för dem skiutzet hafwa.

Ting den 3-4 februari 1713 i Hede – fortsättning.

Ranebo Räländh	Lur ev Tanums hd	(7) S.d. framkommo för TingsRätten Oluf Nillsson i Raneboo i Luurs socken och dhes broders Sahl: Jacob Nilssons barn, Udd Jacobsson, Ingeborgh och Anna Jacobsdöttrar: dhen förras man wahr Nills Ollsson i Räländh. och dhen senares man Hans Andersson i Annerudh , samt Sahl. Botolf Nilssons barns stiuftader Wättle Johansson i Uddby , och Enkian Gunnill Nillsdotter, tillijka medh Joen Hansson i Taranrudh , hwars hustru wahr Karin Nillsdotter och Anders Bryngelssons i Andahl , Anna Nillsdotters man, hwilka alla wohro begjärandes dhet TingsRätten dhem emillan wille dehla och skiffta dhen Odelsjordh, som effter dheras Sahl: fader Nills Uddsson, dhem till arfz fallin wahr, nembl.: 5 Sättingar Landskylldh i Raneboo, och 6 Sättingar Landskylldh i Andahl i Luur socken hwarutj Tings Rätten fant skiählgt, dhen att bijfalla. Och som dher wohro 3ne bröder eller broderbarn, och 3 systrar, befant TingsRätten, att hwar broderlåtten utj Raneboo, tillfaller 1 Sätting och 4/9 kannor och 2/9 kannor : på hwar broderlåtten utj Andahl, faller 1 Sätting 1 och 3/9 kannor, och på hwar Systerlåtten 2 och 6/9 kannor: hwar effter dhe, som af Syskonen widh Sätret på bäggie ställen blifwa behålldne, hafwa dhe andra att uthlösa och betahla. (<i>Aé: Jag kan inte påstå att texten är tydlig, men jag har collat den på nytt, och det står som ovan</i>)
Ånneröd	Lur	
Utby	Tanum	
Taranderöd Andal	Lur Tanum	

d: 4 Februarij

Svandal Södra Hålt Kustorp Orredalen Såtorp Svandal Jute Norge Svinesund Kuseröd Linnebacka Fåraby strand Fåraby Torp Fossum Södra Varlös Gramsås Tegneby Ulveskee Stora Polen Kristianstad	Tanum Hogdal Tanum Tanum Tanum Tanum Tanum Tanum Tanum Tanum Tanum Tanum Tanum Tanum Tanum Tanum Tanum Tanum Tanum Tanum	(8) <i>Aé: Detta mål är skrivet i en sammanhängande text. För lätläslighetens skull byter jag rad för varje åtalad.</i> S.d. blefwo effterfölliande saakfällte till plickt, för dhet dhe på Länsmannens tillsägiande ickie skaffat skiutz till ostrarnas afförande, till Konungh Stanislai Håfstat* , effter höga öfwerheetens befalldningh, Oluf Hansson på sk:hem:t Söd: Swandahl til 3 marker Stt för tresko: Anders Simmonsson ibidem til 3 mark Stt Hans ibidem, som och nu effter undfängen stämbningh borto wahr, til 3 mark Stt på skatteht: Hålt Gude, som nu borto wahr, til 3 mark Stt, Anders ibidem til 3 mark Stt, på sk: h:t Kuustorp , Oluf som och nu borto wahr til 3 mark Stt, sk.h:t Orredahlen Peder til 3 mark Stt: Joen ibidem war uhrsäckctadh, emädan han wahr på ordonance skiutzen, sk: h:t Såtorps åbo Anders, wahr uhrsäckctadh. för dhet han då skiutzade en ifrån Norriet kommande Man, som medh wackt fördes. Cr. h:t Jutte Swandahls åbo Oluf til 3 mark Stt 2do blefwo effterskrefne saakfällte til plickt, för dhet dhe efter hans Excell:ns Högwelb:ne Hr generalens och gouverneurens befalldningh, ey infunnit sig til att siutza dhe Norrske fångarna Nord=för, til fängebytet wijdh Swijnesundh Cr: h:t Arfwidh i Kuuserudh , til sina 3 mark Stt: hwilken och nu borto wahr Cr: h:t Greeby , Tolle till 3 mark Stt Cr. h:t Linnebackas åbo, Anders wahr uhrsäckctadh, såsom ingen öck ägande sk. h:t Förby Stran , til 3 mark Stt, hwilken för sin fattighdom plicktade medh Kroppen Och war Anders i Förby uhrsäckctadh, emädan siutzet dhen gången föll på Stran. (<i>Fortsättning på nästa sida.</i>)
--	---	---

Ting den 21-23 januari 1714 i Hede – fortsättning.

Uppbud

Ånneröd Treje	Lur Skee	Hans Päderesson i Annerud i Luursocken insinuerade ett bref af Tanums Häradz TingsRätt uthgifwet Ao 1710 d: 3 Feb: hwar med han bewijste dhiet han af Christen Halfwardzsson i Trija , och dhes Söner Halfwardh Päder och Oluf Christenssöner, samt systemen Amfridh Christensdotter sig tillhandladt och Odellskiöpt dheras jordedeclar utj dhen halfwa gården Annerud för 156 dr Smt, ägandes och han sielf dher utj någon jordh för 12 dr 16 /: Smt, och är således ägare af dhen halfwa gården utj Annerud af, 9 Sätt ^r Landskylldh bestående. blef fördenskulldh berörde halfwa gårdh utj Annerud af 9 Sätt ^r Landskylldh bestående, nu på begiäran till Hans Päderesson i Annerudh, effter 2 Cap: J:b:LL: uppb: l: gen:
------------------	-------------	---

Ting den 7-8 juni 1714 i Hede – fortsättning.

	<i>Om priset på ostron</i>	(3) S.d. effterfrågades på Befalldningsmannens Wälb ^{de} Jonas Erickssons begiäran, huru högmarkgången på en T ^a Ostror, de förflutne åhren, Nembl: 1711, 1712, 1713 och 1714, warit hade? Nemlden och Tingssökande allmogen, gofwo till swars derpå, att ringaste prijset, som på en T ^a ostror, desse åhren warit, hafwer 5 dr Smt warit; men esomofftaste, hafwer och 1 T ^a ostror kostat 6 dr Smt, och 6 dr 16 /: Smt, när någon myckenheet deraf skohlat fiskias, och elliest elackt wäder infallit; Fördenskulldh blef här öfwer på Wälb ^{de} Cronones Befalldningsmannens begiäran honom, ett Lijka Lydande attestatum, som widh Wätte Häradz Tingh honom meddehltes bewilliadt.
Sannäs	Tanum	(15) <i>Aé: Ett mål som avser klagomål på Sannäs strandsittare. Målet finns avskrivet i Ingemar Landtz' material.</i>
Borrekärr Ryrs Ödegård Hällan	Lur Lur Lur	(24) S.d. infant sig för TingsRätten Nills Bryngellsson i Bårrekiär i Luursoken, och gaf tillkiänna, att han förmådt Erick Knutzsson i Ryrs Ödgårdh och Essbiörn Hälliesson på Hällan i Luurs socken, att lefvera och betahla till hust: Marin Hansdotter i Strömstad Sahl: Rådmannen Anders Nillssons efterlefwerska de 40 Rdr Courrent, eller 60 dr Smt, som Nills Bryngellsson af Sahl: Anders Nillsson hade länt der medh att inlöösa 20 Sätt ^r landzkylldh i Bårrekiär i Luurs socken som utj pant hade warit satt hos Sahl: Befm: Påfwel Nillsson; hwilket TingsRättens bref de Ao 1689 d: 5 och 6 Junij bredare uthwijsar. Och på det berörde Erick Knutzsson och Essbiörn Hälliesson må wahra säkra och förwissade om sin betahlnings åtniutande, för de berörde 60 dr Smt, som de till Sahl: Anders Nillssons efterlefwerska utlagt hade, effter dess qvittense de Ao 1714 d: 24 Majj: uppdroug Nills Bryngellsson dem, nembl: Erick Knutzsson och Essbiörn Hälliesson under bruukel:panterättigheetz willkohr de 20 Sätt ^r Landz skylldh som ifrån Sahl: Anders Nillssons sterbhuus af dem inlöste äro utj OdellsHemmanet Bårrekiär i Luurs socken på 10 åhr pantedag medh alla des luttor och lunder sampt flere tillhörigheete, att niuta nyttia och bruuka så länge pantedagen till ända löper oigenlöst, och sedan in till des de utj en sambladth Summa igenbekomma sina utlagde pantepgr: ; hwilket på parternas begiäran TingsRätten ey underlåta kunde dem till säakerheet utj protocollo intekna.

Uppbud

Ånneröd	Lur	För Hans Padersson i Ånnerudh i Luurs socken, blef halfwa Skatte= och OdellsHemmanet Ånnerudh i samma socken af 9 Sätt ^r Landz skylldh bestående, Erfd och Kiöpt iord för 168 dr 16 /: Smt. uppb: 2:gen:
---------	-----	--

		FORTSÄTTNING på mål nr 18 vid ting den 5-7 oktober 1714 i Hede. Härad bekandt, att Wälbe^{te} Hr Kyrkioherden Ao 1711 beklagelⁿ wid dhe fientel^a truppars, så wäll som våra egnas om⁼ och aftågande härigenom Landet, lijdet en så stoor skada, som här öfwanföre förmält är; så att alt hwad han ägde och hade, både utj spannemåhls Booden, Wisterhuuset och Kiällaren, han bortmist, jämp^te all sin grööda med Korn, Hallm och Höö; Hafwandes han wid sin återKomst ifrån fijendens armee, af hwillka han och dhe 2^{ne} andra Prästerna fångne bortfördes till BlommersHollm, alltz intet ägt utj huuset, hwarmed han sig eller sitt folk en gång spijsa Kunde, ickie heller det alldringaste att uppehålla sina Creatur med Öfwer wintren; Hwilken skada Nembden förmente ringare ickie Kunde skattas in alles, än för 7 a 800 dr Smt . Altfördensku^lld Kunde TingzRn ickie förwägra wälber^{d e} Hr Kyrkioherden Borgwall, till hwariehanda dess uthseende, des rättmätiga attestatum der öfwer att meddela, under Häradetz Sigill
--	--	--

Uppbud

Ånneröd	Lur	För Hans Padersson i Ånnerud i Luurs socken, blef halfwa Skatte och Odellshem^t Ånneröd i samma socken af 9 Sätt^r Landskylld bestående Erf och Kiöpt Jord för 168 dr 16 /: Smt uppb: 3:gen:
---------	-----	--

AI:a 14

Sid 95

Samma protokoll finns även
på sidorna 107-114

TAHNUMS HÄRADS Winter och Wåhr Tingz Protocoll och Dombook Pro Anno 1716

Sid 96

A:o 1716 den 19 och 20 Januarij hölts Ordinarij Laga Ting med allmogen af Tanums Härad, å Rättan Tingzstaden Giästgifwaregården Heede, Närwarande Cronones Befallningzman uti Norwijkens Fögderie, Wällbetrodde, Jonas Ericksson, samt häradernas Eedsworne och trowärdige Nämbdemän; som woro

Aff Tanums härad
Oluf Joensson i Lyngbytorp
Simon Ollsson i Kallebyh
Jurd Pädersson i Grusröd (Aé:Står så)
Anders Hansson i Hougar
Elias Caspersson i Semb
Jöns Hansson i L. Arendahl

Aff Wätte härad
Jon Larsson i Kollekind
Anders Ifwarsson i Kroken
Anders Swänsson i Boowall
Halfwård Assmundsson i Lommeland

Sid 97

§ 2

S.d. Uplästes på Cronones Befallningzman Wällb:de Jonas Erickssons begiäran, en publication, dat: d:n 3 Januarij förledne, hwar medelst allmogen i Tanums härad, som wid Rote och enroullerings Båssmans manskapets, af och intagande, förledna år uti Kl. M:ts dienst siutzat, skulle sig wid detta Tinget infinna, och berättelse giöra, om de för deras skiutzande fådt sin förnöyeliga betalning, emädan han nu täncker, der om söckia Tingzrättens attest, och befants af Hr Kyrckioherdens Erewyrdige och Höglärde Mag. Andrea Borgvals her på skrefne attest att samma publication uti Tanums och Luurs Kyrckior upläsin war, Dominica 1 post Epiphanius, altderföre blef Hr Befallningzmans begiäran, allmogen här uti häradet tilsporder, om de för öfwan b:te Båtzmans skiuts sin förnöyeliga betalning erhållit hade, der på swarade både Nämlden och allmogen, att de för samma skiuts, sin riktiga betalning undfådt och bekommit, så att ingen af dem hade det ringasta (Aé:Står så) att klaga fördenskull blef Hr Befallningzmannen der öfwer lijka attestatum, som uti Wätte härad bewiliat under härads Sigill.

Sid 98

§ 4

S.d. framställte sig för Tingsrätten Oluf Nilsson i Raneboo i Luurs sochn, och fodrade af Udd Jacobsson uti Tanums Prästegård tienande, och des wärbror Nils Ollsson i Raneboo, Ingebor Jacobsdotters man, och Hans Andersson i Åneröd Anna Jacobsdotters man 10 Rdr Courant eller 15 dr Smt, som salig Nils Uddson skulle länt sin sal. son Jacob Nilsson, och han inlagt uti Jördens i Ranebo inlösande, af 2½ Sätt:r Landz skyld uti Ranebo, som sal. Nils Uddssons systrar, Bert och Ingrid, uti Ranebo, ägt hafwa, och till sin Broder son Jacob Uddsson, uplåtit, swaranderna fordrade, bewis för denna fordran, den de aldrig för än nu hörde talas om; oansedt åtskillige skiftes bref sedan blefwit uprättade, både effter sal. Jacob A:o 1694 d:n 29 Martij, och effter sal. Nils Uddsson och hans hustru A:o 1713 d:n 29 Junij, hwilka der om icke talt det aldraringaste. På tilfrågan uti denna saaken kunde Oluf Nilsson något bewijs icke framskaffa, mer än detta, att han skall huggit last åt sin sal. fader, och penningarna som han derföre fick lånte han til sin salig son Jacob, men det höllo swaranderna ey trowärdigt. Resolutio. Tingsrätten

Sid 99

Befinner, att Sal. Jacob Nilsson i Ranebo, Erf:r Udd Jacobsson, Nils Ollsson i Raneboo, och Hans Andersson i Åneröd, på deras hustru Ingebor och Anna Jacobsdöttrars wägnar, icke kunna påläggias til Oluf Nilsson i Raneboo, och des med Erf:r de 15 dr Smt, som han af dem fordrar, såsom i Ranebo Jorden inlagde, betala, emädan Oluf Nilsson med intet bewijs, har kunnat intyga, att sal. Jacob Nilsson dem af sin sal. fader länt, såsom de och wid 2ne ärfskifften effter sal. Jacob Nilsson och sal. Nils Uddsson aldrig warit Nämbd.

Utdrag ur Tanums dombok 1722 6 juni- från kladden

No 9

Hans Olufsson uti odels hemmanet Ånneröd uti Luur sockn gaf TingzRätten till förstå huruledes des betesmarck nu så igien gången är, att såframt ~~honom~~ förwägras skulle igenom swediande den samma upränsa, lærer des Boskap ofelltbart Crevera och försmäcka, och såsom grannarne med flere wederbörande detsamma med honom besanna weste, alt så pröfwade TingzRätten i anledning af Kongl. Förordningen om skogarne uti Rijket befalla LändsMan Juhl Wethlesson, att han tillika med NämdeMannen Anders Hansson i Hogar förfogar sig till Ånneröd, och ifall så med Betesmarcken wara skulle som skatteägaren nu föregifwer, då ett stycke Betesmarck till swediande åth honom uthsyna, hwarwid noga iackttagas bör,

Sid 328

att ingra förbudna Träen, samt Maste och Timmerskog härigenom må skadas el:r uthödas.

5

Dombok Tanum 1719 - TB 14

HANS OLUFSSON LEVDE
i ÅNNERÖD. (1722 6/6)

HANS PERSSON FINNS
ÅNNERÖD 1724 + PÅ ÅNNERÖD 1750

HANS ANDERSSON FINNS i ÅNNERÖD 1716
ENL. DOMBOK
(GIFT M. ANNA JACOBSDR)
DE FLYTTADE TILL SOGÅRD, KASTMEDE
& T. HJÄLMÅNGEN
DÅRAN F. 1729

A1a:41- TILLÄGG

**DOMBOK
1750
TANUM, BULLAREN m.fl.
HÄRADS RÄTT**

Microkort
Kort 2/8
Svårläst

Februari 1750

No 9 Äfwen uppbiudes för Olof Hansson i Ånneröd, Luur sokn. $\frac{3}{4}$...? i skattehem:t Ånneröd, som han dels
arfft, ock dels sig tillhandlat af saml. des syskon. för 180 dr Srmt, effter köpebref af d:n 19de febr. 1750
1:sta gången

Ala:48 dombok TB Kort 6/11

Av saköreslängden framgår att det vid vintertinget vid Qville och Bullarens härader dömts i ett misshandelsmål, där krukemakaren i Strömstad, mästare Petter Zimmerman, fått 2ne Kindpustar av rusthållaren Jon Simonsson på gården Norre Kiärrby i Svenneby

Kort 11/11

När jag letade efter ett mål i domboken 1757 hittade jag följande mål vid vintertinget 1757. Jag fick tillfälle att colla min tolkning, när jag senare fick in domboken i original

Sid 993

Tings skrifningar wid Wätte och Tanums häraders 1757 åhrs Winter Ting
d. 22 februarii

Ingafs följande öfwerenskommande

N. 1

Det äro Wij undertecknade Bröder, Oluf Hansson på Norre Galtö och iag Oluf Hansson på Ånneröd i Lurs sokn sålunda öfwerenskomne, om then Fierdingen i Ånneröd, som Oluf Hansson på Norre Galtöen utj Ånneröd innehafver för 120 dr Smt, at thär iag Oluf Hanss. på Norre Galtöen skulle falla på the tanckar, at försällia thenne fiärding i Ånneröd, antingen utj min lifstid, eller någon arfwinge efter min död, skall Oluf Hansson i Ånneröd, min Broder vara närmast, fram för någon annan, samma 1/4ding i samma Ånneröd sig tillhandla, eller inlösa för thessa 120 d Smt utan någon stägring, eller vidare tillökning, utan samma fiärding i Ånneröd som sagdt är, emot thesse 120 dr Smts utbetalande till mig, eller någon arfwinge, af Oluf Hansson i Ånneröd, honom tillfalla, tillijka med the öfrige tvenne fierdinger han nu i thetta Ånneröd äger.

Sid 994

som med mitt egenhändige Namns undersättiande bestyrckes och bekräftes af Kragenäs d 19 febr: 1750

	Oluf Hanson
Till wittne uppå begiäran	på Norre Galtö
Ambrosius Zimmerström	Olof Hansson
Johan Zellbell	i Ånneröd

Som till then Kraftt och wärckan laglig wara kan, ord ifrån ord i domboken infördes och bewijs theröfwer uppå sielfva öfwerenskommelsen meddehltes.